

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

LJUDI ZMANJKUJE

Pred vrati so volivne konference SZDL krajevnih in občinskih organizacij. Kot že v mnogih družbenopolitičnih in samoupravnih skupnostih, se tudi v okviru SZDL uveljavlja delegatski princip. Za nekatere organizacije delegatska organiziranost ne bo posebnost in novost, saj jih ni malo, ki so tako obliko organiziranosti razvijale že dosedaj. Tako so mnogokje zelo tankočutno gojili zastopnost vasi in zaselkov, marsikje pa tudi aktivnost in delavnost v določeni smeri javnega interesa (skrbstvo, kmetijske in ženske sekcije itd.).

Kot rečeno delegatski značaj krajevnih ter občinskih konference najbrž ne bo težko zagotoviti, čeprav je treba upoštevati, da je SZDL, da je organizacija, ki je bila nosilec evidentiranja, kandidacijskih postopkov in volitev, ostala za svojo lastno kadrovsko politiko nekoliko kratkih rokavov. Vzemimo, da so konference SZDL v krajevnih skupnostih napolnile obe krajevni delegaciji z najbolj prizadevnimi občani, da so jih precej zajeli tudi v delegacije v delovnih organizacijah, da je tu še svet krajevne skupnosti, potem se ne smemo preveč čuditi, da so v nekaterih krajih zares že v zadregi. Srednja krajevna skupnost, ki ima delavsko-kmečki značaj, ima v dosedaj izvoljenih delegacijah najmanj 50 občanov, za konferenco krajevne organizacije pa naj bi jih izbrali še kakšnih trideset. To pa je za skupnost, ki ima od tisoč do dva tisoč občanov že kar zajetna številka, saj so končno v kraju še druge politične organizacije in društva.

Naposled tudi namen in cilj delegatskega sistema postavlja v ospredje širino, čim množičnejšo udeležbo, čim širši vpliv občanov na vse odločitve občega interesa. Ni namreč priporočljivo, da bi se posamezniki našli v več delegacijah, čeprav bodo morale tudi tu biti izjeme. Ni namreč tako narobe, če bo delegat krajevne skupnosti za občinsko skupščino ali samoupravno interesno skupnost izvoljen še v konferenco krajevne organizacije SZDL. Takšna »personalna« povezava utegne še koristiti boljši obojestranski informiranosti med delegacijo in konferenco krajevne organizacije SZDL, oziroma njenega izvršilnega odbora.

In še eno je treba ob tem problemu pridati. Delegator si seveda ne moremo izmišljati, niti jih enostavno imenovati brez njihovega pristanka, pripravljenosti za sodelovanje. Eno leto po sprejemu nove ustave si pač ne moremo več privoščiti kabinetskega izbiranja kadrov, dogovora na ravni aktivne polovice dosedanjega izvršilnega odbora. Ljudje za delegate bodo morali izbirati na sestankih članov v zaselkih in v organizacijah ter društvih. V odsotnosti izvoljeni ljudje tako dobljene funkcije navadno ne opravljajo dobro. Kaj takega se na primer ne more primeriti Radečanom, ki bodo imeli za izvolitev delegatov v krajevno organizacijo SZDL prave volitve z listo kandidatov in volilnimi skrinjicami.

In če se povrtno k začetni misli, bodo težave za izvolitev delegatov v krajevne organizacije SZDL tam, kjer se kadrovska politika suče vselej okoli peščice občanov, ki se dušijo pod bremenom funkcij, kjer hote ali ne hote izkazujejo nezaupanje za prodor mladih in žena.

J. KRASEVEC

Z UREDNIKOVE MIZE

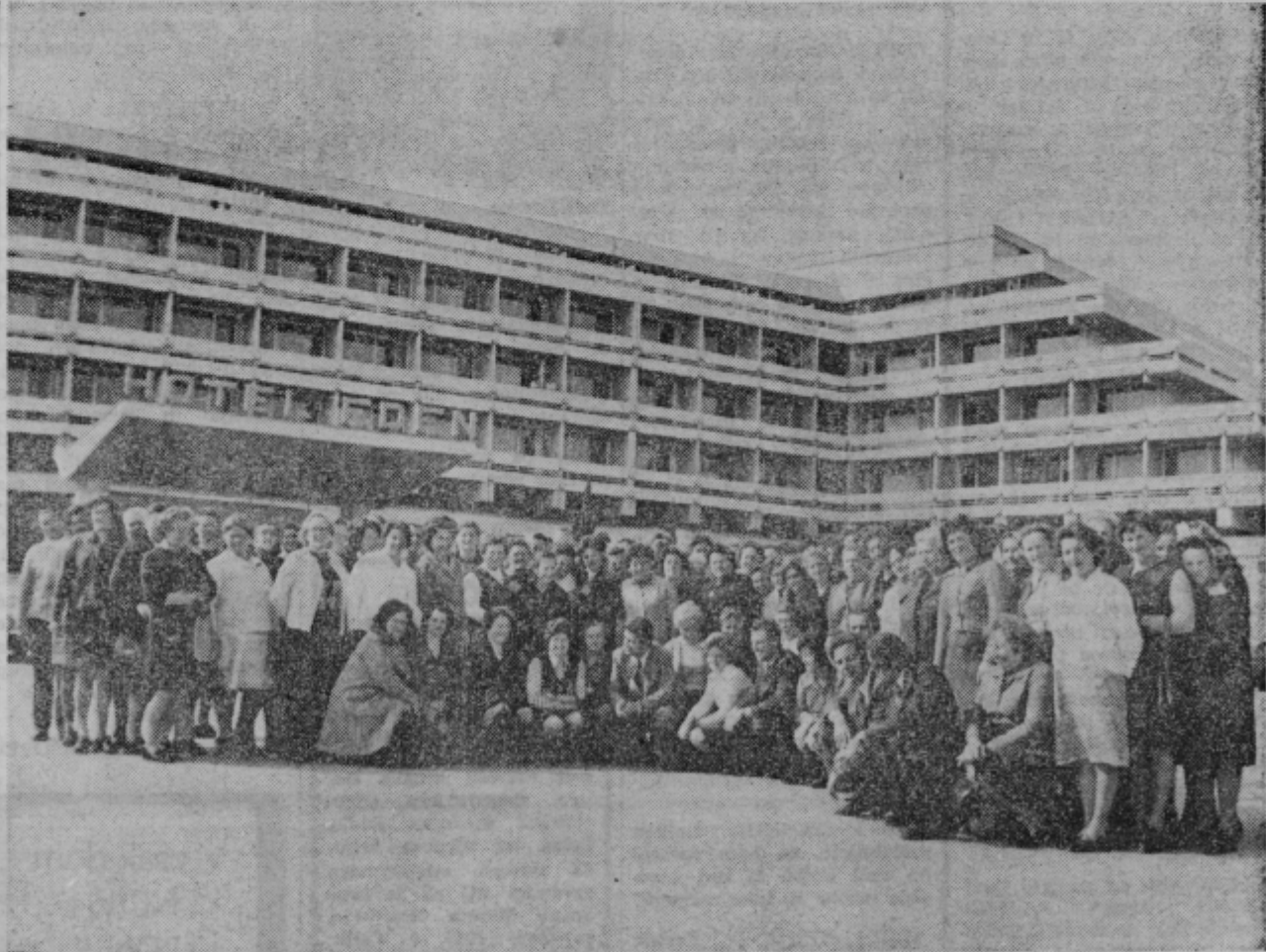
Najprej opozorilo — v prejšnjem NT je tiskarski škral v nagradni igri 10x1000 pozabil, da mora pri nagrajencih pustiti sporočilo, kakšno nagrado so si zaslužili. Napako popravljam. Prvonagrajenka Marija Zorko iz Petrovč bo dobila 1.000 din, Marjan Jančič iz Sentjurja pa 500 din. Kdo dobi knjižne nagrade, pa smo napisali. Ne pozabite — še je čas, da pošljete prispevke za tretje kolo nagradne igre.

Roman Hči grofa Blagaja bo dobil svoj prostor v NT prihodnji teden. Upajmo. Če se ne bo nič zataknilo v dogovoru z avtorsko agencijo.

Izlet 100 kmečkih žena na morje je mimo. Dobivamo že prvo pošto. Da je bilo prijetno, ne bom pisal. Naša reportaža na dveh straneh o tem najbolj zgovorno pripoveduje. V imenu žena se tudi sam zahvaljujem delovnim organizacijam za sodelovanje in pomoč.

V torek pa se je v redakciji sestal na prvi seji novoizvoljeni in delegatsko sestavljeni izdajateljski svet. O tem berite na tretji strani.

Vaš urednik

Ravno sto jih je bilo. In na morje, dobesečno, z dvema barkama do Crvenega otoka, ki se je že ves košatil v zelenju. Tale posnetek je nastal pred velikim hotelom A kategorije Eden v Rovinju. Zelo lepo so nas sprejeli in pogostili, zadovoljstvo je bilo na višku. Izlet 100 kmečkih žena na morje je uspel, sicer pa preberite reportažo o izletu na 14. in 15. strani.

FOTO: DRAGO MEDVED

CELJE: ZNOVA NA DELOVIŠČA

Občinska konferenca Zveze socialistične mladine Slovenije Celje bo tudi letos organizirala mlade, da se bodo udeležili vrsto delovnih akcij v domači občini in zunaj nje. Omeniti moramo najprej akcijo Kozjansko, prvo izmeno, ki bo od 27. aprila do 18. maja, kjer bo konferenca poskrbela za najmanj 35 brigadirjev, in sicer tako, da bodo vsa tri pobratena mesta, to je Čuprija, Doboj in Sisak, poslala po pet brigadirjev in brigadirjev. Mladi Celjani bodo odšli tudi na delovno akcijo Brklini, ki bo od 10. avgusta do konca meseca. Iz celjske regije bo odšlo na Primorsko najmanj 20 brigadirjev.

V delovni akciji v Halozah bodo Celjani sodelovali z 80 brigadirji, odšli pa bodo 20. julija in se vrnili 10. avgusta.

Omeniti moramo še brigado Pobratena mesta, ki bo po predvidevanjih delala na Savi ali Kozari, ter brigado Bratstvo in enotnosti, ki bo sodelovala pri delih v Kumrovcu. Obe akciji bosta julija.

Celjani se ne bodo udeležili le teh akcij. Odšli bodo tudi v druge izmene akcije na Kozjansko in nadaljevali začeto delo. Ze sedaj pa se skrbno pripravljajo na Igre bratstva in enotnosti, ki bodo letos v Ohridu. Prva delovna seja za pripravo ekipe, ki bo odšla v Ohrid, je že bila pred nekaj dnevi.

Prav tako se občinska konferenca ZSMS Celje pridno pripravlja na sprejem Titove štafete v Celju ter na vrsto drugih akcij.

STRASEK M.

40 LET ZLETA

Ivan Kramer, predsednik občinskega sindikata Celje, je pred dnevi sicalca prvo sejo članov organizacijskega odbora za pripravo 40. obletnice zleta Svobod v Celju.

Pogovorili so se o konkretnih zadolžitvah za organizacijo proslave, ki bo 14. junija v Mestnem parku.

Veličastne proslave v Celju, za organizacijo le-te je ustanovljen še odbor pri Zvezi sindikatov Slovenije v Ljubljani, se bo udeležilo približno 30.000 ljudi iz vseh slovenskih mest. Nastopilo bo — med drugimi — preko tisoč članov mladinskih pevskih zborov. Zaradi tako visokega števila udeležencev proslave bo seveda problem ureditev prometa. Zato nekateri predlagajo, da bi zaprli mestne vpadnice oziroma uredili obvozne ceste. Med drugim bo asfaltiran tudi makadamski odsek ceste ob desnem bregu Savi-nje.

SLOVENIJALES

DOM POHIŠTVA CELJE
ZIDANŠKOVA 10 — Telefon 23-771

Sistem TRIGLAV —
sestavite regal — unikat!

Elementi sistema TRIGLAV
nudijo velike možnosti
kombiniranja.

KULTURNA AKCIJA ZARES

Celjski komunisti so na torkovi seji občinske konference ZK prvi v Sloveniji ocenili uresničevanje kulturne akcije in tudi opredelili konkretne naloge komunistov za nov vzgon kulturni akciji v temeljnih organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih. Tam torej, kjer doslej na kulturno akcijo še ni bilo dovolj odmevnosti.

Zato ne čudi sklep konference, da morajo komunisti v socialistični zvezi, sindikatu, v samoupravnih organizacijah temeljnih organizacij združenega dela in v krajevnih skupnostih obravnavati uspešnost kulturne akcije. Ugotoviti morajo, kakšne so kulturne potrebe in interesi delavcev; ali bi lahko razvili nove oblike amaterske kulturne dejavnosti; koliko so povezani s poklicnimi kulturnimi dejavnostmi in ali delavci dovolj vplivajo na programsko politiko kulturnih ustanov. Takšen kritični pogled v kulturno življenje že sam narekuje spremembo akcijskega programa nalog.

V oceni kulturne akcije se komunisti ne moremo zadovoljevati, so rekli na konferenci, samo s statističnimi podatki o tem, koliko delavcev in občanov hodi v gledališče, muzeje, knjižnice, v likovni salon in druge kulturne ustanove. Če bi pristajali na samozadovoljnost teh ocen, potem bi prezrli osnovni problem človekovega položaja v kulturi. Delavec, občan ne more biti le porabnik kulturnih dobrin. Kakor hitro smo kulturo opredelili kot del združenega dela, smo začeli premagovati njeno odtujenost. Njeno podružbljanje pa ne dosega vrha le v kulturni skupnosti.

Ustvarjati pa pomeni spodbuditi razmah množične amaterske dejavnosti. Razgibati kulturno zavest in življenje v kolektivih, vsaj toliko, kot so v Celju dosegli za trim. Stikati nove odnose s kulturnimi ustanovami in odločneje vplivati na kulturno politiko.

Poti do teh ciljev je več. En del nalog bodo morali prevzeti in so jih že, kulturni delavci. Krepkejši zaloga nalog pa bodo morali zapisati v akcijske programe in jih izpeljati — sindikati, samoupravni organi, krajevske skupnosti, SZDL in drugi organizmi, ki nosijo levji delež odgovornosti, da bo postala kulturna akcija ena izmed najpomembnejših stalnih akcij na fronti zavesti, v oblikovanju človekove, delavčeve, občanske samoupravne zavesti.

Se eno kompletno nalogo so sprejeli celjski komunisti. V sindikatih jo že izvajajo. V vseh temeljnih organizacijah združenega dela bodo izvolili organizatorje kulturnega življenja. Sedaj jih že imajo v čez 200 osnovnih sindikalnih organizacijah. Organizatorji kulturnega življenja bodo pobudniki, organizatorji, povezovalci, usmerjevalci in tudi mentorji kulturne dejavnosti. V gradivu za konferenco pa je bila postavljena še jasnejša zahteva — v kolektivih morajo postopoma ustanoviti delovna mesta za organizatorje kulturnega življenja. Kulturna akcija v celjski občini torej ni razumljena kot akcija. Celjski komunisti so tudi odločno povedali, da se nihče ne more izogniti odgovornosti za uspeh kulturne akcije. Kajti — podružbljanje, samoupravnost kulture in človekova kulturna dejavnost pomenita enega izmed velikih korakov v procesu počiščenja človeka, razoditve delavca in občana.

J. Voljand

PREDSEDNIKOVA BESEDA

KOT KOLESJE URE

naj bi bilo ugašeno samoupravljanje, je v razgovoru za NOVI TEDNIK poudaril predsednik občinske skupščine Laško RUDI GROSAR

NOVI TEDNIK: Po nekaj manj kot enem letu dela bi, tovariš predsednik, že mogli oceniti, kako so se v svojo vlogo vživel občinski zbori, delegacije, v kolikšni meri je že uresničen temeljni cilj — delegatski sistem?

RUDI GROSAR: Kot dogovorjeno, bom skušal biti kratak in kritičen v svojih odgovorih. Res je tudi, da imamo po šestih zasedanjih vseh treh zborov precejšnje izkušnje. Kar zadeva zbor občinske skupščine po aktivnosti, najbolj izstopa zbor krajevnih skupnosti, ki delegira 20 delegatov. Ta zbor je dosedaj imel v razpravah 35 razpravljalcev, 32 delegatov pa je postavilo delegatska vprašanja. Družbeno-politični zbor se je nekaj časa, zaradi stalnosti mandatorov, obnašal precej odborniško. Največ smo pričakovali od zbora združenega dela, vendar dosedaj le-ta ni pokazal pričakovanih rezultatov. Če merimo samo po razpravah in delegatskih vprašanjih, je 30 delegiranih v ta zbor razpravljalo v 21 primerih in postavilo 17 vprašanj. Ko smo razpravljali o devetmesečnih gospodarskih gibanjih v delovnih organizacijah, v tem zboru ni bilo razpravljalcev — razen nekaj častnih izjem.

NOVI TEDNIK: Gotovo pričakujete, da bom vprašal po vaši oceni, ki naj navede vzroke za take razmere?

RUDI GROSAR: Seveda sem to pričakoval. Spet na kratko. Sodim, da so v krajevne skupnosti delegirali najbolj aktivne in hkrati najbolj informirane občane. Najbrž je tu tudi povezanost s političnimi organizacijami, sveti krajevnih skupnosti in drugimi dejavniki neposrednejša. Ponekod gredo pri tem celo predaleč in v trenutkih

Rudi Grosar

celo zamenjujejo vlogo svetov krajevnih skupnosti. V družbeno-političnem zboru precej časa delegati niso bili dovolj povezani s političnimi organizacijami, kar pa se v zadnjem času popravlja.

Kar pa zadeva delegacije za zbor združenega dela, moram povedati, da njihov položaj v delovnih organizacijah

M. SENIČAR ODG. UREDNIK RADIA CELJE

Na torkovi prvi seji novovoljnega izdajateljskega sveta NT in RC je svet razrešil Milana Božiča, dosedanjega odgovornega urednika Radia Celje, na njegovo željo. Za novega odgovornega urednika RC pa je imenoval Milana Seničarja, rojenega 1945 v Celju, doslej novinarja v enoti NT in RC.

še ni dosegel samoupravnega statusa. Za delegacijo (zdaj že delegacijo) ne skrbijo, ne pomagajo tako kot samoupravnemu organu in jih tudi ne informirajo. Seveda je pomemben tudi korak, ki bi ga morala storiti vsaka delegacija, vendar so delegacije mlade institucije, so delegacije delovnih skupnosti in je razumljivo, kdo bi moral poskrbeti, da bi delegati prihajali na seje informirani, pripravljeni za odločanje, bolj zavzeti.

NOVI TEDNIK: In kratko vprašanje: kaj storiti? Kakšna je naslednja stopnja v razvoju delegatskega sistema v občini?

RUDI GROSAR: Predsedstvo je skupaj z izvršnim svetom analiziralo pojave, ki sem jih analiziral. Ob priložnosti, ko smo člani obeh skupščinskih forumov obiskovali delovne organizacije v zvezi s problematiko poslovanja in gospodarskimi problemi, smo z vodstvi podjetij, delavskimi sveti in političnimi organizacijami razpravljali tudi o položaju njihovih delegacij. Samo kritično so povsod ugotovili, da položaj delegacij ni urejen. Kaj v prihodnje? O važnih stvareh bodo morale delegacije najti odgovore v bazi, v svetu krajevnih skupnosti, ob skupnih sejah z delavskimi sveti.

JURE KRAŠOVEC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

POLITIČNA ŠOLA V KONJICAH

ZA SE VEČ ZNANJA!

Prejšnji teden je bila v prostorih Delavske univerze v Slovenskih Konjicah politična šola za člane ZK. Šola je organizirala komisija za idejno politično usposabljanje članov ZK, ki je skupaj s komisijo za kadrovska vprašanja pri občinskem komiteju ZKS pripravila tudi predlog kandidatov za ta oddelek politične šole. V šolo je bilo vključenih 35 slušateljev, ki so poslušali predavanja o družbeno politični ureditvi in temeljih političnega sistema, o samoupravnosti organiziranosti TOZD in OZD, o marksistični filozofiji, družbenem bistvu delegatskih razmerij in druga. Politično šolo so v Konjicah sklenili v petek, ko so se slušatelji sestali s člani političnega aktiva v občini in se z njimi pogovarjali o nekaterih aktualnih problemih in nalogah.

O tem, kako gledajo na takšno obliko izobraževanja komunistov, kako prenašajo pridobljeno znanje v prakso in kaj jih je v šoli najbolj pritegnilo, smo se pogovarjali s tremi udeleženci politične šole v Slovenskih Konjicah: z Jankom Pirnatom, Pavlo Jančevo in Ivom Stefančičem.

JANKO PIRNAT: »Takšna oblika izobraževanja je za nas komuniste zelo dobrodošla. Mi se namreč vsakodnevno srečujemo s problemi v naših delovnih sredinah, v temeljnih organizacijah, in če te probleme vsaj v grobem poznamo, jih tudi lažje rešujemo. Mislim, da nam enotedenska politična šola resnično daje tisto znanje, ki ga potrebujemo za učinkovito delo v naših osnovnih organizacijah.«

PALVA JANC: »Menim, da bi morali organizirati takšno

politično šolo, kot smo jo poslušali mi sedaj, za večino komunistov. Posebej pa bi morali politično šolo poslušati novospregjeti člani Zveze komunistov, pa tudi tisti, ki so izvoljeni v vodstva osnovnih organizacij. Meni osebno so bile prav vse teme, ki smo jih poslušali v politični šoli, izredno všeč in sem jih zato tudi z zanimanjem spremljala.«

IVAN ŠTEFANČIČ: »Menim, da je takšno izobraževanje, kot ga ponuja politična šola, zelo koristno za vsa-

kega komunist. Vendar se mi zdi, da političnih ne organiziramo dovolj goste, da je še veliko komunistov, predvsem mlajših, ki jim morali dati takšno obliko izobraževanja. Res, da aktualne teme obravnavamo na sestankih osnovnih organizacij, vendar pa kratko predavanje nikoli ne more dati mlademu komunistu liknega znanja, kot mu lahko da politična šola.«

Damjana Stamejč

Janko Pirnat

Palva Janc

Ivan Stefančič

ZRVS

VIDNI USPEHI

Minuli teden je obiskal občinski odbor Zveze rezervnih vojaških starešin predsednik republiškega odbora inž. Slavko Korbar. Obisk predsednika republiškega odbora ZRVS Slovenije je pomenil del načrta za sodelovanje občinskih odborov z republiškim in razgovore s predsedniki posameznih komisij za preverjanje izvajanja akcijskega načrta za letošnje leto. Občinski odbor Celje je dosegel največji napredek ob ustanovitvi aktivna komunistov meseca februarja. Pod vodstvom Rista Bojoviča bo svoje delo predvsem usmeril v pridobivanje novih članov zveze komunistov v vrstah rezervnih vojaških starešin, saj je število članov ZK v primerjavi z republiškim povprečjem nizko. Znano je namreč, da so rezervne vojaške starešine zelo aktivni na vseh področjih družbeno-političnega življenja v naši občini — to so pokazale tudi zadnje volitve v samoupravne interesne skupnosti, vse svoje naloge pa dosledno izvajajo na področju strokovnega in idejnega izobraževanja. Zato je nerazumljivo tako nizek odstotek članstva v ZK in novoustanovljeni aktiv bo imel dovolj dela s pripravami za vstop v ZK večjega števila rezervnih vojaških starešin.

Predsednik Slavko Korbar je ocenil delo posameznih komisij kot dobro, saj akcijski program strokovnega in idejno-političnega izobraževanja poteka brez odstopanj. Posebno veliko pozornost je vzbudilo predavanje o družbeni samozasčiti, pravkar pa poteka že drugo predavanje z izrazito strokovnega področja. Več bo treba narediti tudi na področju notranjega obveščanja, saj je delo posameznih komisij obsežno in program zanimiv.

DRAGO MEDVED

ŽALSKA ZK O KADRIH

Minuli teden se je v Zalcu sestal občinski komitej ZK in svojo sejo v celoti posvetil obravnavi kadrovske problematike v občini. Osnova za razpravo je bilo poročilo izvršnega sveta, v katerem ta opozarja na vrsto nerešenih vprašanj s področja kadrovske politike. To poročilo so dopolnili še z nekaterimi konkretnimi podatki in ugotovitvami.

Komunisti so neugodno ocenili izvajanje družbenega dogovora o osnovah kadrovske politike v občini. Dogovor vse prepočasno uresničuje, o čemer priča izredno neugodna kadrovska struktura zaposlenih, ki se poprav-

lja letno le po stopnji 1—2 odstotka. Zlasti manjka visoko, višje in srednje izobraženih, čeprav v občini živi še približno 300 delavcev s takšno izobrazbo, vendar se ti vozijo na delo zunaj občine.

Nerazumljiv je tudi odnos nekaterih delovnih organizacij, kjer se zdaj niso podpisale družbenega dogovora o štipendiranju, ki naj bi postal osnova kadrovske politike in krepitve kadrovske baze v občini.

Med vzroki za slabo kadrovsko strukturo so komunisti zlasti opozarjali na nerešena vprašanja s področja družbenega standarda, ki mu je treba v bodoče, kot se-

stavnemu delu kadrovske politike, posvetiti več pozornosti. Člani komiteja občinske konference ZK v Zalcu sicer niso sprejeli sklepov, zavzeli pa so se za izdelavo točnih analiz o kadrovskem stanju v občini, ki naj služijo kot osnova za akcijo. Zavzeli so se tudi za ustanovitev enotne službe za kadrovske politike v občini, ki bi delovala kot posebna služba izvršnega sveta. Sejo so sklenili z ugotovitvijo, da bo potrebno o vprašanih kadrov in kadrovske politike v najkrajšem času vnovič razpravljati in sprejeti ustrezne načrte za akcijo.

B. STAMEJCIC

ODGOVOR

JAVNEGA
DELAVCA

KONEC NEGOTOVOSTI

Ne samo meni, tudi vsakemu članu našega delovnega kolektiva, neprestano zastavljajo posamezniki, predstavniki organizacij združenega dela ali pa drugih institucij, podobna ali pa povsem enaka vprašanja, zato nisem bil prav nič začuden, če se je vprašanje izgradnje novih zmogljivosti v Dobrni pojavilo tudi v Novem tedniku.

Natančnega odgovora vpraševalcem seveda ne morem dati, ker bomo morali pred pričetkom del, na različnih ravneh, premagati še mnogo težav in rešiti še precej odprtih problemov. Rečem lahko le, da neprestano poslušamo obljube ali ustna zagotovila o pripravljenosti za pomoč pri naših naporih, deležni smo moralne podpore vseh, vendar težkega voza, ker nas nihče tudi materialno ni podprl, še nismo uspeli resno premakniti.

Menim, da prav zadnji razgovor pri predsedniku izvršnega sveta Skupščine občine Celje pomeni konec tej negotovosti, ker so bili sprejeti takšni sklepi, da lahko z največjim optimizmom pričakujemo najresnejši pristop k rešitvi perečega problema izgradnje novih kapacitet v našem zdravilišču.

Kdo si bolj kot mi, ki smo odgovorni za ugodno počutje naših pacientov in gostov, želi novih sodobnih hotelskih, restavracijskih, ambulantnih in rekreacijskih kapacitet?

Drug drugega moramo včasih bodriti in prepričevati, da bo jutrišnji dan tudi pri nas lepši, da bodo delovne razmere boljše in da bo življenje tudi v Dobrni lepše.

Povedati moram, da mora vsak delavec na svojem delovnem mestu vložiti več naporov, kot pa jih bo vlagal jutri, ko bomo sodobnejše opremljeni. Povedati moram tudi, da so se delovni ljudje Zdravilišča že v preteklosti odrekli nekaterim lastnim, osebnim koristim, zato da bi se lahko pričelo z vlaganjem. To dokazuje cela gora raznih starejših projektov, ki bodo seveda romali v koš, nastale stroške pa bo moral pokriti kolektiv.

Žal nam je iskreno, da moramo še vedno odklanjati mnoge interese, ki želijo koristiti naše usluge, žal nam je, ker v razmerah, v kakršnih živimo, ne moremo izpolnjevati vseh želja in predlogov posameznikov.

Povemo pa lahko, da se bomo še vnaprej prizadevali za čimugodnejše počutje posameznikov, ki bodo prebivali, se zdravili ali rekreirali pri nas.

Pravtako se bomo še z večjim elanom, vnemo in prizadevnostjo borili za realizacijo našega programa, ki bo pomenil bistveni napredek za Zdravilišče in za kraj Dobrno.

IVAN URANJEK

direktor zdraviliškega doma Dobrna

LAŠKO: ŽIVO V SIS

V Laškem so bile v soboto kar tri seje skupščin samoupravnih interesnih skupnosti. Zasedale so: izobraževalna, kulturna in skupnost socialnega skrbstva. Na vseh sejah so živahno razpravljali o finančnih načrtih za leto 1975 in o tekočih problemih na posameznih interesnih področjih. Pregledali so tudi zaključne račune za leto 1974. Izobraževalna skupnost je bila v preteklem letu v kritičnem finančnem položaju. Še vedno pa je kritično stanje na podružničnih šolah, čeprav se razmere že izboljšujejo. Oddelki podaljšanega bivanja naj bi postali številnejši. Mala šola pa naj bi postala celoletna. Delegati so postavili v ospredje tudi problem prevozov otrok v šole in nazaj, ki še vedno šepa.

Dogovorili so se za prispevno stopnjo 5,53 odstotkov in sprejeli samoupravni sporazum.

Na seji skupščine kulturne skupnosti so se domenili, naj bo prispevna stopnja

0,49 odstotkov od bruto osebnih dohodkov. Delegati so se soglasno odločili, da bodo republiški kulturni skupnosti, ki bi ji morali odvajati 0,33 odstotkov, poslali pismo z obrazložitvijo, da je to povsem nemogoče, saj bi z ostankom sredstev bilo nemogoče voditi kulturno politiko v občini. Sprejeli so predlog družbenega dogovora, ki ga bo 20. marca podpisal predsednik skupščine Janez Pešec.

Delegati skupnosti socialnega skrbstva so se zbrali v domu upokoencev, kjer so prav tako tekale živahne razprave okrog problemov s področja te skupnosti in še posebej okrog kadrovske politike. Po nekaterih dopolnitvah so sprejeli in podpisali samoupravni sporazum in sprejeli prispevno stopnjo 0,58 odstotkov od bruto osebnih dohodkov. Dan poprej v petek, 14. III. sta zasedali telesnokulturna skupnost in skupnost otroškega varstva.

M. P.

NOVA ORGANIZACIJA

Na Polzeli so imeli pred dnevi ustanovno skupščino osnovne organizacije zveze socialistične mladine Polzela. Skupščine so se poleg članov udeležili še predstavniki družbenopolitičnih organizacij kraja ter občinske konference zveze mladine Zalec. Po izvolitvi organov te nove organizacije so si zadali program dela. Med najvažnejše naloge sodi: proslave ob 30. letnici osvoboditve, razna predavanja, tečajji, zbiranje starega papirja in drugo. Krajevna skupnost na Polzeli pa jim bo za njihovo delovanje odstopila prostor za njihovo delovanje. Za prvega predsednika je bil izvoljen IGNAČ OŽIR iz Založ pri Polzeli (na sliki).

Tekst in foto: T. Tavčar

V SLOGI JE MOČ

Na osnovi 16. seje komiteja je bila v torek, 18. marca VII. seja konference Zveze komunistov. Med drugim so komunisti razpravljali o postopnem uvajanju celodnevne šole v celjski občini in o nalogah komunistov in drugih družbeno-političnih organizacij, v pravilnem usmerjanju celodnevnega šolstva v celjski občini. Razpravljalci so poudarili, da celodnevna šola ali bolje, podaljšana osnovna šola, ki se pojavi pod vplivom družbeno-socialnih potreb na določeni stopnji družbenega razvoja, res ni modna ali trenutna akcija, ampak je izraz potreb družbe. Dosedanja osnovna šola kljub reformi in spremembam učnega načrta in predmetov, ni dovolj učinkovita, niti ne izpolnjuje vseh sprejetih nalog. Iz dosedanjih učnih programov bo potrebno izločiti vrsto učnih predmetov, ki predstavljajo balastr v šolskem programu. Kajti otroke je potrebno vzgajati in izobraževati za vnaprejš, za 21. stoletje. Začetki je treba z oddelki podaljšane bivanja otrok na šoli in postopoma preiti na celodnevno šolo. Treba je pričeti s široko akcijo za kadre, ki jo naj usmerja ZK, kajti ne sme se več dogajati, da bi učitelji odhajali celo sredi šolskega leta na druga delovna mesta. Tudi starše je treba na primeren način seznaniti in obveščati o prehajanju iz sedanje na celodnevno šolo. Vsaka občina ne more ravnati po svoje in izbirati lastnih poti, ampak se je potrebno dela lotiti skupaj, saj imamo vzgojno-izobraževalni

sistem, ki je enoten. V prihodnje, so menili komunisti, bo potrebno bolj načrtno izbirati lokacije za nove šole in jih tipizirati, da bi tako prihranili čas in denar. Uvajanje celodnevne šole je ena

od primarnih nalog na področju vzgoje in izobraževanja in je kompleksno ter izredno zahtevno delo, ki bo zahtevalo še veliko naporov celotnega združenega dela.

M. P.

»AVTOPREVOZ«

Šempeter v Savinjski dolini

objavlja
prosta delovna mesta

1. VODJO avtomehanične delavnice

POGOJ: strojni inženir z 2 leti delovnih izkušenj ali strojni tehnik s 5 let delovnih izkušenj s področja avtomehanike

2. VARNOSTNEGA TEHNIKA

POGOJ: dokončana ustrežna srednja šola

3. 4 AVTOMEHANIKE

POGOJ: kvalificiran avtomehaničar

4. AVTOELEKTRIKARJA

POGOJ: kvalificiran avtoelektrikar

5. SKLADIŠČNIKA za avtomaterial

POGOJ: trgovski pomočnik ali avtomehaničar usposobljen za skladiščna dela

6. 5 ŠOFERJEV kamionov za špedicijo

POGOJ: kvalifikacija za voznika motornih vozil — izpit za C in E kategorijo

7. PROMETNIKA za poslovalnico v Celju

POGOJ: nižja administrativna šola

Za delovna mesta pod 1., 2., 3., 4. in 5. bo možna zaposlitev s 1. 5. 1975, za delovna mesta pod 6. in 7. pa takoj.

S stanovanji podjetje ne razpolaga.

Ponudbe pošljite na naslov »Avtoprevoz« Šempeter v Savinjski dolini, v 15 dneh po objavi.

V ponedeljek dopoldne je pripravil sekretar občinskega komiteja ZK Celje Stane Senčar sprejem ob jubileju — osemdesetletnici revolucije Jožeta Bauerja. Stevilnim čestitkam družbeno-političnih delavcev celjske občine so se pridružili tudi predstavniki ZK Zasavja in šmarske občine.

Foto: DRAGO MEDVED

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

ŠENTJURSKI TOLO

VEČ ZA OPREMO

Direktorja lahke obutve »TOLO« v Šentjurju, Staneta Zupanca, smo vprašali: Kako boste gospodarili v letu 1975 in kakšen bo vaš prispevek k stabilizaciji?

Letos načrtujemo povečanje realizacije za 32 odstotkov, kar bo seveda lahko le rezultat večje storilnosti. Računamo na 7,2 odstotka večjo produktivnost, na večji obseg proizvodnje in na osvojitve zahtevnejšega programa proizvodnje. Glede na povečan obseg realizacije predvidevamo sorazmeren porast ostanka dohodka. Morali bomo posvetiti še več skrbi osebnim dohodkom zaposlenih in družbenemu standardu, v čemer je podjetje v zadnjih letih svojega nastajanja in hitrega razvoja bilo vedno na repu v primerjavi z vsemi povprečji, in sicer od povprečja osebnih dohodkov v občini do povprečja panoge, v katero podjetje spada, in ne nazadnje do republiškega povprečja. Na področju razvoja načrtujemo v letu 1975 naložbe v opremo in v nekatere gradbene objekte. S tem mislim predvsem na skladišče. Namravamo povečati in tudi modernizirati proizvodnjo naše lahke obutve. Načrtujemo nabavo opreme za sekalnico, šivalnico in vlihanje podplav na copate. Predračunska vrednost investicije znaša 1 milijardo in 100 starih milijonov, od česar je 40 odstot-

kov bančna udeležba, ostalo pa je lastna udeležba oziroma nekateri komercialni krediti. To je torej investicija, ki je kapitalno nekoliko intenzivnejša, ne zahteva zaposlenost delovne sile v tolikšni meri, kot jo imamo do sedaj, vendar kljub temu računamo, da bomo v naslednjem letu povečali naš kolektiv za približno 30 delavcev.

Glede prispevka k stabilizaciji mislim, da so pomemb-

ne predvsem tri stvari: bistveno za stabilizacijo je vsakor povečanje produktivnosti in v okviru možnosti naše dejavnosti, ki zahteva veliko živga dela, racionalizirati proizvodnjo s kapitalno intenzivnimi investicijami. Kot drugo pa je treba navesti omejevanje uvoza reprodukcijskega materiala. Naše podjetje je bilo v preteklosti precej navezano na uvoz reprodukcijskega materiala za svojo proizvodnjo. Res je tudi, da se nekaterih ustreznih materialov, ki smo jih potrebovali za svojo proizvodnjo, na našem tržišču ni dobilo, vendar pa se je situacija na domačem tržišču v zadnjem času precej izboljšala, tako da smo letos, v primerjavi z letom 1974, uvoz precej omejili; kar za 50 odstotkov. Pri tem pa moram žal poudariti, da nam domači dobavitelji povzročajo težke probleme tako s kakovostjo kot tudi z dobavnimi roki.

In še nekaj se mi zdi, da je izredno pomembno za prispevek k stabilizaciji: to je varčevanje znotraj delovne organizacije, in to na vseh področjih, kjer je to pač mogoče.

MATEJA PODJED

CINKARNA

PRECEJ NALOG

Minulo soboto je bil v Celju občni zbor konference osnovnih organizacij sindikata Cinkarne, ki sodi po številu članstva med najmočnejše sindikalne organizacije v celjski občini. V organizacijo je namreč vključenih nad 2000 članov, ki delujejo v osmih osnovnih organizacijah in 48 sindikalnih skupinah, združenih v konferenco na ravni OZD.

Na občnem zboru je o delu sindikatov v Cinkarni poročal predsednik konference Franc Poklšek, ki je opozoril na dosežene premike in na slabosti pri delu, iz katerih izvirajo tudi bodoče naloge. Sindikati v Cinkarni so se močno angažirali na področju uveljavljanja delegatskega sistema in novih samoupravnih odnosov, zavzeli so se za večjo produktivnost in smotno gospodarjenje. Zavzeli so se tudi za smotno delitev osebnih dohodkov, ki naj temelji na ustvarjenih rezultatih dela. Sindikat je bil aktiven na področju družbenega standarda, samoupravnega izobraževanja, varstva pri delu in na področju inovacij, kjer pa so dosežki še vedno slabi.

Premik je bil dosežen pri uveljav-

ljanju delavske kontrole, čeprav ta slej ko prej dobro dela zgolj na ravni delovne organizacije, več pozornosti pa bo potrebno nameniti še delavski kontroli v TOZD. Sledile so volitve, na katerih so za novega predsednika konference osnovnih organizacij sindikata Cinkarne izvolili Maksa Pečnika, nato pa so imenovali člane komisij, ki jih ima sindikat v Cinkarni šest: za družbeni standard, kadre, ljudski odpor, socialna vprašanja, prosveto in kulturo ter športno rekreacijo.

Ob koncu so delegati na občnem zboru sindikata v Cinkarni sprejeli še nov letni načrt svojega dela, v katerem si zadajajo naloge pri razvoju samoupravljanja, delavske kontrole, rasti produktivnosti, uresničevanju samoupravne organiziranosti TOZD, izboljšavi delovnih in življenjskih razmer delavcev, na področju spodbujanja inovatorstva in izumiteljstva, reševanju stanovanjskih vprašanj, oddiha in rekreacije, boljšem informiranju zaposlenih ter usposabljanju delegatov za delovanje v sindikalni organizaciji.

BRANKO STAMEJCIC

KLIMA CELJE

„SAMORASTNIKI“

Veliki uspehi pri proizvodnji aerotermičnih naprav po domačih načrtih — Nujnost specializacije v tovrstni proizvodnji vzrok, da je Klima pobudnik dogovarjanja med jugoslovanskimi proizvajalci.

Pri Klimi se ljudje imenujejo tudi »samorastniki«, saj so ena redkih delovnih organizacij, ki pri proizvodnji tehnično precej kompliciranih naprav ne uporabljajo nikakršnih licenc. Vsi proizvodi so bili načrtovani doma.

Marjan MAZEJ, direktor Klime, nam je povedal, da računajo letos na celotno realizacijo v višini približno 150 milijonov dinarjev, od tega 100 milijonov industrijski del, ostalo pa montažni. Takšen bo rezultat dela 600 ljudi, v ogromni večini kvalificiranih, oziroma visoko kvalificiranih delavcev.

Osnovna usmeritev proizvodnje ostaja enaka, z novimi spoznanji pa bodo predvsem bogatili kvaliteto aerotermičnih naprav in opreme za te naprave. Proizvodnjo delijo na serijsko in kosovno. Ze danes imajo prodano serijsko proizvodnjo v vrednosti 60 milijonov dinarjev. S prodajo ni nobenih težav. Te lahko nastanejo samo zaradi velikega pomanjkanja reprodukcijskega materiala, kar tare Klimo že vrsto let. Veliko je tudi individualnih naročil raznih tovarn. Obe smeri proizvodnje pa zadovoljuje še spremljajoča industrija, ki skrbi, da gredo na tržišče kompletirani proizvodi. Pri tem je velikega pomena težnja Klime za dogovorom z ostalimi jugoslovanskimi proizvajalci aerotermičnih naprav. Namreč, tovrsten program proizvodnje je izredno širok, potreben v vseh industrijah, zato bi bila mnogo racionalnejša specializacija posameznih tovarn, s tem pa bi lahko tudi nudili naročnikom kompletno opremo za vse velike in male obrate. Trenutno Klima sodeluje tudi z nekaterimi znanstvenimi ustanovami predvsem v težnji — doseči evropski nivo kvalitete proizvodov.

Med temi naj omenimo samo nekatere novosti zadnjih let. Izredno je zanimanje za opremo za opekarni-

ške sušilnice, ki smo jo še ne dolgo tega v celoti uvažali. Klima nasploh daje s svojimi proizvodi velik prispevek k znanjšanju uvoza. V Bosni je Klima postavila prve transportno filterske naprave za lesno industrijo, pripravljajo pa jih tudi za Slovenj Gradec. To so precej zamotane naprave, katerih osnovno znamenje je odvajanje prahu od mesta proizvodnje. Naj omenimo samo to, da je čiščenje zraka 95 odstotno, topel zrak pa se vrača in ga znova uporabijo, kar seveda pomeni odločen prihranek toplotne energije. Zanimive so tudi klimatske centrale za ogrevanje, prečiščevanje in vlaženje zraka. Z nekaterimi dopolnitvami pa so uporabne tudi za hlajenje zraka. Poleg sebe pomembno pa je, da so te naprave standardizirane in jih lahko investitorji predvidijo že pri projektiranju. Bogat je tudi program »hla-

dilništva«, s katerim so osvojili predvsem živilsko industrijo. In še bi lahko naštevali.

Pri 150 milijonih pa je pomembno to, da bodo ljudje v Klimi dosegli tolikšno število tudi s pomočjo vrst ukrepov, za katere so se rekli na zborih. Vedo, da bi ob pomanjkanju delovnega prostora to mogoče dosegli s čimboljšim izkoristkom delovnega časa in večjo storilnostjo. Dobra je trditve, da v mnogih tovarnah pri namne »kradejo« materiala ali izdelkov, »kradejo« pa delovni čas. Poostreitev poslovne discipline, preselitev upravnih prostorov k proizvodnji, ter ureditev nove lakirnice v tem letu ustvarjajo dobre pogoje za uspeh. Delovni ljudje v Klimi, ki neprestano razmišljajo o izboljševanju proizvodov, pa so zagotovili za nove uspehe.

M. SENICAR

„POHIŠTVO CELJE“ V ZRN

ŽE TRETJI HOTEL

Na posnetku je enajst (eden se je skrtil) vrlih mizarjev iz celjskega Pohištva. Posnetek je bil narejen v začetku meseca pred velikim Münchenskim hotelom Central, ki sodi v velik hotelski kompleks velike Münchenske pivovarne Hackenbraeu. Fantje so v Münchnu že tri tedne, ker opremljajo 64 sob tega hotela. Pohištvo Celje je zvozilo v teh dneh okoli sto ton materiala zanje, da so opremljali hotel s pohištvom. Njihov delavnik je dolg, saj prično ob šestih zjutraj in končajo ob desetih zvečer. Toda roki so solidni, kakovost tudi in najboljša potrditev tega dejstva je to, da je to že tretji hotel v Zvezni republiki Nemčiji, ki ga opremlja celjska organizacija združenega dela Pohištvo. Na sliki so: Ivan Centrih, vodja montažne skupine in mizarji: Stanko Vidmar, Franc Piki, Ludvik Košir, Franc Novak, Slavko Kroflič, Franc Flis, Franc Čanžek, Tone Globovnik, Franc Sajovic, Stane Seruga in Franc Dobnik.

Foto: DRAGO MEDVED

ŠENTJUR: BOLJŠI NADZOR

Pred dnevi so se sestali člani delavske kontrole v TOLO. Na seji so obravnavali in sprejeli pravilnik o delu tega organa in sestavili konkreten program dela za tekoče leto. Dogovorili so se, da se bodo redno sestajali vsakih šest tednov in da bo ena prvih nalog komisije nadzor nad izvajanjem pravilnika o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu. Delavskemu svetu pa so predlagali, naj izvoli nove člane, ker se nekateri iz prejšnjega odbora niso udeleževali sej. To je bil tudi vzrok, da organ delavske kontrole ni mogel uspešno delati. S tako zastavljenim delom in odgovornostjo članov lahko pričakujemo, da bo delavska kontrola dosegla boljše rezultate. Sindikat bi moral na vseh ravneh spodbujati delo organov delavske kontrole.

VELENJE: 51 STANOVANJ

Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje si je že pred časom zadal nalogo, da bo pospešeno skrbel za stanovanjanje rudarjev. Tako so v zadnjih dneh dali 51 članov kolektiva ključke novih stanovanj, ki so v bloku v Jenkovi 18. S tem bodo odpadli marsikateri problemi, ki so zdaj težili rudarje z njihovimi družinami v slabih stanovanjskih razmerah. Do konca leta bodo zgradili še več kot sto stanovanj, saj se v kolektivu zavedajo, da vsi urejeni in delovni pogoji pozitivno vplivajo na storilnost na delovnem mestu.

L. OJSTERSEK

RADEČE

20 KROŽKOV

Zlata STREL je namestnica ravnateljca na osnovni šoli Marjana Nemca v Radečah. Zmotili smo jo kajpak sredi dela, a je o življenju, delu in problemih na šoli rada poklepetala in iz njenega pripovedovanja je bilo moč razbrati, da ji je delo na tej šoli všeč, čeprav je nemalokrat povezano s trdim delom.

Povejte nam par besed o vsakdanu na vaši šoli.

Zlata STREL: Če odštejem dve podružnični šoli in vzajem v precep samo našo, centralno šolo, lahko povem, da na našo šolo pripadajo od blizu in malo bolj od daleč vsak dan okrog 570 parov nog in čez dan je tu precej živahno, še zlasti preden se oglasi šolski zvonec. Razen rednega pouka imamo še 5 oddelkov podaljšane bivanja. S prostori smo zelo na tesnem, saj se z nekaterimi razredi širimo že v prostore telovadnega društva Partizan. Naši upi za boljše bivanje in delo so usmerjeni na prizidek šole, katerega naj bi razširili že v jeseni.

Ali zaradi pomanjkanja prostorov lahko organizirate izvenšolske dejavnosti?

Zlata STREL: Delo izvenšolskih dejavnosti je sicer zaradi slabih prostorov res nekoliko okrnjeno, toda kljub temu se lahko pohvalimo s številnimi krožki in društvi, ki zelo uspešno delajo in za nekatere izmed njih, vlada izredno zanimanje. Na šoli dela okrog 20 različnih krožkov, letos pa so se preurejenih kletnih prostorov nad vse razveselili taborniki, ki so zbirali star papir, da so nam prispevali nekaj sredstev.

Kateri krožek je najbolj delaven in za katerega vlada med učenci največ zanimanja?

Zlata STREL: Brez dvoma je to dramski krožek, ki deluje kar na dveh stopnjah: nižji in višji. Ta krožek predstavlja ne samo kulturno življenje naše šole, ampak navdušuje in kulturno zapolnjuje vrzel kulturnega življenja Radeč in okolice. Z enako zagnanostjo pa dela tudi naše športno društvo. Čeprav so nam letos zaradi gradnje novega prizidka vzeli športno igrišče, dosegajo naši učenci v športu dobre rezultate. Pred nekaj dnevi je učence naše šole na republiškem prvenstvu v skoku v višino dosegel 6. mesto.

Ali razmišljate o celodnevni šoli?

Zlata STREL: Prišli smo do sklepa, da bi bilo idealno z minimalnimi sredstvi preurediti pod-

strešne prostore novega prizidka v prostore za bivanje otrok, pa naj bodo ti namenjeni podaljšanemu bivanju otrok v šoli ali pa celodnevni pouku. Vsekakor pa bo potrebno primerno urediti, nato pa najbolj racionalno izkoristiti vsak kotiček novega prizidka. Do realizacije celodnevne šole pa bomo morali prebroditi še marsikatero težavo. Po izgradnji II. faze prizidka, po ureditvi igrišč in bazena do te oblike šole ne bo več daleč. Zaenkrat lahko le razmišljamo.

Kakšni so odmevi na celodnevno šolo med starši in med prosvetnimi delavci?

Zlata STREL: V zvezi s celodnevno šolo smo imeli že več sestankov in pogovorov in izkazalo se je, da večina staršev ne razume, ali pa povsem dobro ne razume namena celodnevne šole. Ugotavljamo, da starše moti naziv »celodnevna šola«, saj so tako prepričani, da bo njihov otrok ostal v šoli dobesedno cel dan in da ga bo zato šola preveč odtujila od doma. Vemo, da temu ni tako, da otroci ne bodo v šoli cel dan, ampak npr. od 7. do 15. ure. V zvezi s celodnevno šolo smo imeli tudi pogovore s predstavniki vseh družbenopolitičnih organizacij in s predstavniki podjetij. Ni nam še razumljivo, kam z otroki tistih staršev. S kadrom pa ob prehodu iz sedanje oblike šole v celodnevno ne bi imeli prehudih težav.

MATEJA PODJED

DVA KONCERTA

Kakor smo že poročali, se bo prihodnji teden, od 23. do 28. t.m., mudil v Celju Moški pevski zbor Sängerbund Eschweiler (Zvezna republika Nemčija). Pretežni del dneva bodo prebili v Celju in na izletih v bližnji in daljnji okolici Celja (Velenje, Mozirje, Golte, Rogaška Slatina, Postojnska jama idr.). Njihovo bivanje bo potekalo v organizaciji OZD »Izletnik«, deloma tudi Olepš. in turist. društva Celje. V sredo dopoldne bo zbor sprejel predsednik celjske občinske skupščine.

Ker pa gostje prihajajo predvsem kot pevci, ki vračajo Komornemu moškemu zboru lanski obisk v njihovem mestu, se bodo naši javnosti predstavili tudi z dvema koncertoma: najprej na Dobrni, v zdraviliški dvorani, v ponedeljek, 24. t.m. ob 20. uri, kjer nastopajo kot gostje zdraviliške delovne skupnosti, ter v Celju, v narodnem domu, v sredo, 26. t.m. ob 19.30. Oba koncerta bo s krajšim programom začel KMZ.

Gostje so za nastop v Jugoslaviji pripravili poseben spored. Med skladbami resne glasbe so zastopani tudi jugoslovanski skladatelji (Gotovac idr.), sicer pa so na sporedu še skladbe iz evropske folklorne, skladbe za moški zbor s klavirjem ter odlomki za moški zbor in klavir iz sodobnih skladateljev (Oklahoma, My Fair Lady, Kiss me, Kate).

Z vstopnicami za celjski koncert lahko postrežejo člani KMZ, na voljo pa bodo tudi v turističnem uradu OTD. Vljudno vabljeni!

TURIZEM

Predstavniki sindikalnih organizacij, ki so se pobliže seznanili z Izletnikovo akcijo »poceni počitnice« pred hotelom EDEN v Rovinju

Foto: M. Božič

POCENI POČITNICE

Izletnikova akcija o poceni počitnicah ob morju, v Rovinju, že dobiva jasnejše in otipljivejša vidike. Z njimi se je konec prejšnjega tedna seznanilo tudi blizu 25 predstavnikov sindikalnih organizacij s širšega celjskega območja, predvsem tisti delavci, ki se v svojih sredinah ukvarjajo z organizacijo letnih dopustov in podobno.

Izletnik jih je namreč v sodelovanju s turističnim podjetjem Jadran v Rovinju popeljal v to prijazno istrsko mesto, kjer so se srečali z vsemi pogoji, ki jih bosta Izletnik oziroma Jadran nudila našim delovnim ljudem, ki se bodo odločili za to pot.

Prvi vtisi so ugodni. Nobenih razočaranj. Na dlani je tudi realno stanje. V tej akciji bodo na voljo samo sobe prve kategorije pri zasebnikih. V glavnem so vse te sobe v novih ali novejših hišah. Na voljo imajo vse sanitarije. Prehrana bo zagotovljena v Jadranovih restavracijah oziroma zlasti v eni. Najdaljša pot od stanovanja do morja oziroma do restavracije je kvečjemu petnajst minut. Vse plaže so urejene. Res je, da niso peščene, marveč kamnite. Zato pa povsod urejene tako, da je dostop do morja lahkoten, da bodo lahko prišli na svoj račun tudi otroci itd. Sence je zaradi gozdov

po potrebi in želji dovolj. In cena? V glavni sezoni po 85 dinarjev na dan, v pred in po sezoni pa po 75 dinarjev. Izletnik bo zagotovil tudi avtobusni prevoz do Rovinja in nazaj. V kolikor bodo kolektivi ali njihove sindikalne organizacije rezervirale določeno število ležišč skozi vso sezono oziroma najmanj za devetdeset dni, bodo lahko ves ta čas koristile iste nočitvene zmogljivosti, se pravi, da bodo lahko kar same vodile prihode in odhode svojih dopustnikov.

V Rovinju pa so v času pred in po sezoni na voljo tudi hotelske zmogljivosti A kategorije. Penzijske cene so zmerne in ne dosegajo astronomskih višin, ki sicer veljajo za glavno sezono. So celo za več kot 50 odstotkov nižje!

Rovinj pa ima s svojimi bližnjimi otoki, zlasti Katarino in Rdečim otokom, še niz drugih nadvse ugodnih možnosti za prijetno letovanje.

Z vsemi temi pogoji so se torej pred dnevi srečali nekateri sindikalni delavci iz delovnih organizacij širšega celjskega območja. Tako imajo vse možnosti, da svoje vtise in konkretne poudbe posredujejo svojim članom. In njihova odločitev? Počakajmo!

MB

VARSTVO OKOLJA

Ni naključje, da so svoj glas znova povzdignili Laščani. In to na plenarni seji celjske turistične zveze. Beseda je tekla o delovnem načrtu področne turistične organizacije v letošnjem letu. Opozorili so pa ne samo zaradi turizma, marveč predvsem zaradi varstva okolja, zaradi zdravja, na dejstvo, da je Savinja med Celjem in Zidanim mostom postala že pravi, pravcati smrdljivi kanal. Življenje v njej, ki je bilo nekoč tako bujno, je povsem zamrlo. Izredno kritično stanje je tedaj, ko gladina reke upade. Smrad se še bolj širi.

Laščani, prebivalci Rimskih Toplic in drugi protestirajo (tudi Celjani, opomba pisca). Pripravljajo menda celo demonstrativni prihod v Celje. Bo pomagal rešiti vprašanje? Najbrž ne. Morda pa bo le opozoril, da tako ni moč naprej.

In tako je razprava o tem vprašanju in sploh o varstvu okolja pripomogla, da bo tudi celjska turistična zveza posvetila temu nič kaj prijetnemu poglavju svojo prihodnjo plenarno sejo. Vse kaže, da se tudi s turistične strani začne bitka na široki fronti za varstvo okolja.

Sicer pa so na pone deljkovi plenarni seji celjske turistične zveze razpravljali še o novih društvenih pravilih in organiziranosti turistično društvenih organizacij.

MB

NA GOLTEH 60 cm SNEGA

KONJICE

PREDVSEM GOSPODARSTVO

Prejšnji teden so v občini Slovenske Konjice zaključili z občinskimi zbori sindikata. Leti so bili letos dobro organizirani, udeležilo se jih je veliko delavcev, ki so razgrnili tudi vrsto problemov, s katerimi se srečujejo na delovnem mestu in v delovnem kolektivu sploh. Nekaj več o samem poteku občinskih zborov, pa tudi o razpravah delavcev, mi je povedal Franc Jelenko, sekretar občinskega sveta ZSS v Slovenskih Konjicah.

»V konjiški občini so bili prvi občinski zbori že v mesecu decembru lanskega leta. Da pa smo z občinskimi zbori zaključili šele pred kratkim, je kriva delna reorganizacija sindikata v nekaterih konjiških delovnih kolektivih. Sicer je bila udeležba delavcev na občinskih zborištevih, tudi razprava delavcev je bila zelo bogata. Na sindikalnih zborištevih so delavci sprejemali tudi programe dela in potrjevali pravila osnovnih organizacij sindikata. Lahko rečem, da je letošnje obeležje sindikalnih občinskih zborov še popolnoma v duhu obeh kongresov, tako sindikalnega kot tudi partijskega. Zbori so letos pokazali še nekaj in to je odgovornost delavcev do sprejetih nalog. Delavci niso

govorili samo o svojih pravicah, enako odločno so izpostavili tudi odgovornost do uresničevanja posameznih nalog. Kar zadeva vsebino in probleme, ki so se izkristalizirali na zborištevih, lahko rečem, da so delavci razpravljali o številnih problemih, ki izhajajo iz gospodarskega položaja posameznih delovnih organizacij. Tako so razpravljali o stabilizacijskih programih, o gospodarskem položaju svoje delovne organizacije, o problemih družbenega standarda, o ukrepih varčevanja in drugo. Povedati moram tudi, da so delavci na svojih zborištevih izvolili tudi vodstva osnovnih organizacij sindikata, in da je bilo vanje vključenih kakih 400 novih

članov. Naša prva naloga zato je, da organiziramo seminarje za nove člane sindikalnih vodstev in jim skozi predavanja nakažemo pot za uspešno delo. Na splošno pa so naloge osnovnih organizacij sindikata zapisane v njihovih programih dela in te naloge bodo morali v posameznih kolektivih uresničevati preko sindikalnih skupin,

ki jih je v naši občini okrog 60. Osnovne organizacije sindikata se bodo morale spoprijeti tudi z vprašanjem informiranja delavcev, ki je v naši občini še zelo pereče. Kljub vsem tem nalogam pa sindikalne organizacije ne smejo pozabiti na svojo osnovno in primarno nalogo — to je skrb za delavca.

DAMJANA STAMEJCIC

VOJNIK: SPOZNALI SO GA

Bilo je oni dan v Vojniku. Vaso Starović je imel v osnovni šoli predavanje za učence o bitki na Sutjeski, kjer se je tudi boril in po predavanju sva čakala pred hišo vzgojnovarstvene ustanove v Vojniku našo kolegico, ki je imela opravke v zdravstveni postaji. Kar naenkrat sva začula klice: »Stric Vaso, stric Vaso!« Odprlo se je okno vrca in male nadobudne glavice so spoznale »strica Vaso«, ki je sicer pri njih gostoval kot dedek Mraz. Takoj so pričeli z njim živahen pogovor, ki mu kar ni hotelo biti konca!

Foto: DRAGO MEDVED

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

OTROŠKO VARSTVO NA OBMOČJU

PREMALO PROSTORA

Predšolska vzgoja v vzgojnovarstvenih zavodih, to je vrtcih, se je na celjskem področju v zadnjih petih letih povečala za več kot sto odstotkov. Kljub temu pa je prostora v vrtcih še vedno premalo in še vedno zaostajamo za republiškim poprečjem in capljamo za predšolsko vzgojo v socialističnih državah na vzhodu. V preteklem šolskem letu je bilo na področju osmih občin celjske regije deset upravno samostojnih predšolskih zavodov, tri enote pa so bile pri osnovnih šolah. V vseh samostojnih VVZ in pri osnovnih šolah je bilo 180 oddelkov, v njih pa 3.586 otrok. Če pogled za eno šolsko leto nazaj pokaže, da se je število oddelkov in otrok v njih bistveno povečalo, in sicer za 28 oddelkov, kar je 434 otrok. Največ novih oddelkov so odprli v občinah Celje (13) in Velenje (8). V preteklem šolskem letu so na področju celjske regije zgradili tri nove vrtce v Celju, Rogatcu in Velenju. Kljub novogradnjam in adaptacijam in kljub temu da so pri sprejemanju otrok v večini zavodov prekoračili normative, so odlonili 406 otrok, ker ni bilo prostora zanje. Ob tem pa je treba poudariti, da mnogi starši svojih otrok v vzgojnovarstvene ustanove sploh niso prijavili, ker po sedanjih kriterijih nimajo pogojev za to.

Pri sprejemanju otrok v vrtce so upoštevali predvsem obojestransko zaposlitev staršev. Od 3.586 otrok jih je imelo kar 3.233 obojestransko zaposlene starše, od 261 otrok sta bila oče ali mati samohranilca in le nekaj otrok je bilo takih, da je bil od obeh staršev le eden v službi.

Zanimiv in vzpodbuden je petletni pregled razvoja vzgojnovarstvenih zavodov. Leta 1969 je bilo v celjski regiji 26.225 predšolskih otrok, v vrtce pa je bilo v 62 oddelkih zaletih 1815 ali 6,9 odst. Leta 1974 pa je bilo 24.433 predšolskih otrok, od tega pa v 180 oddelkih 3.586 ali 14,6 odst. Ti uspehi so

gotovo rezultat prizadevanj širše družbene skupnosti, samopriskupkov občanov, strokovnih institucij in samih VVZ za večjo vključitev otrok v organizirano varstvo. Rezultate teh prizadevanj zgovorno prikazuje po posameznih občinah naslednja tabela:

Občina	1969 Štev. vseh predš. odd.	1974 Štev. vseh predš. odd.	1969 Štev. otrok v VVZ	1974 Štev. otrok v VVZ	1969 Štev. otrok v VVZ v %	1974 Štev. otrok v VVZ v %
Celje	38	79	845	1.555	12,5	25,5
Laško	2	5	53	122	2,2	6,1
Mozirje	—	4	—	64	—	3,9
S. Konjice	3	11	98	233	7,5	10,0
Šentjur	2	6	38	177	1,9	6,1
Šmarje	2	8	39	168	0,8	5,0
Velenje	5	37	339	824	9,1	22,5
Zalec	10	30	403	508	12,0	14,0
SKUPAJ	62	180	1.815	3.586	6,9	14,6

Hiter porast oddelkov VVZ pa je pogojeval vse hujšo kadrovsko stisko. Vzgojiteljska šola v Celju še svojih dijakin ni pripeljala do mature, od drugod pa prihaja vselej premalo vzgojiteljic, otroških negovalk in medicinskih sester, usposobljenih za delo v VVZ. Tudi ko bo celjska vzgojiteljska šola dala prve maturantke (leta 1976), kadrovska stiska ne bo takoj rešena. Mnogo razpisov prostih delovnih mest tudi ni bilo uspešnih zaradi tega, ker VVZ ne razpolagajo s s stanovanji za svoj kader. Razmišljajo že celo o tem, da bi ob novogradnjah vrtcev porabili del sredstev za gradnjo stanovanj. To pa je seveda le ena pot; o kadrovski politiki bo treba razmišljati v vseh krajih dolgoročno in se oslanjati na lastno mladino, jo kadrovati v ustrezne srednje šole, stipendirati in načrtno delati z njo. V sedanjih 180 oddelkih je le 148 stroko-

vno usposobljenih ljudi, 32 jih pa nima potrebne strokovne izobrazbe. Mnogo slabše pa je stanje s kadri za pomožna dela v vrtcih, to so predvsem varuške za tisti čas, ko zjutraj prihajajo posamezni otroci in še ni vzgojiteljic, in ko popoldne vzgojiteljice in večina otrok že odidejo, nekaj otrok pa še ostane v varstvu. Za varuške nimamo nobene šole in tako dejansko ne morejo dobivati kvalifikacije. Nujno potrebna bo šola tudi zanje, pa čeprav bo to le kako leto ali dve v usmerjenem izobraževanju. V občinah Laško, Mozirje in Velenje pomožnega kadra sploh ni, ker ni zanj urejeno financiranje. V vseh VVZ celjskega področja je 49 pomožnih delavcev, nujno pa bi jih potrebovali za sedanje stanje že 98.

Zavod za šolstvo in vzgojnovarstveni zavodi so tudi v preteklem šolskem letu skrbeli za stalno izpopolnjevanje kadrov od

kuharic in snailk do ravnateljic. V ta namen so organizirali štiri seminarje ki so trajali po šest do trideset ur. Poleg tega pa so imeli tudi več predavanj s strokovnega in idejnopolitičnega področja.

Povezava VVZ s starši se iz leta v leto izboljšuje in krepi. Uvajajo nove oblike dela s starši, predvsem redne govorilne ure, pa tudi roditeljski sestanki so pogostejši in vsebinsko bogatejši. V vseh VVZ so lani sklicali 54 skupnih roditeljskih sestankov, posamezne skupine pa so imele poleg tega še 350 roditeljskih sestankov. Zanimanje staršev za delo VVZ postaja na ta način vedno večje, sestanki so bili dobro obiskani in starši so prisostvovali tudi mnogim prireditvam, ki so jih organizirale vzgojnovarstvene ustanove.

Materijski pogoji dela so se v večini VVZ zadnja leta zelo izboljšali, vendar pa še nekateri zavodi ali enote nimajo potrebnih igrar in drugih sredstev za zaposlitve. V mnogih igralnicah še uporabljajo neprimerno in dotrajano pohištvo, imajo premalo omar, polic, ležalnikov, odej in posode. Zaradi tega se otroci slabo počutijo in včasih je ogrožen tudi njihov zdrav razvoj. Upoštevati je treba, da je mnogo otrok v VVZ nad osem ur dnevno (kar v 154 oddelkih), zaradi česar bi morali zavodi nabaviti vse potrebno za normalno delo. K opremljenosti zavodov spadajo tudi igrišča, ki so ponekod povsem neopremljena ali neprimerno opremljena. Uporabljajo pa jih tudi drugi otroci in mladina in jih včasih tudi uničujejo. Res bi bilo potrebno igrišča odpreti tudi za tiste predšolske otroke, ki niso v vrtcih. JOŽE LIPNIK

KONJICE - ZDRUŽILI

INTERESE

V občini Slovenske Konjice poteka že več mesecev reorganizacija socialistične zveze v skladu z novo ustavo. Končana pa je tudi javna razprava o statutu SZDL. Evidentirani so tudi kandidati za vodstva krajevnih odborov in konferenc SZDL, v teh dneh pa pripravljajo tudi listo kandidatov za občinsko konferenco, ki bo dokončno konstituirana konec prihodnjega meseca.

Več o reorganizaciji socialistične zveze v občini Slovenske Konjice je povedal predsednik občinske konference SZDL Jan-ko Kovač.

»V naši občini se z novo organiziranostjo socialistične zveze ukvarjamo že več mesecev. Izdelali smo tudi že organizacijski osnutek, ki naj bi socialistično zvezo prilagodil njeni osnovni funkciji, to je funkciji organiziranja subjektivnih socialističnih sil. V jasni razpravi v vseh krajevnih odborih socialistične zveze v občini so krajan razgrnili vrsto problemov, izrazili pa so tudi željo, naj bi imela vsaka krajevna skupnost v občini tudi svojo krajevno organizacijo socialistične zveze. To pa pomeni 22 krajevnih organizacij socialistične zveze v relativno majhni občini, ki šteje okrog 19 tisoč prebivalcev in od tega 12 tisoč volivcev.«

Mozirje:
modra poteza

Samoupravljanje na socialnem področju si čedalje intenzivneje utira pot in tako imajo izvršni odbori samoupravnih interesnih skupnosti vedno več nalog. Volonterji skoraj ne morejo več uspešno obvladati svojih dolžnosti v SIS, obenem pa si ne morejo privoščiti profesionalnih delavcev, ker bi to ne bilo racionalno v obsegu sredstev in nalog, ki so jim dane. Prav zato je bila v Mozirju imenovana delovna skupina, ki je že pripravila prvi osnutek posebne strokovne službe, ki bi opravljala vsa administrativno finančna dela samoupravnih interesnih skupnosti za vzgojo in izobraževanje, kulturo, telesno kulturo, otroško varstvo in socialno varstvo občine Mozirje. Ta služba bi za vse našteje SIS opravljala strokovna in druga dela, ki se nanašajo na opravljanje in analiziranje stanja in pojavov na vseh področjih družbenih odnosov v SIS na območju občine Mozirje, še posebej pa bi skrbeli za reševanje organizacijsko pravnih zadev ter finančnih opravil.

LIZA PODPEČAN

Kako pa bodo sestavljene in organizirane krajevne konference SZDL?

»V štirih krajevnih skupnostih, ki imajo več kot 400 volivcev, bomo volili konferenco socialistične zveze, v ostalih krajevnih skupnostih pa bomo organizirali socialistično zvezo tako, da bodo v konferenco vključeni vsi občani ali vsaj večina. Tako bomo poskušali zainteresirati in aktivirati čim večji krog delovnih ljudi in občanov, da bodo neposredno odločali in vplivali na sprejem odločitev.«

Ali spremljajo takšno organiziranost tudi kakšni problemi?

»Seveda se srečujemo z mnogimi objektivnimi problemi in težavami. To so predvsem kadrovske, prostorske in seveda tudi finančni problemi. Krajevne skupnosti, v katerih imamo krajevne organizacije Socialistične zveze, so finančno in gospodarsko revne, vsa proizvodna dejavnost občine Slovenske Konjice pa se odvija le v štirih krajevnih skupnostih. Pojavlja se tudi problem prelivanja ustvarjenega dohodka iz področja, kjer ljudje delajo, na področje, kjer ljudje živijo. Veliko naših občanov je zaposlenih v drugih občinah, kjer pa nimajo veliko posluha za reševanje njihovih problemov v kraju, kjer živijo.«

In kako boste te objektivne težave in probleme premagovali?

Zavedamo se, da so vsi našti problemi življenjski problemi naših delovnih ljudi in občanov, zato so to tudi problemi organizacije socialistične zveze. Zato se bomo poskušali dobro organizirati. V večjih krajevnih skupnostih, kjer bomo imeli organizirane krajevne konference socialistične zveze, bodo te sestavljene iz delegatov krajevnih skupnosti, družbenopolitičnih organizacij, pa tudi delegatov temeljnih organizacij združenega dela. Na ta način pa bomo združili interes združenega dela, interes področja, kjer ljudje živijo in politični interes v enoten interes vseh delovnih ljudi in občanov, združenih v socialistični zvezi kot fronto organiziranih subjektivnih socialističnih sil.«

DAMJANA STAMEJCIC

REČICA OB SAVINJI

NASTAJA ZDRUŽENJE

Vili Marovt, lesni obrtnik iz Rečice ob Savinji, je član republiške gospodarske zbornice, član delegacije zasebnih obrtnikov in predsednik iniciativnega odbora za ustanovitev Združenja obrtnikov v občini Mozirje. Pogovarjala sva se o delu njihove delegacije, ovirah, s katerimi se srečujejo obrtniki in o pomenu in vlogi Združenja obrtnikov, ki ga bodo že prihodnji mesec ustanovili.

Kje se sestaja vaša delegacija in kakšna je udeležba članov?

»V zadnjem času se sestajamo v mali sejni sobi skupščine občine Mozirje. Udeležba članov delegacije je zelo slaba, tako da smo večkrat komaj sklepani, poleg tega pa prihajamo na sestanke vedno eni in isti. Ta problem nameravamo rešiti z izključitvijo neodgovornih obrtnikov in sprejetjem tistih, ki bodo pripravljene

ni izpolnjevati dolžnosti do širše skupnosti.«

Kako nameravate oživiti delegatski sistem v svoji delegaciji?

»Na zadnji dve seji smo vabili člane družbenopolitičnih organizacij, ki so se jih udeležili. Takšno sodelovanje je nujno potrebno, saj nam pomaga določene probleme razčistiti že v sami delegaciji.«

Ali se na sejah zborov občinske skupščine dovolj obravnavajo vprašanja, ki zadevajo neposredno obrtnike?

»Odnos do obrti je v delegatskem sistemu precej drugačen, ker smo sedaj tudi obrtniki dobili mesto v občinski skupščini in s tem možnost, da se enakopravno in tvorno vključimo v razvoj naše družbe. Menim, da na sejah zborov občinske skupščine dovolj obravnavamo vprašanje oziroma pravice in dolžnosti, ki zadevajo neposredno obrtnike.«

Kako ste obrtniki zadovoljni z zakoni, ki urejajo pravice in dolžnosti zasebnih obrtnikov v naši družbi?

»Občina kaže dovolj razumevanja za naše dejavnosti, menim pa, da bo treba davčno politiko še posodobiti in dograditi. Dodal bi še to, da bo sedanji davčni politiki sodoben obrtnik kos, »za starela« pa bo ob tem hitro in zahtevnem tempu hitro odpadel.«

S kakšnimi ovirami se srečujete pri vključevanju obrtnikov v samoupravno dogovorjanje vseh delovnih ljudi?

»Mnogi obrtniki živijo preveč zase in menijo, da svoje obveznosti do družbe izpolnijo s tem, ko plačajo davek in druge prispevke. K temu pripomore tudi velika oddaljenost med obrtniki, saj smo raztreseni po vsej dolini, zato je naš največji problem v premajh-

Vili Marovt

ni povezanosti. Rešitev iz tega je v Združenju obrtnikov, ki bi lahko s svojim delovanjem združevalo obrtnike, jim nudilo in organiziralo razna predavanja, dajalo nasvete in podobno. Prednost takega združenja je predvsem v enotnem nastopu vseh obrtnikov, s tem pa bomo lažje reševali različne probleme. Vse potrebno gradivo imamo pripravljeno in mislimo, da bo v aprilu ustanovni občni zbor Združenja obrtnikov v naši občini.«

LIZA PODPEČAN

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

TOVARNA NOGAVIC POLZELA

NOVO V SINDIKATU

V tovarni nogavic na Polzeli so pred dnevi reorganizirali sindikalno organizacijo. S predsednikom izvršnega odbora konference sindikata Edijem Susterjem smo se pogovarjali o delu njihove sindikalne organizacije.

Kaj vam daje ta funkcija?

»Funkcija predsednika izvršnega odbora konference sindikata zahteva odgovorno delo. Pri tem izhajam iz osnov nove družbene vloge sindikata, ki je določena v dokumentih zveze komunistov Slovenije, osmega kongresa sindikata Slovenije in sedmega kongresa sindikata Jugoslavije, ker so konkretno opredeljene naloge sindikata. Smatram, da pred nami ni malo težav in problemov, vendar pa bomo z aktivnim odnosom do dela opravili svoje naloge v prizadevanjih za uresničevanje interesov delavskega razreda zlasti na področju delavskega samoupravljanja in njegovega poglobljanja.

Edi Suster

Ste morda po sedmem kongresu sindikata Jugoslavije v vaši organizaciji združenega dela prenovili sindikat?

»Zaradi boljšega in učinkovitejšega delovanja sindikata smo v naši organizaciji združenega dela konstituirali osem osnovnih organizacij sindikata. V vsaki osnovni organizaciji pa znotraj nje delujejo še volilne oziroma sindikalne skupine. Vsaka osnovna organizacija sindikata ima svoj izvršni odbor,

ki je obenem izvršni organ osnovne organizacije sindikata. Organizira njeno delo in jo predstavlja pred drugimi organi ali organizacijami. Izvršni odbor šteje od 5 do 7 članov. Vseh osem organizacij sindikata se povezuje v enotno sindikalno organizacijo OZD, kateri največji organ je konferenca osnovne organizacije sindikata.

Kakšne naloge imate za leto 1975?

»Prva in najvažnejša naša naloga je, da s pomočjo organov upravljanja in drugih služb zagotovimo pogoje za ustanovitev več temeljnih organizacij združenega dela. Druge pomembne naloge pa so še: reorganizacija zveze socialistične mladine, sodelovanje pri sprejemanju splošnih aktov, organiziranje razprav pri sprejemanju programov samoupravnih interesnih skupnosti ter pri izdelavi varčevalnih programov. Nenačrtno je pred nami tudi skrb za rekreacijo in družbeni standard delavcev, za kar smo pred nedavnim že konstituirali posebno komisijo, ki je že pričela z delom.

Tekst in foto: T. TAVCAR

MOZIRJE: DELEGATI

V Mozirju, Gornjem gradu, zatem v gornjesavinjski kmetijski zadruzi ter v trgovskem podjetju Savinja v Mozirju so se pri zadnjih volitvah delegacij za samoupravne interesne skupnosti odločili za naslednje:

MOZIRJE: Anton Acman, Milena Božič, Alojz Brezovnik, Anton France, Vera Fužir, Ivan Hribnik, Marko Jurkovnik, Mojca Kokalj, Stane Kranjc, Vlado Košir, Vlado Miklavc, Jože Mejač, Franja Narolčnik, Mirko Rak, Franc Sirko, Jože Vodusek ml. in Jožica Veber.

GORNJI GRAD: Jože Deberšek, Terezija Grudnik, Drago Urank, Franc Urlep, Ivan Vodusek, Franc Šarab ml., Ema Štifter, Franc Zalesnik ml., Ivan Zidarn in Janez Zervnik.

KMETIJSKA ZADRUGA: Boža Britovšek, Marija Čeplak, Jožica Kumer, Franc Matjaž, Stane Milavžič, Marija Novak, Franc Pahovnik, Boža Podsedenshek in Andrej Spruk.

TRGOVSKO PODJETJE SAVINJA: Fanika Forštner, Jožica Hribšek, Vlado Janko, Jožica Kerč, Stefan Kokalj, Milka Kos, Marija Marčinko, Vida Petrovič, Jožica Pisaneč in Andrej Weiss.

ŽALEC: RESOLUCIJA SPREJETA

Žalski izvršni svet je pred dnevi na svoji seji obravnaval resolucijo o družbenoekonomskem razvoju občine v tem letu. Resolucija je bila dopolnjena s pripombami iz javne razprave, ki so jo pripravili v vseh OZD in TOZD v občini ter v vseh krajevnih skupnostih. Izvršni svet je tako dopolnjeno resolucijo sprejel in bo predlagal skupščini, da jo v takšni obliki potrdi.

Javna razprava je zahtevala zlasti skrb za varstvo okolja, izboljšanje PTT storitev, naloge gozdarstva in vodnega gospodarstva, izboljšanje izvoza, zmanjšanje fluktuacije in razvoj raziskovalne dejavnosti in novatorstva.

B. S.

ŠENTJUR: VEČ OBJEKTOV

Na zadnji seji skupščine telesnokulturne skupnosti v Šentjuru so ugotovili, da se je po sistemski ureditvi financiranja telesne vzgoje položaj telesne kulture bistveno izboljšal. Stopnja prispevka v preteklem letu je bila 0,40 odstotka, kar je znašalo 490.000 din. Od tega so za naložbe namenili 235.000 din. Iz poročila je bilo razvidno, da je sedaj na območju občine 23 osnovnih organizacij, ki vključujejo 1380 članov, kar pomeni, da je 8 odstotkov občanov tako ali drugače ukvarja z športom. Športna aktivnost je v močnem porastu in se v družini pojavlja močno pomanjkanje strokovnega kadra.

Najbolj zaskrbljujoč je podatek, da na območju občine kar 70 odstotkov šoloobveznih otrok ne zna plavati in 71 odstotkov ne smučati. Potrebna bo skupna akcija izobraževalne in telesnokulturne skupnosti, da se to stanje čim prej izboljša. V dolgoročnem programu razvoja bo pa potrebno predvideti poleg večjega števila igrišč, telovadnic in stadiona tudi več plavalšč na območju občine. Pri programu za leto 1975 je predvidena še večja aktivnost in bodo za operativno izvajanje programa in povezovanja društev v najkrajšem času ustanovili Zvezo telesnokulturnih organizacij.

Za leto 1975 je sprejeta prispevna stopnja, 36 odstotkov kar znaša 788.000 din, od česar je predvideno za investicije 430.000 din. Prisotni delegati so imeli predvsem pripombe na predvidena sredstva za redno dejavnost društev, ki bodo dobila preskromna sredstva.

V osnovnih smernicah nadaljnjega razvoja telesne kulture je dano primarno mesto izgradnji športnih objektov in vzgoji kadrov.

Novo skupščino bo še naprej vodil dosedanji predsednik ing. Franc Senica, na čelu izvršnega odbora pa bo še Franc Kincel.

KONJICE: IS O ENERGETIKI

Na zadnji seji izvršnega sveta skupščine občine Slovenske Konjice so člani razpravljali tudi o predlogu resolucije o družbenoekonomski politiki in razvoju občine v letu 1975. Ivan Pečovnik je informiral člane tudi o pripombah, ki jih je na osnutek resolucije izrekel občinski odbor za gospodarstvo. Odbor je menil, da resolucija ne obravnava nekaterih vprašanj s področja energetike. Tako resolucija sploh ne omenja plinovoda, ki naj bi potekal od Maribora do Celja in na katerega omrežje bi lahko priključili tudi zainteresirane občane in delovne organizacije iz konjiške občine. Člani izvršnega sveta so potrdili pomen tega opozorila in se tudi dogovorili, da bodo o možnostih priključitve občine Slovenske Konjice na plinovodno omrežje govorili neposredno z izvajalci del.

D. S.

ŠENTJUR PO POTRESU

PREMALO DENARJA

Šentjursko občino je lani, meseca junija, prizadejal potres, ki je napravil veliko materialno škodo na stanovanjskih in gospodarskih objektih zasebnega in družbenega sektorja. Po podatkih Zavoda za raziskavo materiala Ljubljana, je znašala skupna škoda v občini Šentjur pri Celju 141 milijonov dinarjev. Bilo je poškodovanih 933 stanovanjskih objektov in 262 gospodarskih.

V občini Šentjur so se takoj po potresu lotili dela, in sicer popisovanja in ocenjevanja škode, pomoči najbolj ogroženim in seveda adaptacijam. Prva in glavna skrb je bila namenjena izgradnji šol. Tako je bila že v letu 1974 končana nižja razredna šola montažnega tipa »Marles« v Loki pri Zumu, prav tako so že lani začeli z gradnjo osnovne šole Ponikva pri Grobelnem. Lotili so se dela okrog vsen časasnih prebivališč, tako da so vsi stanovalci varno prezimili. Pri tem jim je pomagala tudi mila zima. Nalogo za rešitev vprašanja varne prezimitev je prevzela civilna zaščita in krajevnih skupnosti, saj je bilo poleg 21 montažnih hišic, strokovno podprto še 164 objektov III. in IV. potresne stopnje. Občar sami pa so še dodatno podprli 187 objektov.

Letos, meseca januarja se je zbral koordinacijski

odbor za odpravo posledic po potresu in ugotovil, da je ostalo še veliko nerešenih nalog, saj lanska sanacija kljub prizadevanju in nekaterim uspehom, ne more biti dokončna. Zato je koordinacijski odbor sprejel program sanacij za letošnje leto, ki med drugim obvezuje vse, da pripomorejo pri odpravi posledic potresa. Prav je, da se tudi vsi prizadevajo vključujejo v program dela za sanacijo svojih stavb in da sodelujejo z gradbeno operativno, saj bo ta lahko uspešna le ob pomoči in podpori občanov. Krajevnih skupnosti morajo pripraviti in obravnavati prioriteten red sanacij oziroma gradenj in voditi evidence socialnih primerov. Pregledati morajo sklepe v zvezi z odobranjem kreditov in podobno. V širok program za odpravo posledic potresa je vključena tudi organizacija Rdečega križa,

ki bo sodelovala s krajevno skupnostjo in organizirala razne pomoči prizadetim. Naloga samoupravne stanovanjske skupnosti je, da bo dokončno izdelala predlog pogojev za najemanje kreditov za leto 1975 in da bo gospodarila z zbranimi finančnimi sredstvi v okviru pravilnika o dodeljevanju kreditov. Na pomoč pa bodo priskočile tudi vse družbenopolitične organizacije, ki bodo delovale znotraj občine pri kar najširšem vključevanju delovnih ljudi pri odpravi posledic potresa in bodo v okviru regijskih in republiških organov vključevale v to akcijo še druge skupnosti.

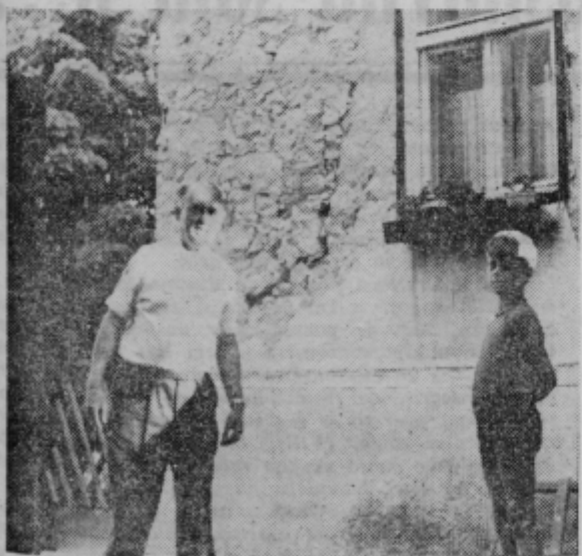
Naloge so razdeljene še po nekaterih drugih organizacijah v občini, kar pa seveda ne pomeni, da bo moč v letošnjem letu odpraviti vso škodo, kajti za to ne bo dovolj sredstev. Da pa bi lahko us-

pešno in hitro odpravljali škodo, ki je nastala na stanovanjskih in gospodarskih objektih, je treba v prvi vrsti urediti in sanirati ceste, še posebej na območju KS Prevorje, Loka, Slivnica, Kalobje in Šentjur.

V skladu s programom za realizacijo vseh zastavljenih nalog za odpravo posledic potresa v letu 1975, bi občina potrebovala 56.690.000 din. Seveda pa dejanskih sredstev še zdaleč ne bo dovolj, zato je v veliki meri pomembna lastna iniciativa prizadetih, saj je razumljivo, da nove hiše brez lastne udeležbe ne bo moč zgraditi.

Ker v občini Šentjur ne bodo zmogli zbrati večjih sredstev, pričakujejo, da bo mesto Ljubljana in še pet ljubljanskih občin, tudi v letu 1975 nadaljevalo z akcijo za dodatno zbiranje sredstev tako uspešno kot v letu 1974. Po svojih najboljših zmožnostih bodo občini pomagale tudi vse delovne organizacije na tem področju in posamezne interesne skupnosti, ki pa so v veliki meri za izvajanje rednega programa odvisne od solidarnostnih sredstev.

MATEJA PODJED

Tako je junijski potres razmaja hišo Masten Franca v Hotunjah pri Ponikvi

Življenje je uganka

Pomenek z avtorjem gledališke igre Perpetuum mobile, Borivojem Wudlerjem.

Ze nekaj časa je na deskah celjskega gledališča slovenska noviteta, katere avtor je Celjan Borivoj Wudler. Razumljivo je, da nas takšna noviteta pritegne vedno bolj kot pa kakšna druga, kajti že samo dejstvo, da je avtor domačin, da črpa snov za svojo ustvarjalnost iz okolja, v katerem živimo in ustvarjamo tako ali drugače tudi mi, nas sili, da poskušamo podreti v miselni in društveni svet igre in njenega avtorja.

Wudler postavlja torej pred nas delo, ki izhaja iz nas samih, iz naše sredine, prezentira nekaj, kar je del nas. To pa seveda pomeni, da povemo nekaj več o avtorjevi zamisli, o delu.

Vsako delo je plod iskanja, je plod večkratnih poizkusov, torej plod razvoja. Skozi takšno pot in iskanje je moral tudi Wudlerjev Perpetuum mobile, katerega zasnovi, kot pravi avtor sam, lahko iščemo kjerkoli in vsak

dan in pri slehernem med nami. In vendar je bilo pred delom še marsikaj, kar je dalo delu dokončno obliko.

»Z dramatikom,« pravi Wudler, »sem se srečal razmeroma zgodaj, že v nižji gimnaziji, ko sem pisal prve tekste, vmes tudi pesmi in prozo, vendar moram povedati, da teh stvari nisem nikjer objavljala. Ko danes prebiram stare tekste, ugotavljam, da je med njimi marsikaj, kar je že takrat imelo zame močan pomen in ga ima še danes.

Takrat sem se, podobno kot vsi gimnazijci, srečeval z Balzacom, Dostojevskim, Joyce, Cehovim, Thomasom Mannom in drugimi, še posebej pa me je pritegnil Dostojevski z Zločinom in kaznijo in Balzac z Izgubljenimi iluzijami. Dostojevski mi je takorekoč odkril oči, kaj pravzaprav zame proza naj bi bila. Pozneje sem pod vplivom Joyceovih del spoznal, kako izredno pomemben je princip kompozicije, stilne vrednote, celotna konstrukcija nekega dela, skratka spoznal sem to, čemur pravi

Thomas Mann muzikalna kompozicija, to, kar daje delu občutek svežine, živahnost, življenjskosti in ubranosti.

Rad bi omenil še Roberta Musila, pri nas pa zlasti v dramatik Ivanu Cankarja in pri današnjih ustvarjalcih Gregorja Strniša, Petra Božiča ter Andreja Hlepnja. Brez dvoma, da so naredili name precejšen vtis, kar v prozi velja predvsem za Lojzeta Kovačiča (knjiga Preseľevanja), ki pri nas prav gotovo ni presežen.

No, izreden vtis je napravila name tudi dramatika Cehova, ki je s svojo precizno grajeno stavbo marsikaj pripomogel k mojemu pojmovanju dramatike.

Vedno znova se ustavljam ob sklinicah, ki so pogojevale nastanek nekega dela in marsikje še danes ni razčiščeno, kako je do dela sploh prišlo. Pa tudi sicer obstaja cela vrsta odprtih vprašanj, zlasti še pri ustvarjalcih modernega evropskega romana, natančneje, pri tistem delu, ki ga je navedel Wudler v prvem delu pogovora. K temu bi pridali še ime — Kafke.

»Perpetuum mobile je nastal pred šestimi leti in je od takrat ležal v predalu, tudi potoval je naokoli in končno prišel v roke Bojanu Stihu, ki ga je sprejel za oder Herberta Grina. Takrat sem delo skrajšal za eno tretjino.

Kdor je Perpetuum mobile že videl, lahko ve, da je delo zgrajeno na principu repetitije, kjer sem iskal komičnost, gradil na variacijah manjšega števila motivov. Le ti so vsakdanji, situacije skratka, ki jih lahko iščemo in najdemo dan za dnem. Lahko bi jih poimenovali tudi tragikomične.

Perpetuum mobile zame ni bil problematičen glede vsebinske zasnove, bil je zgolj tehnični problem, kompozicijska utemeljenost. Zanimalo me je, kako se obnaša natančno določena tema, če jo prestaviš v nek drug kolorit, zlasti še, če je zgrajena iz drobnega, vsakdanjega materiala. Hkrati je bila zasnova delu postavljena tako, da je dogajanje odmak od vsakršnega filozofiranja na odru.

Perpetuum mobile je torej zgrajen bolj na iskanju neke kompozicijske utemeljenosti, v ospredju je konstrukcija, preko katere naj dobi gledalec natanko določen vtis, ki si ga je avtor želel in ga je tudi predvidel. In vendar: kaj je v tisti najgloblji osnovi?

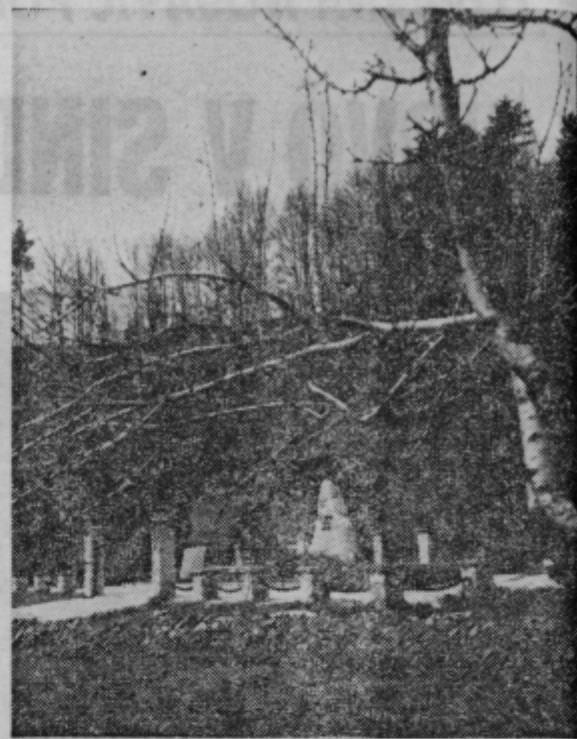
»Pri slehernem ustvarjalnem aktu mi je bilo prezentno iskanje. Življenje je uganka, pisanje pa je način, kako to uganko spraviti v formo, ki naj bi bila razumljiva. Življenje je težko razumeti, deček tega pa morda lahko da oder. Menim, da ni večjega šarma, kot je oder, ko beseda zaživi svoj veliki trenutek. Seveda je zelo pomembna interpretacija, s tem pa mislim na oba igralca, na Mijo Mencejevo in Janeza Berneža, in če mi je dovoljeno iti še preko meja mojega dela, na ves igralski potencial celjske Talijine hiše, ki je izreden.«

Delo, ki ga človek ustvarja, začne, se ponavlja, težko konča in traja, dokler je v človeku kanček ustvarjalne moči. Predstava vzpodbudi, rojeva ideje, okoli nas žive takorekoč nenehno in silijo k ustvarjalnosti.

»Res je. Zdi se mi, da se predstava, ki je, mimogrede povedana, iz dneva v dan boljša, zame nadaljuje v smislu idejnih impulzov. Pred Perpetuum mobile sem pisal že v razne revije, v Dialoge in Obrazce, nekoliko daljši prozni tekst pa je bil predvsem Akviziterjeva beleznica, ki sem ga objavil v zgoraj omenjenih revijah. Idejo nameravam izpeljati do konca, menim na knjižno obliko, vendar bo moja osnovna ustvarjalna orientacija oder. Pravkar pišem dramo Faust v škripcih. Zaenkrat le toliko, seveda pa bo tudi ta na razpolago celjskemu gledališču. Rad bi povedal še to, da bo gradnja Fausta v škripcih temeljila na sodelovanju z umetniškim vodstvom celjskega gledališča in igralci, bo torej nekakšno obojestransko sodelovanje, jaz pa bom seveda tisti, ki bom kakršnokoli vzpodbudo hvaležno vnesel v tekst, v kolikor bo ustrezala osnovnemu konceptu.«

MILENKO STRASEK

LETO VARSTVA SPOMENIKOV

Spominsko obeležje v Stranica

Spomenik frankolovskim žrtvam

Kdo ne pozna strahotnega zločina, ko so Nemci, le malo pred svojim dokončnim zlomom, v onemoglem besu obesili v Stranica pri Frankolovem 98 rodoljubov, ki so jih imeli prej v celjskem starem piskru zaprte kot talce. Bilo je 12. februarja 1945, ko so se jablane ob veliki cesti spremenile v strahoten drevored smrti. Se in še poznamo takšnih zločinov iz zadnje vojne, vendar je frankolovski med najbolj grozljivimi. Danes sta tu urejeni dve grobiščji s spominskimi obeležjem, posvečeni umorjenim žrtvam. In vsako leto se tu vedno znova zbirajo ljudje, da bi se poklonili spominu žrtv. Grobiščji s svojim okoljem sta spominsko zavarovani. To pomeni, da sta zavarovana ne le spominska kamna s svojim neposrednim okoljem, pač pa celotno prizorišče zločina. Spominska obeležja lahko postavimo tako ali drugače, prizorišče pa je enkratno.

Spominska služba je zato dolžna, da ga obvaruje kar najbolj neokrnjenega. To ni le stvar naše pietete, ampak tudi zgodovinske odgovornosti. Prav zato spominska služba vztraja, da ohranimo jablane, ki so nekoč nosile breme umorjenih. Toda drevesa se starajo in umirajo kot ljudje. Avtentičnost prizorišča bomo zato varovali tako, da bomo vsako odmrlo drevo nadomestili z novim, ko bo to potrebno. Drevored smrti naj bi tako ostal trajen spomin in opomin. I. S.

S polic študijske knjižnice

Ivanšek F.: Zgradbe in oprema za stare ljudi. V Ljubljani 1971. S. II 6680.

Temeljni pojmi družboslovja. Izbor tekstov. Ljubljana 1973. S. II 6499.

Visoko šolstvo in raziskovalno delo v Sloveniji. Ljubljana 1974. S. 43090.

Pavlič Z., M. Ramljak: Samoupravljanje. Ljubljana 1974. S. 43077.

Trstenjak A.: Človek in sreča. Celje 1974. S. 43083.

Lešnik R.: Osnove pedagoške. Ljubljana 1974. S. 43086.

Zupanc C.: Kanalski kolevrat. Ob 30-letnici volitev organov ljudske oblasti. Nova Gorica 1974. S. 43087.

Brkini 74. Tridesetletnica volitev v narodnoosvobodilne odbore na južnem Primorskem. Sežana 1974. S. 43088.

Podmenik S.: Kako vzgajati za socializem kljub idejnim razlikam. Ljubljana 1974. S. 43089.

Lipoglavšek M.: Spravilo lesa s konji v Sloveniji. Ljubljana 1974. S. 42795.

Camilović S.: Priručnik o pripravnicima. Beograd 1973. S. 42971.

Ziberna M.: Opšta šema carinskih preferencijala i položaj zemalja u razvoju. Ljubljana 1973. S. 43021.

Piše: Jože Zupancič

(8)

Celodnevna osnovna šola je ...

V preteklih nadaljevanjih smo zapisali nekaj najznačilnejših misli v zvezi z organiziranostjo podaljšane dnevne šole. Ustavili smo se pri nujnih spremembah prostorov, organizaciji bivanja učencev v šoli, težavah s kadri, večjih možnosti vzgoje doma in v šoli. Danes bi zaključili zapise, kljub temu, da bi o COS lahko še veliko pisali. K tem vprašanjem se bomo v našem časopisu še vračali, saj bo nova celodnevna šola bistveno vplivala na celotni vzgojno-izobraževalni sistem. Kakšen pa je naš vzgojno-izobraževalni sistem, pa nas mora zanimati. saj bomo imeli takšno prihodnost, kot smo jo privzgojili naši mladini. Zato danes le še nekaj vzporednih misli.

Med številnimi glavnimi ugovori proti COS je tudi tale: če ni kadrov in materialnih možnosti, potem nima smisla pričenjati z novo obliko osnovne šole, saj bomo nekatere sredine (deželo) še bolj osiromašili, druge pa bodo ponovno imele boljše delovne in življenjske pogoje (mesta). Prepričan sem, da ta parola nima prave osnove. Program COS, ki je postopen, zajema reševanje vseh — poudarjam vseh — problemov celotnega sistema vzgoje in izobraževanja. COS bo ob uresničevanju svojih ciljev moral doživeti — ne tako kot doslej, ko smo skoraj vse urejali administrativno, drugačno obravnavo predvsem združenega dela, kot sestavni del njihovega dela, odnosov

in potreb. Velikokrat se te besede približno tako, kot smo jih zapisali danes, slišijo na moč parolarsko. Pa ni tako. Če je bilo nekaj dolga leta precej odtujeno, potem vse ne more biti urejeno čez noč. Kakor navzgor — tako navzdol pravijo šoferji za vožnjo v hribih. Gre za čas in brzino. Ko bo zavest o šoli kot sestavni združenega dela prodrla v vse pore, potem bo lažje. Nikakor ni prepozno, saj je ZK že podzela vrsto ukrepov, da se bo stanje vsaj v osnovi popravilo. Zato torej pravimo, da je borba za uresničitev COS tudi borba za popravilo našega vzgojno-izobraževalnega sistema in težav, ki so se v njen nako-pičile v zadnjih letih.

Drugo, na kar bi radi opozorili v tem zadnjem zapisu, pa je, da se v naših ostalih šolskih stopnjah — če hočete v predšolskem, v srednjem, na poklicnih itd. vse premalo zavedajo, da pomeni reforma osnovne šole v bistvu tudi reformo njihovega dela. O tem, da je šolski sistem enoten, smo že slišali večkrat. Zato morajo delovne metode izhajati povsod iz enih osnov. Iz oblikovanja aktivne, samoupravne, socialistične, demokratične in ustvarjalne mlade osebnosti. Na to opozarjamo sedaj predvsem starše, vse premalo pa ostale šole. Da ima takšen odnos lahko katastrofalne posledice, smo že zapisali v enem od predhodnih nadaljevanj. Zato je jasno, da mo-

ra tudi v vse učiteljske vrste prodreti spoznanje, da so v celoti sestavni del združenega dela in novih socialističnih samoupravnih odnosov in da ne opravljajo dela, ki je samo sebi namenjeno, ki ga skoraj ne zanima ali sodi dobro ali slabo. Glavno pač, da nekaj sodi. Spremembe miselnosti so torej nujne tudi v učiteljskih vrstah in ne samo pri delavcih v združenem delu.

In tretje: Nova podaljšana dnevna šola zahteva bolj so organiziranost in ker bo dražja, tudi varčevanje in racionalnost. Zato je pomembno, kjer nastaja, povezujemo integracijami, povezovanjem v prvi fazi predvsem osnovnih šol — v en vzgojno-izobraževalni zavod. V naši regiji imamo integriranost osnovnih šol zelo različno razvito. Od velenjskega, kjer so še vse šole integrirane v en vzgojno-izobraževalni zavod (VIZ), do delnih integracij (Zalec, Smarje), kjer imajo skupno računovodsko poslovanje, do takšnih, ki o teh prizadevanjih sploh ne razmišljajo. Prepričani smo, da je integriranost — predvsem za boljše vzgojno-izobraževalno delo nujna. Šablone bo težko izoblikovati. Zato morajo zahteve o povezavi nastati v vsaki občini, in sicer med učitelji, ki vidijo kje imajo težave, kaj dela vsak za sebe, koliko ur porabijo za »fizično« delo in še bi lahko naštevali. Analize — postene in odkrite — seveda ne privatniške — bodo upravičenost integracij hitro pokazale.

DOGODKI

ŽALEC: O VOJAŠKIH ŠOLAH

Minuli teden je občinska konferenca ZSMS Zalec pripravila na vseh osnovnih šolah v občini zanimiva predavanja o vojaških šolah in vojaških poklicih, ki so jih popestrili tudi s predvajanjem filmov o življenju v vojaških šolah. Predaval je podporočnik Bojan Porok, namen predavanj, ki so odlično uspela, pa je bil, da bi se več mladih odločilo za šolanje na vojaških šolah.

B. S.

NOVI OBČINSKI ODBORI

V Zalcu se bodo ta teden zaključili prvi sklici občinskih odborov sindikatov strokovnih dejavnosti. Gre za nove skilce, pripravljene po reorganizaciji slovenskih sindikatov. V Zalcu bodo imeli po novem 10 občinskih odborov strokovnih sindikatov, od tega osem novih in dva — občinski odbor sindikatov delavcev v kmetijstvu in delavcev v gradbeništvu — po starem.

Na prvih sejah se občinski odbori sindikatov strokovnih dejavnosti konstituirajo, volijo svoja vodstva, delegate v občinski sindikalni svet ter sprejemajo letne načrte dela.

S sklici novih občinskih odborov se tudi v Zalski občini končuje reorganizacija sindikatov.

B. S.

VZGLEDNA SAMOZAŠČITA

Danes je na obisku v žalski občini član CK ZKJ, general Ivan Kukoč. V dopoldanskih urah se bo sestal s političnim aktivom občine in se tu pogovarjal o uresničevanju sprejetega koncepta družbene samozaščite in ljudske obrambe. Opoldne bo visoki gost obiskal v krajevno skupnost Prebold, kjer se bo s predstavniki krajevne skupnosti pogovarjal o konkretnih načrtih, ki izvirajo iz sprejetega družbenega dogovora o družbeni samozaščiti.

B. S.

BISTRICA OB SOTLI: DENAR CESTAM

Občani krajevne skupnosti Bistrica ob Sotli so do konca minulega meseca zvozili na svoje lokalne in slabo vzdrževane ceste preko 4.000 kubičnih metrov gramoz, kar je bilo za normalno vzdrževanje teh cest nujno potrebno. Za gramoz je prispevala krajevna skupnost preko 100 tisoč dinarjev, ostalo, nad 20 tisoč, pa občani sami.

MST

CELJE: PREDAVANJE SLAVISTIČNEGA DRUŠTVA

Podružnica Slavističnega društva v Celju je za svoje člane pripravila predavanje »Novi pogledi na jezikoslovje in pouk slovenščine«. Predavala je prof. Francka Rode, anglistka z Ekonomskega šolskega centra v Celju. Kot dolgoletni praktik pri pouku tujih jezikov je zbrala mnogo izkušenj, ki jih pri svojem delu spriči razlik v metodikah poučevanja materinske in tujih jezikov ni mogla tako enilno uporabljati. Izhajala je iz postavk strukturalizma in generalne gramatike vse pa ilustrirala z vrsto praktičnih vaj, predvsem tistih, ki naj razvijajo osnovno lastnost vsakega jezika — ustvarjalnost. Razprava po predavanju je pokazala, da so podobna predavanja zelo potrebna in člani so sklenili, da bodo o podobnih problemih in vajah še razpravljali in to na osnovi lastnih izkušenj: uspešnih in neuspešnih. Prav škoda je, da je bil obisk dosti slabši, kot je to navadno pri predavanjih s tematiko metodike pouka.

KONJICE: PRIZNANJA OF

Prihodnji teden se bo sestala v Slovenskih Konjicah komisija za podeljevanje priznanj osvobodilne fronte, ki bo obravnavala tudi predloge kandidatov za priznanja. Letos bo komisija podelila 10 priznanj najbolj zaslužnim občanom.

D. S.

CELJE: SPREMEMBE V VODSTVU SZDL

Izvršni odbor občinske konference SZDL v Celju je svojo zadnjo sejo posvetil ne samo pripravi na bližnjo sejo konference, marveč tudi nekaterim vprašanjem, ki zadevajo krajevne organizacije. Tako se bodo po tem sklepu krajevne konference SZDL konstituirale do 27. aprila letos. Izvršni odbor je nadalje sprejel dogovor o enotnejši višini članarine. Po tem stališču bi lahko letna članarina znašala med 6 in 12 dinarji.

Končno so člani izvršnega odbora razpravljali tudi o dogovoru v predsedstvu medobčinskega sveta SZDL za celjsko območje. Tako je tudi ta organ podprl pobudo, da naj za predsednika medobčinskega sveta SZDL za celjsko območje kandidira Janko Zevart, predsednik občinske konference SZDL v Celju. Hkrati je evidentiral za možnega kandidata za predsednika občinske konference SZDL Celje Jožeta Volfanda, glavnega urednika Novega tednika in Radia Celje.

SEMPRIMOŽNIK IZ ŠMARTNEGA OB DRETI KLJUBUJE ČASU IN LJUDEM

ZAKAJ NOČEŠ POMOČI, FRANC?

Ko smo se novinarji zadnjikrat mudili v Šmartnem ob Dreti, smo med drugim povprašali tudi za kakšen »njihov« socialni primer. Pa so nam krajanj odmajali z glavo, rekoč, imamo ga že, a nam je v sramoto, vi, novinarji, pa jo boste raznesli naokoli. Tako, kot vi znate.

In ne bi novinarji bili, če te »sramote« ne bi poiskali, pa ne zato, da bi se o njej na veliko razpisali, obsojali in dolgovezili, ampak zato, da bi pomagali, če se pomagati da.

Pot k Semprimožnikovi bajti nas je vodila skozi gozd, spremljal pa nas je domačin, ki pozna sleherno stezico tod okoli Rovt, kakor se imenuje zaselek, katerega hiše so raztresene po globačah in vrhovih prečudovitega sveta. Turizem tod okoli Šmartnega še ni spoznal njegovih lepote, predvsem pa ni izkoristil največjega aduta današnjega sveta — miru.

V takšni tihoti in razmišljanju smo hiteli proti Semprimožnikovemu domu, kjer živi gospodar Franc in njegova zakonska družina Ana. V dolini smo že slišali, da se je zanj zavzela krajevna skupnost, Rdeči križ, socialistična zveza, naš spremljevalec pa je našeta dejstva samo potrjeval.

Gospodarja Franca smo srečali na poti, odpravljal se je v gozd, da nabere drva, a se je kljub temu z nami vrnil v njegovo domovanje, ki ne zasluži tega imena. Zdaj smo razumeli, zakaj krajanj žele, da bi Franc in njegova žena zapustila to bivališče, ki je v resnici črna luknja z majajočimi vrati in okni, v katerih ni šip, marveč le nekaj obledele lepenke. Dim uha

skozi reže, kajti lončena peč v kotu ne služi svojemu namenu. Včasih je bila to hiša, zdaj pa je levi del popolnoma podrt, v desnem pa je čumnata, kjer živita Semprimožnikova zakonca. Opeke na strehi praktično ni več in rebra ostrejša strlijo v nebo. Poleg hiše pa stoji dokaj dobro ohranjena kašča in porodila se mi je misel, da bi bilo bolje živeti tam. Povsod pa je vladal mir, kajti čitjica, kot je včasih bila, Semprimožnikova domača čisto na samem.

Franc nas je popeljal v notranjost, kjer smo našli njegovo bolno ženo Ančko. Že dalj časa je bolna in mislila je, da smo prišli pogledat, kako je z njenim zdravjem. Sladkor no ima, pa vse jo v trebuhu boli, nam je potožila, in njene oči so bile polne prošenj. Malokdaj vidimo toliko trpljenja v očeh, čeprav smo že navajeni na podobne zgodbe iz življenja. Pomagajte, so prosile in se naskrivaj ozirale na moža Franca. Potrjevale so misel, ki smo jo slišali v dolini: Semprimožnikova je že pristala na preselitev v dolino, a kaj, ko je Franc trmast in vztraja v raz-

merah, ki še za živali niso dobre.

Franc se ni hotel »odpreti«, žena pa je bila malo bolj zgovorna, in po kapljicah smo izvedeli, zakaj Franc vztraja v tej samotni, sam, ves onemogel, da bi se opravičil hišna in gospodarska dela. Tudi pere sam, ob bližnjem potoku, po kruh in mleko pa hodi vsak teden v dolino. Nakupi tudi hrano, kolikor se pač kupi za 35 starih tisočakov socialne podpore.

Zakaj, Franc, vztrajate v takem, zakaj ne odidete v dolino, kamor vas vabijo krajanj? Dali bi vam stanovanje, poskrbeli bi za vašo bolno ženo, preskrbljena bi bila oba do smrti. Zakaj, Franc?

Njegove skope osebe bomo združili v nekaj stavkov.

»Odkar je žena bolna, je res hudo. Pa to je vendar moj rojstni dom, in kjer sem začel, tam bom končal. Veste, jaz sem pred leti prosil za pomoč. Ivan Glojek mi je napravil prošnjo na zvezo borcev, pa ni bilo nič iz tega. Glojkovi so dobri za mene..., nekaj ljudi je dobrih v dolini. Takrat mi niso pomagali... Pri meni je bila javka za par-

tizane. Po tri dni so bili pri meni, potem pa so odšli na vse strani. Za njimi sem brisal stopinje...« Francetov glas se je utrgal in prvič je malo bruhnilo na dan.

Pa vam žele zdaj pomagati, Franc, ni še prepozno, smo malce v zadregi pristavili. Žena je gledala enkrat nas, enkrat v moža in z očmi prosila dalje. Zelela je izprostiti odhod v dolino, ker nagonsko čuti, da se mora pozdraviti. Franc pa je le še to dodal: »Ko sem imel še moči v sebi, da bi popravil hišo, mi niso pomagali. Zdaj pa... tu sem se rodil in tu bom umrl.«

Francetova usta so ostala trdno stisnjena, ženin pa bi rade nekaj povedale, a si niso upale.

Semprimožnikova odločnost je skregana z zdravo pametjo. Tako bi dejal vsak, ki bi videl, v kakšnih razmerah vztraja ostareli Franc in po sili razmer tudi njegova žena Ana. Krajanj se trudijo, da bi živel človeku dostojno življenje, on pa odklanja njihovo pomoč. Mi pa smo iz vsega razbrali, da je v Francu Semprimožniku toliko ponosa, pa tudi trme, da ra-je vztraja v bajti, ki se mu podira nad glavo, kot da bi sprejel pomoč sočloveka, ki je po njegovem mnenju, prišla prepozno. Zdaj je njegovo srce prepolno pelina, zato ne občuti niti strahu, ki tare njegovo ženo, niti bojazni pred časi, ko bo onemogel še sam.

Pa veš, Franc, da je dovolj le tanka snežna odeja ali rahel vetr in že bi se tvoja streha nad glavo sesula sama vase ter pod seboj pokopala tebe in tvojo ženo, ki še ne želi umreti? Zato sprejmi pomoč sovaščanov in svoj zakrknjeni ponos skraj globoko vase, saj imaš ženo še rad, kajne?

tekst: ZDENKA STOPAR
slike: DRAGO MEDVED

MESNI KRUH

uporabno:

za ulkusno,

črevesno,

hepatalno, žolčno,

sladkorno dieto

in otroško

prehrano

Asortiman in uporabnost odobrila Gastroenterološka sekcija SZD

pisma

ALPINIZEM, TKS IN KATEGORIZACIJA

Alpinizem je uvrščen v telesno-kulturno skupnost kot tekmovalni šport (bolje specializiran vrhunski šport) in s tem naj bi bili rešeni končno tudi denarni problemi tega športa, odpravljeno beračenje in alpinizem postavljen na mesto, ki mu pripada. S sijajnimi uspehi v domačih stenah, Alpah, Dolomitih in odpravah na Himalajo, Kavkaz, Ande je ta šport postal znan, cenjen in s svojim zaledjem planincev, najmnogičnejšo organizacijo na Slovenskem s 300.000 člani, tudi najstrožje selekcioniran in prerešetan. Vsakih 300 aktivnih planincev »izleže« enega povprečnega plezalca, in vsakih 2.000 šestostopnjaša, člana družine, ki naj predstavlja mednarodni kvaliteten razred in najvišjo športno kategorijo, ki jo po svojih pravih predvideva TKS. Tako smo pri spornem problemu, ki je dvojen. Alpinistu nikdar niso bili in ne bodo pri srcu kategorizacijski razredi, tudi svetovni alpinizem jih ne pozna s izjemo nekaj vzhodnih držav, ki delijo alpiniste po preplezanem od začetnika do zaslužnega mojstra športa. Vendar se tudi tam razvrščajo samo v lastnem športu, nikakor pa primerjajo z ostalimi, ker stoje brez pripomb kot »športivo eroica« nad ostalimi fizičnim športom.

Kot mladorojeno dete je vzel TKS pod svoje okrilje tudi alpinizem. Nekaj novega in neznanega, ki svoje vrednosti ne more dokazati s finskimi tablicami, centimetri in s časom, niti medsebojnim srečanjem ali mednarodnim dvobojem; dobi torej finančno pomoč po okusu in po sili, po načelu »kar že mora biti, naj bo!« Žalostno pri vsem je, da predsedniki nekaterih tekmovalnih športov in njihov odbori štejejo alpiniste med boheme in ekscentrične posebnosti, avanturiste, ki naj svoj hobi plačajo sami, če že nosijo glave naproday. V tej družini tekmovalnih športov imajo nekateri že a priori določeno letno vsoto, ki se pač giblje za nekaj milijonov ali deset milijonov navzgor ali navzdol, pač glede na stopnjo, ki jo tekmovalni šport razdeljuje. Od kraljice športov, ki v Celju ta vzdevke zasluži, do drugih kraljičin športa in princes, pa vse do »kralja«, jugoslovanskega nogometa, ki ima bolj reprezentančne funkcije od športnikov samih, vidijo v alpinizmu pač človeško vrsto, ki njihovega proračunu pobere nekaj prepotrebne denarja. Imajo plačane trenerje in malice, dres in plačano vožnjo, dnevnice, honorarje in hranarine; poznal bi rad nekoga v prvem moštvu kluba (katerega koli), ki je kopačke in trenerko, hokejsko palico, kupil sam, prispeval za

konja ali letalo, da lahko tekmuje. Da vrhunski alpinist izda za svoj »adres« in dejavnost, za afirmacijo na tujem in udeležbo na državni odpravi polovico letne plače, pa je razumljivo samo po sebi. Noben šport ne more biti »NAJ« in nihče povsem zapostavljen, v proračunu TKS za leto 1975 pa je alpinizem zajet v postavki »IN OSTALO!« Pri kreiranju teh usod raznih športov so v občinah občutne razlike. Če je celjski odsek po plezalskih uspehih, naraščajo in plezalni šoli ter udeležbi na zveznih in republiških odpravah na štajersko-koroškem področju najmočnejši, je po dotaciji TKS daleč na zadnjem mestu. Prišli smo v to družino skromni in taki tudi ostanemo. Ostanemo, ker nismo tekmovalci in je fizični napor pri plezanju samo en del kalupa, ki predstavlja alpinistični lik. Psihična trdnost, etični in estetski moment, pomoč v sili in romantične duše pri sicer jeklenih fantih so lastni samo tem ljudem. In pri denarni pomoči za alpinizem TKS razpravlja, ali je vreden Alpinistični odsek Celje enega ali dveh milijonov, torej ene ali dveh drobtin kar zajetnega hlebočka športnih financ.

Poglejmo še drug problem. Ostali športi zahtevajo kategorizacijo tudi v alpinizmu, da bodo uspehi odmerjeni črno na belem in plezalci razdeljeni po predalčkih. Kdo in kako bo postavljali merila ne vem, jasno pa je, da nekdo s to zahtevo pljuva v lastno skledo. Vrednotenje v alpinizmu vzemimo torej povsem športno, suhoparno, po težavnostnih stopnjah, veljavnih v svetu, višini smeri, zimskem vzponu, prvenstvenem vzponu, plezanju v Alpah in odpravah v vi-

sokogorje, pa bomo dobili za naš odsek razveseljiv podatek, da stojimo z ljudmi zveznega in mednarodnega razreda takoj za celjsko atletiko. Skromen podatek za lani: 350 preplezanih smeri, od tega 60 najvišje, VI. stopnje, 8 prvenstvenih vzponov, težke ponovitve v Dolomitih in udeležba v državni odpravi na Kavkaz. Če dodamo še to, da je Planinska zveza Slovenije zaupala prvo jugoslovansko odpravo v visokogorje Mongolije prav celjskemu alpinističnemu odseku, ki naj starta naslednje leto, smo po vseh ključih, tabelah, kategorijah in plasmajih takoj upravičeni (da bomo skromni) na 35 starih milijonov, pa bo kljub temu vsaj toliko prispeval alpinistični kader tudi sam. Trenutno je v AO Celje 16 tečajnikov, 6 pripravnikov in 16 članov alpinistov, gorskih reševalcev, vodnikov in instruktorjev alpinizma.

Delamo v razumnih mejah. Te vsote nihče ne pričakuje, ker bi alpinizem v trenutku padel v doslej neznane vode honorarjev, dnevnice in hranarin. Vsak drug bi zavriškal, mi nečemo. Radi bi le varno opremo, potne stroške plezalnih tur in plezalno solo, za odpravo v Francijo, Dolomite in polog za odprave v izvenevropska gorstva. Vrhunskemu športu je namreč postavka rezultat — stroški pri alpinistih postavljena na glavo. Najboljši plača največ in udeleženec odprave v Himalajo ali Kavkaz mora, da je član državne ekipe, iz svojega žepa odšteti milijon in dati pol leta brezplačnega dopusta.

Dogovarjanje je edini način, predvsem pa športni, da se ne zapletamo v skrajnosti in v tako lepem športnem Celju ohranimo najvišjo vrhino z

Olimpa. V nesporazum bi šli zadnji prav alpinisti, ki še vedno povsod rajši pomagajo kot terjajo, plačajo, da niso nikomur odgovorni in na dolgu.

Druge alpinizem ustvarja brez denarnih težav. Podpira ga država iz športnih in humanitarnih skladov — alpinisti so slejkoprej vodniki in gorski reševalci, predavatelji in vodje mladinskih vrst ter izletov, pisci in fotografi, predvsem pa sinovi narave in poznavalci najbolj skritega na mejah. Vojska daje brezplačno opremo in denar za plezalne šole. In pri nas? Kako bi me pozdravili na Odseku za narodno obrambo, če pridem po finančni delež za alpinistični odsek, čeprav je ta povsem razumljiv? Kdo pozna prehode v naših »ribih in orientacijo, transport in reševanje ter vodenje v snegu in megli? Edino alpinist in nobena druga moderna oprema in tehnika, niti domačin. Koliko bitk druge svetovne vojne so odločili alpinisti?

S tem člankom ne mislim kritizirati nikogar posebej, niti družbe. Samo glas naj se čuje in odstavljaj, da ne prekipe. Če pa že kdo neupravičeno zameri, ali bolje, dobronamernost ne razume, se ne bojimo, saj na našem velikem štadijonu nikdar ne odjekne klic »fuja«. Bojimo se samo tistega klika, ki je obupno drugačen: »Na pomoč!« Tam smo edini, ki lahko pomagamo.

Moj podpis: Cic. Ker pa pišem o kategorizaciji in suhem športu, bom prvič in zadnjič podpisal drugače: Ciril Debeljak, načelnik AO Celje, gorski reševalec, gorski vodnik, nosilec zlatega znaka PSJ, zlatega znaka PZS, zlatega znaka GRS, zlate plakete občine Celje,

še aktiven plezalec brez kategorije in v 30 letih plezanja brez dnevnice.

OGORČENJE ŠTORSKIH KULTURNIH DELAVCEV

V zadnjem času se v dnevnem tisku pojavljajo članki, ki, blago rečeno, neodgovorno seznanjajo javnost z dejavnostjo nekaterih društev v naši občini. Dejavnost nekaterih skupin je prikazana pretirano pohvalno pri branju člankov o drugi pa se poznavalec težko otrese misli, da gre za zavestno onemogočanje nekaterih skupin.

Če smo bili do sedaj priče le poveljevanju nekaterih skupin, potem je novost v tej kampanji sestavek, ki ga je »Večica« objavil 13. marca s podnaslovom »Amatersko gledališče Zelezarne Štore — Celje izgublja svoj sloves«.

Poleg številnih netočnosti, avtorica sestavka naravnost ne pozna niti pravega imena gledališča, veje iz članka jasen namen: z ne točnimi navedbami in spreminjanjem dejstev razvrednotiti delo Amaterskega gledališča. To pa seveda koristi le tistim, ki želijo doseči sloves s svojo popularizacijo in očrnitvijo drugih v tiskovni ne pa z delom.

Kulturni delavci Štor so ogorčeni toliko bolj, ker avtorica članka ni nikdar obiskala Amaterskega gledališča »Zelezar« in ker netočne navedbe v omenjenem članku povedo, da gledališča sploh ne pozna. Podatke za članke torej dobiva iz vrst tiskov, ki na področju amaterske dejavnosti že nekaj časa spletkarijo, skrivajo pa se za kuliso kulturnih delavcev.

ZDRAVKO IVAČIČ

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

23

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO
FIJAVŽ

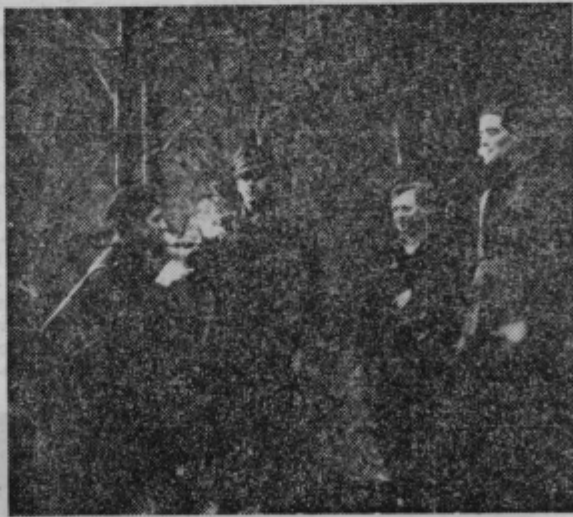
Na Menini planini, v bližini »Planinskega doma« je na kamnitem podstavku plošča z napisom »Stoterim in nesmrtnim žrtvam, ki jih je vzela v naročje Menina planina«

Partizani so bili prepričani, da so se že povsem rešili zasledovalcev. Pričeli so hoditi v skupini in izbrati položnejšo smer, toda še vedno pod grebeni Meninskih vrhov. Mrzek in Borut sta pred križiščem, od koder vodi ena pot proti Sv. Florjanu nad Gornjim gradom, šla v predstražo. Hodila sta oprezno, čeprav se je začelo okoli sedme ure na rahlo nočeti, kar se v gozdu še močnejše odraža. Prešla sta neko jaso in križišče ter se povzpela na majhno vzpetino. Po nekaj minutah, ko ni bilo nikakega znaka in sledu o sovražniku, sta poklicala ostale borce, ki so bili oddaljeni približno dobrih petdeset metrov od križišča. Takrat je sledil kratek rafal iz brzostrleke ali mitraljeza in Mrzek se je zrušil težko ranjen na zemljo. Najbrž je kdo od skrite sovražnikove zasede sprožil usoden rafal in se hitro umaknil. Morda, morda bi bil Mrzeka le rešili, če se ne bi sam z revolverjem ustrelil v glavo. Kot vsak partizan, se je tudi Mrzek bal, da bi prišel živ v sovražnikove roke.

Tako je padel junak Menine planine. Ni dočkal zarje svobode, za katero je navdušil toliko svojih sovasčanov. Pomagal je številnim borcem in aktivistom v težkih in kočljivih položajih, le sebi ni mogel v svoji najtežji uri.

Nemci so se v Gornjem gradu počutili kot zmagovalci in varne le v prvem letu okupacije.

Gornji grad je dobil že pred drugo svetovno vojno po svojih stoletnih trških pravicah naziv mesta. Za seboj ima bogato in pisano zgodovino. V njem so se vrstili in vladali različni cerkveni redovi — od oglejskih patriarhov do ljubljanskih knezoškofov in prav tako razni fevdni gospodje kot Vevbržani, Vrbovski vitezi, Celjski grofje in Habsburžani. Trške pravice je naselje prejelo že v 15. stoletju, a 1928 leta je bil trg povzdignjen v mesto. V te lepe kraje v gornjem delu Zadrego doline so radi prihajali v poletnih mesecih na oddih meščani iz raznih slovenskih in tudi drugih jugoslovanskih mest, iz Beograda in od dru-

Kdo od preživelih borcev ali aktivistov bi znal pojasniti prilike na Dobrovljah v jeseni 1942. leta slikanih kurirjev. Na hrbtni strani slike so označena imena Ivo, Zoran, Franci, Jože. Ali so bili to kurirji kakšne vojaške enote ali političnega foruma? Prosim za pojasnila na naslov uredništva.

god. Okolica je bila poznana po bogastvu lesa in uspešni živinoreji.

Ko so Nemci v aprilskih dneh 1941. leta zasedli te kraje, so pričeli ukrepati tako, kot da bodo res za vedno ostali njih gospodarji. Le redki, že pred vojno nemštvu naklonjeni ljudje, so odobraval nemško oblast in vse, kar je z njo novega prišlo. Nepustimo besedo nepoznanemu kronistu, ki je 1946. leta opisal prvo leto okupatorjevega gospodstva v Gornjem gradu takole:

»V Gornjem gradu je okupator takoj po zasedbi

začel stegovati svoje kremplje. Že 17. aprila so bile prve aretacije inteligence, katero so že 22. 4. odpeljali v celjske zapore. 21. junija so pobrali tri družine za drugi transport in 11. septembra je bil pripravljen tretji transport. Zima 1941/42 je bila v znamenju ozračja pred nevihto — mirno, moreče in dušeče. Ze so obstali oblaki nad Gornjim gradom. Vse bistrogledno ljudstvo je bilo organizirano in sodelovalo z OF. Izvršili so nabiralno akcijo za izseljence na Hrvaškem. Tritisec mark je bila pomoč bednim. Organizacija treh je zbiralala dalje pomoč za OF. Prikrivali so dejanja najbližnjim, do ušes okupatorja je vse prišlo. V poletju 1942 so gestapovski psi Steindl, Lösel, Haudek vohunili preobčeni v okolici. Sledila je usodna noč v Slatini in Križu leta 1942. Pobrali so vse osumljene pomagače OF. Padale so prve žrtve. Celje belo in veselo je postalo otoplo in krvavo. Usodni strel 27. 7., 15. 8. in v Mariboru 2. 10. 1942. so končali življenja nekaterih najzavednejših gornjegrajanov. Rdeči plakati so oznanjali krivice, ki je vpila do neba. Spreobračali so pa tudi ljudstvo, da je spregledalo po kaj je prišel okupator. Izseljeni so bili sorodniki postreljenih žrtv. Doma je uničevala puška, v kazenskih taboriščih Auschwitz, Dachau in Mauthausen pa so kosile kužne bolezni, plin in razno trpinčenje. Kot v klavnice so bile v te grozne kraje stopinje obrnjene le notri. S temi preprostimi besedami je opisal kronist gorje in stisko ljudi v tistem času v teh krajih. Kratke navedbe o streljanju talcev, odvedbe številnih žrtv v zapore in internacijo, od koder ni več povratka, negotovost in teror gestapa nad ljudmi, ki niso vedeli kaj jim lahko prinese jutrišnji dan, verno označujejo vzdušje, ki je takrat vladalo povsod na Štajerskem. V opisu sicer niso prav točni datumi o streljanju talcev, tudi imena omenjenih gestapovcev je treba še preveriti, toda prav točno je kronist orisal težnje okupatorja in začetke zbiranja njemu nasprotnih in zavednih gornjegrajanov. Kot v ostalih krajih Gornje savinjske doline, tako je prišlo tudi tu do izseljevanja, in do aretacij tistih, ki so jih že prej imeli na seznamu petokolonaši, sicer maloštevilni, opravili so pa le svoje nečedno delo.

GRUPA POETICA

MUSICAL ŠTIRI KRAT ŠTIRI

Pred nami je nova premiera Grupe poetice. Tako piše na lepaku, ki so ga izdali ob premieri novega musicala Štiri krat štiri. Posebnost dela mladih štirih celjskih poklicnih gledališčnikov je v tem, da ob 48. predstavi Balad in romanc in ob televizijskem snemanju teh, niso pomislili pripraviti tako obsežno in zahtevno odrsko delo kot je musical.

Anica Kumer, Bogomir Veras, Miro Podjed in Borut Alujevič bodo izvajali musical na temo štirih Andersenovih pravljic (Svinjski pastir, Kakor pravi stari je zmeraj prav, Cesarjeva nova oblačila in Cesarjev slavec).

To je že tretja premiera omenjene skupine. Prva je bila večer poezije Federica Garcie Lorce z naslovom Pesem hoče biti luč, ko je pri skupini nastopal še igralec Bruno Vodopivec, zdaj pa je na novo prišel v Grupo poetico Borut Alujevič.

Za musical Štiri krat štiri je Andersenove tekste za oder priredil Bogomir Veras, glasbo napisal Franc Podjed in izpeljal koreografijo Jaka Hafner. Premiera bo v petek ob 19.30 v Slovenskem ljudskem gledališču Celje. Drago Medved

ČIGAV JE BLED?

OHRANIMO RED!

Na Bledu so porušili dotrajani Park hotel, na njegovo mesto pa namerava turistično podjetje Viator postaviti modern kolos, ki po mnenju strokovnjakov ne spada v to okolje. Dvigala se je vsa slovenska javnost, ki se z upravičenimi ali manj upravičenimi argumenti zoperstavlja tovrstnemu uničevanju okolja. Svoj glas so povzdignili tudi preprosti Slovenci, ker jim ni vseeno kako bo »biser« slovenskega »raja« zgedal tudi v bodoče.

Zanimalo nas je, kako ljudje na Štajerskem, gledajo na te stvari, zato smo jih nekaj povprašali za mnenja.

FRANJO PUNCER, profesor biologije: »Kar delamo v zadnjem času na Slovenskem, je človeški egoizem, ki na škodo narave ruši ekološko ravnotežje. Betoniramo, gradimo in mislimo le na ekonomsko računico, ki trenutno tudi na Bledu ugodno kaže. Pri tem pa pozabljamo na naše zanamce, ki se bodo upravičeno vpraševali kaj smo delali z naravo. To ni čustveno reagiranje na stvari, ampak je posredi razum, ki čisto določno pove kako daleč smemo in kje se moramo ustaviti.

Kot biolog se dobro zavedam, da rušimo biocenozo na nekem področju. Če uničimo en člen, uničimo celotno ravnovesje v naravi. Pred 30 leti smo se v Savinji še kopali in sredi mesta Celja so peli slavci. Zdaj imamo slabo ozračje, zanemarjene vode in betonirane zelene površine. Kar trenutno počnemo, je egoizem in prednost ima tahnika, ki človeški rod degenerira.

Na Bledu kot vem rušijo ravnotežje in bi radi na silo ustvarili večji turizem. Mislim pa, da je čisto vseeno, če postavijo moderen hotel na drugo mesto, višje,

ker ni nič hudega, če se turist malo sprehoči. Veduta, ki je s porušenim Park hotelom nastala, pa naj bi ostala neokrnjena.

MIRO KLANČNIK, geograf: »Vedno sem bil pristaš elementarnega okolja in odnos do narave je tista zadeva, ki mora biti v našem življenju vedno bolj prisotna. Žal nam mora biti zelenja, ki ga velikokrat po nepotrebnem spreminjamo in uničujemo. Okolica Blejskega jezera je zaščiten in komercializacija ne bi smela imeti tam glavne vloge. Prioriteta je v prečudovitem pogledu, kjer beton nima kaj iskati. Javnost bi morala večkrat nastopati in pritiskati na urbaniste. Ven s hotelom, b'j dejal jaz, uredi pa naj se soliden kamp, ki ne bo motil okolice. Če pa hotel že mora biti, naj ga postavi izven naselja, kjer ne bo rušil čudovite vedute na Blejsko jezero.«

JOŽE KOPITAR, ing. arhitekt: »O problemu na Bledu sem slišal, premalo pa poznam konkretno situacijo, da bi vam lahko povedal rešitev, ki sem s' jo jaz zamislil. Vseeno pa bom povedal splošno mnenje, ki ga moramo tudi mi arhitekti upoštevati pri načrtovanju. Mislim, dokler hotel še ni v gradnji, se da preusmeriti marsikatera zadeva. Vendar, nisem velik optimist, ker vsa načrtovanja diktira dinar in pri ekonomski računici se vse ustavi. Mi »čustveniki« pa lahko le povzdigujemo svoj glas, pa največkrat zaman. Samo spomnimo se na soško dolino. Ljudje bi morali svoja mnenja večkrat povzdigniti, zlasti tedaj, če gre za gradnjo objektov, ki lahko napravijo trajno škodo. Bled je last vseh Slovencev in zato pa tudi nam ni vseeno, kaj bodo z njim napravili. Se pa da s pogovori še marsikaj narediti.«

Franjo Puncer

Miro Klančnik

Jože Kopitar

ANTON NOVAČAN

SPOMINI NA MLADOST

To so spomini na tiste prve mesece svetovne vojne, ko so vsi narodi sveta planili na noge in so se začeli klati in mesariti med seboj, strastno in blazno, kakor da jih je bil udaril s slepoto Bog sam, srditi in maščevalni Jehova. To so spomini skromnega človeka iz naše vasi, napisani deloma neposredno pod dojmi velikih dogodkov in osebnih doživljanj, deloma pa črpani iz bolnega srca, ki ne bo nikoli prebolelo ran, udarcev in razočaranj nad ljudmi in ideali, ki jih je gojilo do tistih dob o pravici in lepoti in o človeškem dostojanstvu. Strah in groza, beda in duševna nagota, nizka živalska nagnjenja ljudi, obup in žalost, vse se bo vrstilo v tem mojem malem spisu in ker je tako življenje, bodo ogrela čitatelja tudi šaljiva naključja in silili k razmišljanju resni zaključki.

Bil sem med tistimi študenti v Pragi, ki so natančno vedeli, da pride po smrti Franca Ferdinanda do vojne med Avstrijo in Srbijo. Sklenil sem na vsak način, da odidem čez mejo in da se v Trstu vkrcam nekam v svet in delam kot revolucionar v inozemstvu. Pridrvel sem iz Prage v Celje in sem nameraval takoj naprej v Italijo. Mislil sem si, da ostenem doma par dni, toliko da pozdravim svoje domače; toda rodni moj kraj me je priklenil nase popolnoma, da sem odlagal dan za dnevom, dokler ni izbruhnila vojna. Dogodek sam me je pretresel do dna duše, vendar pa sem se zavedal, da je moja dolžnost puntati domače fante, ki so jih trumoma vlekli v kasarne. Po cele noči sem hodil okrog in sem se pogovarjal z ljudmi, tolmačil in razjasnjeval in sadil v srca dvome. Bil sem pri tem precej naiven in nepreviden. Tako sem dejal nekega dne na cesti pred vaško kočo, da so Rusi in Srbi ljudje kakor smo mi in da sovraštva na svetu ne delajo kmeti in delavci, marveč bankirji in cesarji in druga taka visoka svojata.

Te moje besede je slišala neka hudobna baba, po vsej priliki neka podla coprnica, ki jaha ponoči na metli in leta s hudičem po zraku. Naznanila me je žandarmeriji in po meni je bilo.

V slabih slutnjah sem tistega jutra brskal po svo-

jih papirjih, izbiral in izbral, kar je bilo pisem iz inozemstva in vse skupaj vrgel v veliko peč, ki jo je sestra zakurila za peko. Sežgal sem tudi nekaj svojih političnih sanj in načrtov o jugoslovanski republiki. Tako olajšan sem se podal pred kosilom k svojemu tovarišu Albertu in posedel z njim v gostilni, dokler ni zazvonilo pri Sv. Jerneju v Vojniku poldne. Z Albertom sva se smejala, se šalila in si pred odhodom dvakrat roke stisnila. Korakal sem čez travnike proti domu, ko opazim, da se od naše koče ziblje žandar.

Žandarija srečati, posebno v tistih dneh, ni bilo ravno prijetno. Zato krenem malo na desno, kakor da nočem proti domu, in glej, tudi žandar je krenil na desno. Krenem na levo in tudi žandar krene na levo. Udarim pot naravnost, žandar me posnema tudi zdaj — in srečati sva se morala.

Vi ste študent...? vpraša in imenuje moje ime. Da! potrdim in si ga ogledam od nog do glave in nemiren v srcu.

Pojdiva na vaš dom, da vas nekaj vprašam. Govoril je še slovenski in me gledal kakor tiger. Popravljaj si je puško in bajonet se je zasvetil v solncu.

Izvolite! sem zamrmral z ubitim glasom. Ko prideva do naše koče, opazim na našem pragu soseda, občinskega svetovalca, kaj li, ki ga je žandar pripeljal seboj za pričo. Sosed se je naslanjal na podboj večnih vrat, se tresel v zadregi in mi mežikal z bridkim očesom, češ, slaba se ti bo godila. Žandar je v veži postavil puško trdo pred noge in vprašal, osorno in nemški, kje imam svoje knjige in papirje.

Prekopal je moj kovček do dna. Pregledal in ovohal je vsak papir, otipal vsako knjigo, in vse kar mu je bilo le malo sumljivo, je potisnil v svojo lačno žandarsko torbo. Tako je zaplenil moj rusko-nemški slovar, ker je imela knjiga rudeče platnice... Pri tem je delal opazke kakor — Ah! — Oh! — in se ironično smehljaj. Francoski popisan papir, koncept pisma francoski ljubici, ni razumel in mi je ukazal, da ga prevedem na nemški. Momljal sem okorne besede ljubezni... Ni verjel in njegova torba je požrla tudi tisto ljubezni-

vo pisemce. Le nesi je, le nesi je... Nazadnje je iztaknil zvezek časopisa »Jugoslavije«, ki smo ga izdali študenti v Pragi po Skerličevi smrti.

Kaj je to Jugoslavija? je vprašal tedaj avstrijski žandar ubogega študenta, kakor nekoč Pilat Kristusa: Kaj je to resnica?

Da Sudslawenreich! — sem odgovoril iskreno.

Dolgi, zategli, tanki — A? — se je izvil žandarju iz grla. Zdelo se mi je, da je padla iz njegovih ust hudo zakrivljena kljuka in je zazvenela na tleh. Zaprl je svojo torbo in zgrabil za puško. Oznani mi je v uradni nemščini, grobo in osorno, kakor so jo govorili avstrijski žandari.

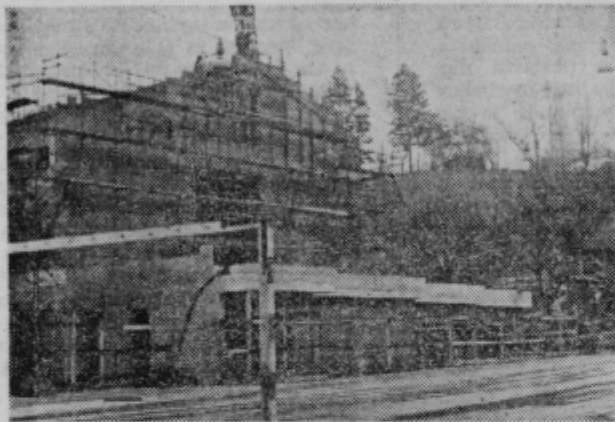
— Vi greste sedaj z menoj... V Celju vas bodo oblasti nekaj vprašale... Niste aretirani... V treh dneh ste zopet doma, Alo, marš!...

Moj oče je stal ves čas preiskave ob strani. Zdal sva se spogledala. V njegovih očeh je bilo za hip nekaj silnega in odločnega. Ostanek volje celega moža, da brani svoje dete? Toda le za hip in potem so se mu oči orosile. A majhna moja sestra je zacvilila. Meni je kamenela glava, srce se mi je trgalo in zdelo se mi je, da se pretaka po mojih žilah ocean vroče krvi. Grabila me je strašna jeza, mišice so mi trepetale v besu dvajsetpetletnega moža. In da sem imel v tistem trenutku pri roki kakšno orožje, bil bi se gotovo spozabil in se prenaljil. Žandar je vse razumel, zakaj stal je pred mano s puško kakor ukopan in me gledal kakor prečeha zver. Toda misel je obvladala s strastjo in ne vem zakaj in ne vem kako, dejal sem svoji mali sestrici zamolklo:

— Skoči mi k Fazarincu po cigarete... Na, krono, pa hitro pridi... Sestrica si je otirala oči podolgovato z dlanmi in je odskakljala na plan. V žandarju se je prebudil človek in napetost njegovih lic je popustila. Začel mi je prigovarjati, da naj mirno ubogam, da je vse morda nesporazumljenje, nesrečno naključje in da me ne bo vklestil v verige... Ob teh njegovih besedah je zajokala starejša sestra v kuhinji; vse bolj mučno in vse bolj žalostno mi je bilo.

FOTOKRONIKA

RADEČE: PRIZIDEK ŠOLE

V Radečah težko čakajo na izgotovitev prizidka osnovne šole Marjana Nemca tako učenci kot tudi učitelji, ki se sedaj stiskajo še po učilnicah stare šole in tudi v prostore telovadnega društva Partizan so se zaradi pomanjkanja prostorov že naselili. III. faza izgradnje še čaka na finančna sredstva, ki pa že za to, prvo, skripljejo. Ko bo novi del šole nared in bo urejen tudi plavalni bazen in igrišče, bodo sedanja razmišljanja o celodnevni šoli lahko uresničili.

Foto: Mateja Podjed

PROMETNI REBUS

Zgornji »prometni rebus« nam je poslal v rešitev naš stalni dopisnik iz Velenja Ljudež Obsteršek. Takole se sprašuje: »Pri napisu Arja vas (slednje bi bilo treba zbrisati, dokler ni hitre ceste!) bi bilo treba nujno pripisati Celje-Ljubljana. V tem primeru, kot je zdaj, pa nastajajo mnoge težave. Veliko potnikov zavije čez križišče na Celjsko cesto in ko pri zadnji hiši ugotovijo, da niso na pravi poti (prej so mislili, da so, ker je pač Celjska cesta, za Arjo vas pa malokdo ve!), začnejo preklinjati. Koga? Mirno pa lahko temu dodamo, da tudi znak za Polzele ni najbolj posrečeno narisani, saj na nasprotni strani ne veš, kako in kam. Morda čez hrib? Ali pa je bil tisti, ki je postavil takšen znak, hitrejši od hitre ceste. Vsaj nekaj imamo!

OBELEŽJE VOŠNJAKU

Celje je dobilo novo spominsko obeležje. Tokrat po zaslugi celjske podružnice Ljubljanske banke in v okviru prvega praznovanja dneva bančnih delavcev Slovenije, 12. marca, v spomin na ustanovitev Denarnega zavoda Slovenije ta dan 1944. leta. Na pročelju hiše na Stanetovi ulici št. 13, torej hiše, kjer je ves čas svojega delovanja v Celju prebival Mihael Vošnjak, je pomočnik glavnega direktorja celjske podružnice Ljubljanske banke Milan Hobnjec odkril obeležje utemeljitelja celjskega in slovenskega organiziranega denarništva. Sicer pa je delo Mihaela Vošnjaka vezano še na nekatere druge dogodke, ki so značilni za takratno borbo naprednega slovenskega življa proti vse močnejšemu nemškemu kapitalu na Štajerskem.

NAŠ KRAJ

BREZE: ŽENE PRAZNOVALE

Tudi v Brezah nad Laškem so praznovali dan žena. V osnovni šoli se je zbralo veliko število žena in otrok. Osnovna organizacija ZSMS je skupno s pionirji pripravila pristrčno proslavo. Po njej pa je Rdeči križ krajevne skupnosti obdaril devetinštirideset žena starejših od petinsedemdeset let. To je dokaz več, da tudi na podeželju niso žene pozabile nase in da stopajo v korak z vsemi ženami sveta v borbi za lepšo prihodnost.

CELJE: MLADI V PRAVOSODJU DELAJO

Po IX. kongresu zveze socialistične mladine Slovenije je doletela aktiv mladih pri Občinskem sodišču v Celju naloga, da se združimo z vsemi pravosodnimi ustanovami v Celju.

Dvanajstega februarja 1975 smo imeli ustanovno konferenco, na kateri je podal Vlado Kocman uvodne besede in obrazložil pomen osnovne organizacije zveze socialistične mladine Slovenije. Njegove besede so naletele na odobravanje pri mladih, zlasti pa s strani predsedstva sindikatov Pravosodnih ustanov. Mi mladi smo se zavzeli, da bomo v OO ZSMS aktivno sodelovali in izpolnjevali naloge. Postali bomo aktivni borci za nadaljnje samoupravljanje.

Tako je OO ZSMS na 1. seji sprejela program dela za leto 1975, ki je zelo obširen. Vsi člani OO se zavedamo, da ga bomo morali v celoti izpolniti, zato bomo v izpolnitvi programa sodelovali z združenimi močmi.

Pred nas se je postavila prva naloga. Počastitev praznika dneva žena. S pomočjo recitacijskega krožka celjske gimnazije smo pripravili proslavo, s katero smo počastili ta dan, kot spomin na vse žene in matere, zlasti pa borke v NOB.

Z ustanovitvijo OO ZSMS se je nekdanji aktiv mladih pri občinskem sodišču v Celju okrepil in združil v OO ZSMS pravosodnih ustanov in s tem realiziral nalogo IX. kongresa ZSMS.

DANICA ŽNIDER

ANDRAŽ NAD POLZELO: DENAR ZA PRAZNIK BO!

Pred dnevi se je v Andražu sestal pododbor za finance, ki deluje v sestavi odbora za pripravo občinskega praznika. Praznik bodo žalčani letos praznovali v Andražu nad Polzelelo.

Program građen v andraški krajevni skupnosti predvideva, da bo do praznika urejenih in asfaltiranih do 7 km cest, v šoli odprta igralnica za predšolske in otroško varstvo, izgrajena igrišča za košarko in rokomet, preurejen zadržni dom in oder, urejena spominska obeležja, poskrbeli pa naj bi tudi za del opreme za gasilsko društvo.

Kot kaže, z denarjem za financiranje teh pridobitev ne bo prehudih težav. Asfaltiranje cest naj bi financiral cestni sklad, del bi prispevale delovne organizacije, zlasti Tovarna nogavic in Garant iz Polzele, del pa bi prispevali krajanji sami. Igrišča bo financirala SIS za telesno kulturo, prenovitev zadržnega doma Kombinat Hmezd, ureditev odra pa SIS za kulturo. Opremo za gasilce bo nabavila občinska skupnost požarnega varstva, igralnico pa bodo uredili z denarjem iz referenduma.

Kaže tudi, da bo Savinjski magazin do praznika preuredil sedanjo trgovino v samopostrežbo.

Odbor se te dni prizadeva, da bi zagotovil tudi finančno podporo dveh največjih velenjskih delovnih organizacij — Gorenja in REK, kamor se vozi v službo nad sto Andražanov.

B. STAMEJCIC

CELJE: ŠPORT V DOMSKIH SKUPNOSTIH

Na celjskem področju je razgibano športno življenje tudi v domovih za učence. Določen prosti čas izkoriščajo učenci in učence v domovih v pretežni meri v športni aktivnosti.

Te oblike aktivnosti imajo bogato

vsebino v domovih za učence pri RŠC v Velenju. Tudi v Celju v domu Dušana Pinžgarja marljivo skrbijo za razvoj športne dejavnosti, v katere so vključeni prav vsi učenci. V tem domu imajo svoje ŠSD, ki je izredno delavno. Vodilna igra je košarka, sledijo pa rokomet, odbojka, namizni tenis, šah, streljanje in v prihodnjem mesecu se bodo še spoprijeli z atletiko. V domu izkoriščajo vse možnosti za vadbo in tekmovanja, tako igrišče poleg doma kot dvorano, hodnike in kletne prostore. Mladinci vestno trenirajo tudi v orientacijskem športu, saj so v tej športni panogi (žal med Celjani tako slabo razviti!) pravi mojstri v republiškem merilu.

Športne aktivnosti so sestavni del življenja mladih tudi v domovih posebnih šol (Golovec, Dobrna, Velenje) in učencev v gospodarstvu (SKIMC Štore) ter učenk v Kajuhovem dijaškem domu. Vse te aktivnosti vsekakor velja povezati v organizacijsko celoto pod okriljem šolskega športa — v ŠSD.

K. JUG

ZIDANI MOST: MLADI NE MIRUJEJO

Mladinska organizacija v Zidanem mostu šteje preko sto članov. To so aktivni na mnogih področjih. Med najbolj uspešnimi sta dramska in športna sekcij

Dramska sekcija sodeluje na vseh praznovanjih v Zidanem mostu. Lani so naštevali tudi prvo igro Povodni mož, katere premiera je bila novembra v Sirju. Decembra so igro ponovili še v Zidanem mostu in nato s precejšnjim uspehom gostovali še v Loki. Pretoliko soboto pa so zaigrali še pred občinstvom v Podkraju in bili toplo sprejeti. V glavnih vlogah nastopajo: Srečko Jazbinšek, Vinko Kolander, Olga, Marinka in Vinko Lipovšek, Stanko Šmerc, Jolanda Strel, Kalšek Violeta in Sandi Šklander. Prve igralske izkušnje so si pridobili že v osnovni šoli pri dramskem krožku in jih pri tej igri uspešno uporabili. Zalostno, hkrati pa razveseljuje je, da so igro naštevali popolnoma sami, brez pomoči starejših. Lipovšek Vinko, ki je režiser, pravi, da je neizkušenost glavna težava, s katero se srečujejo pri igranju. Zato si niti ne upajo gostovati pred zahtevnejšo publiko v Laškem ali Radečah. Nujno bi torej potrebovali izkušenega mentorja. Drug problem je oder v dvorani Doma svobode, ki bi bil nujno potreben rekonstrukcije. Ob celotnem popravilu doma bo tudi oder najbrž deležen potrebne prenovitve. Če bi dobili mentorja in popravili oder, bi bili dani vsi pogoji za nemoteno delovanje naše skupine. Kljub težavam pa jim volje do dela ne manjka, tako da za leto je pripravljajo uprizoritev igre Lažni zdravnik.

Mladi so aktivni tudi na športnem področju. Streljanje je prav gotovo prvi šport v Zidanem mostu. Novo strelišče omogoča dobre pogoje za trening, zato tudi rezultati ne izostanejo. Že več let so mladi iz Zidanega mosta najboljše strelci v občini. Namizni tenis je šport številka dve, vendar pa se z njim doslej niso organizirano ukvarjali. Da bi dvignili kvaliteto in še povečali zanimanje zanj, nameravajo organizirati pregledne mesečne turnirje tako za fante kot za dekleta. Sicer pa se mladina rekreativno ukvarja še z nogometom in košarko, nekateri pa trenirajo karate v Rimskih Toplicah. Za zabavo so poskrbeli z disco klubom, ki je odprt vsak petek in soboto v Domu svobode.

MATEK ROMAN

BISTRICA OB SOTLI: KONČALI DELO

Čeprav ponekod v šmarnski občini še vedno traja evidentiranje škode ali natančneje povedano, kategorizacija poškodovanih poslopij, so v krajevni skupnosti Bistrica ob Sotli z evidentiranjem že končali.

V krajevni skupnosti je evidentiranih 16 objektov v četrti kategoriji, pet v tretji in v prvi ter drugi okoli trideset.

Kot so nam povedali v Bistrici, bodo reševali edino še pereče socialne probleme, torej tiste občane, ki sami niso prijavili škode iz različnih vzrokov, predvsem pa zaradi nepoznavanja položaja in starostne oslabelosti, žive pa v stavbah, ki že zdavnaj ne služijo svojemu namenu in jih je potres toliko prizadel, da so neuporabne. —mst—

MOZIRJE

KRI

V Nazarjah in Mozirju prihajajo do pomanjkanja de občasno v normalnih dostajih, v sušnih obdobjih kakršna vlada sedaj, oskrba z vodo vse bolj tisti, saj primanjkuje v Mozirju, zlasti v višjih delih, in v Nazarjah z kaj mesecev.

In kako rešujejo ta lem?

V mozirski občini so odločili že pred tremi leti eno največjih komunalnih vesticij v občini, ko so li razmišljali o potrebi dritve novega vodovoda tošč — Nazarje — Mozirje. Načrtovali so povečano novanjko gradnjo in povečano porabo vode v podinjtstvih, v industriji drugih dejavnostih.

tega je v Nazarjih že palo vprašanje kvalitete ne vode, zlasti pri enetjetju, ki je kemično ološko že problematično.

Krajevne skupnosti in podarstveniki v občini so vočasno zaznali ta pr

Slovo

V soboto so se v Celjani in Savinjski slovit na mestnem pališču od mnogo p daj preminule dolgo članice delovnega tiva Ingrad, borke žbeno politične de Tilčke Zagarjeve. I huda bolezen ji je da, komaj osemind setletni, prestrigla n ljenja in zavila v razen njenih najož di njene številne ce, prijatelje in so ce.

Pokojna Tilčka je rojena na Francoski družini rudarja Val Zagarja in njegove Marije. Pred vojim dom s trehuhom z hom, je oče rudaril v čevskem, odkod je moral zavoljo svojeg prednega prepričan si ga je bil pridobi ruski vojni ujetnik tobrski revoluciji predvojnem delavski banju, emigrirati na

V srečnem zakod je roditeljska rodila je otrok. Pokojni je bilo komaj leto d se je družina prese Nemčijo, že po nek tih pa v Sovjetsko Tu je opravila štiri de osnovne šole, na je družina vrnila na domovino, v očetov ni kraj Griže. Ker

ŠEMPETER: UREDILI BO OKOLICO Š

Učiteljski zbor in ci osnovne šole v š tru so se odločili, d do letos temeljito v okolico svoje nove asfaltirali cesto, ki do nje in okolico o z nasadi cvetja. Pr je dokaj obsežen, s do za ureditvev ne potrebovali kar 20

NOVO Z VODO

odločili za gradnjo nove vodovoda Letoš. Za Letoš se odločili, ker je režim v tem potoku stabilen, da se v najneugodnih prilikah količine vode ne menja. Razporejene rezerve z vodo ostanejo tolikšne, da bi v prihodnosti dopuščale še dodatne potrebe. Poleg zadostne količine je ta voda izredno čista.

Komunalno podjetje Mozirje je pristopilo k izgradnji vodovoda, pa se je v hudih denarnih težavah, saj znaša celotna investicija 650 milijonov starih denarjev. Vodovod gradijo po etapah, in sicer sega prva etapa od zajetja v Letoš do vasi, druga etapa od vasi do Nazarij preko čez Savinjo in tretja etapa od Nazarij do Mozirja. V drugi etapi sta zanj nekje pri kraju, ostane še izgradnja tretje faze, ki bo stala okrog 150 milijonov. Dosedaj so financirali te naložbe iz pri-

spevkov delovnih organizacij, iz vodarine in iz bančnih sredstev ter drugih virov. Enak način naj bi obveljal tudi za dograditev tretje faze, ker so doslej obstoječi vodovodi ustvarjali le minimalno akumulacijo, sama vodarina pa je že maksimalno obremenjena z rednimi obveznostmi in z obveznostmi do najetih posojil.

Na zadnji seji skupščine občine Mozirje sta zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti sprejela sklep, da bodo dali 46 starih milijonov kot posojilo Komunalnemu podjetju Mozirje iz sklada za intervencijo v gospodarstvu občine Mozirje. Gradnjo vodovoda Letoš morajo nadaljevati, ga v najkrajšem času dograditi in usposobiti za obratovanje, seveda ob še nadaljnji materialni podpori vseh tistih, ki se bodo oskrbovali z vodo iz tega vodovoda.

LIZA PODPEČAN

Filčke Žagarjeve

ni nič nenavadnega, če je že bila kmalu po okupaciji jeseni 1941 sprejeta v SKOJ. Skupaj z ostalimi članji SKOJ-a, zlasti z Milico Jermoljevo in drugimi je opravljala kurirsko, obveščevalno in prenašalno službo v kraju in dolini. Bila je velikokrat v nevarnosti, a ji je vsakičkrat uspelo izmisliti se iz še tako težavne situacije.

Kot mladinska aktivistka je bila med domačo in dolinsko mladino zelo priljubljena, vendar pa pri sovražnikih tako kompromitirana, da je morala v ilegalo, v partizane pa 14. avgusta 1944, kjer je delala v okrajnem komiteju SKOJ-a do konca vojne.

Po osvoboditvi se je udeležila raznih mladinskih delovnih akcij, med drugim je bila tudi na progi Brčko-Banoviči, potem dolgo let članica kolektiva INGRAD, aktivna članica društveno političnih organizacij in samoupravnih organov, poverjenica in tajnica krajevnih organizacij ZB Na otoku, sindikalna funkcionarka itn. Za svojo vsestransko aktivnost v družbi je prejela več priznanj in odlikovanj.

Ohranili jo bomo v trajnem spominu.

DRAGO PREIDAN

milijonov. Krajevna skupnost ima za tovrstne potrebe veliko razumevanja, je že obljubila enajst milijonov pomoči, ostali denar pa bodo učitelji in štenci zbrali sami s svojim delom in akcijami.

Prva od teh akcij bo kulturna prireditve, ki jo bodo pripravili v šempetru prireditvi 23. februarja. V sporedu bodo delovali ansambel Božica Terglava, folklorna skupina šempetrske Svobode in učenci sami s svojim sporedom. Vsi nastopajoči bodo nastopili

zastoj, tako da bo celoten dobiček — po predvidevanjih okoli dva milijona starih dinarjev, namenjen skladu za ureditev okolice šole. Učiteljski zbor šempetrske osnovne šole je na pomoč pozval tudi delovne organizacije iz Šempetra, Polzele in Zalca, ki so se pozivu rade odzvale.

Po predvidevanjih bo potreben denar kmalu zbran in že prihodnji mesec bodo lahko pričeli s prvimi obnovitvenimi deli na cesti do šole.

B. STAMEJCIC

VAŠ PROBLEM

VIHARJA NE BO

Ni samo problem enega, marveč problem vseh ali večine tistih, ki so v Celju vezani na centralno ogrevanje stanovanj, pa seveda stanujejo v družbenih stanovanjih. Vprašanje ni novo, je staro. Novo je le v tem, da je dobilo zadnji čas nove oblike pa tudi nove vidike. Slednje je sprožil nedavni sestanek predsednikov oziroma predstavnikov hišnih svetov na Otoku, seveda tistih blokov, ki imajo centralno gretje. Šlo je za pogovor o uresničitvi sklepa izvršnega sveta celjske občinske skupščine o uveljavitvi ne samo enotnega upravljanja s centralnimi kurjavami, marveč tudi novih in enotnih cen. In ko je vse kazalo, da se bo sestanek končal v nenavadnem vzdušju, saj so padale zelo ostre pripombe na račun ogrevanja in tistih, ki za to skrbijo, se je na koncu vihar le polegel. Še več, prišli so do zaključka, ki obeta rešitev problema, seveda, če se bo tisti, ki naj bi prevzel skrb za ogrevanje stanovanj, z novo obveznostjo strinjal.

Vsi navzoči so namreč ugotovili, da bo upravljanje z napravami za centralno gretje stanovanj pod okriljem katerega koli kolektiva, gospodarske organizacije, vedno drago. Kajti v ceni, ki jo uveljavlja gospodarska organizacija, so namreč tudi vse prispevne stopnje za obveznosti znotraj in zunaj delovne organizacije. Te pa v zadnjem času niso majhne. Da bi tudi na tem področju uveljavili primerne cene, so menili, da naj bi skrb za ogrevanje stanovanj prevzel poseben servis pri samoupravnih stanovanjski skupnosti. Pravijo namreč, da bi tako prišli do nižjih cen, kot jih predlaga kolektiv Plinarne — vodovoda. In še to, predlagali so, da naj bi skrb nad ogrevanjem stanovanj v celoti prišlo na to interesno skupnost.

Da bi rešili vprašanje, ki je aktualno za številne družbe ne samo na Otoku, marveč tudi v Novi vasi, na Lavi in drugod — pa čeprav si tu in tam zdaj pomagajo kako drugače — so imenovali posebno komisijo, ki bo skupaj s krajevnimi skupnostmi pripravila predlog za rešitev problema in ga posredovala vsem pristojnim činiteljem, zlasti pa občinskemu izvršnemu svetu. Z rešitvijo tega problema želijo uveljaviti ne samo racionalnejše ogrevanje stanovanj, marveč tudi nižjo ceno za to uslugo, še zlasti, ker bi v splošni tekmi za poviševanje življenjskih stroškov nova cena marsikoga prehujo zadela. MB

TAXI TUDI V MOZIRJU

Človeka v tem hitrem tempu življenja ne prestopa priganja in preganja čas, ki je denar. Kako ga ustaviti? Ne vem. Vem pa, kako si ga lahko prihranite, kadar morate nujno na pot, pa vam je pravkar izpred nosu odpeljal avtobus in povrh odpovedal še lastni avto. Zavrtite telefonsko številko 830-022, ki je ključna številka taksista Janeza Sinkerja iz Nazarij. Sicer pa se naj sam predstavi!

»Devet let sem delal kot avtoprevoznik. Pred dvema letoma sem končal poklicno šofersko šolo pri Delavski univerzi Mozirje in začel razmišljati o novem poklicu. Misel, da ni taksista v mozirski občini, me je spodbudila, da sem se odločil za ta poklic, prodal tovarnjaka in kupil Opel rekord 1900.«

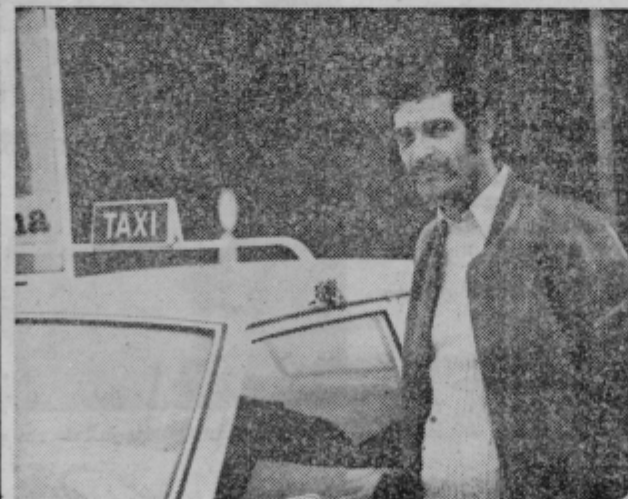
In kam ste peljali prvega naročnika?

»Iz Mozirja v Smartno ob Dreti.«

Se bo novi poklic obnesel?

»Začetek je bolj slab. Ljudje mislijo, da se je v Mozirju slučajno ustavil celjski taksist in tako naročil še ni veliko. Upam pa, da bo moj novi poklic postal sčasoma uspešen.«

LIZA PODPEČAN

MALA ANKETA

ŽIVAHNO V SOBOTO

Preteklo soboto je bilo Laško v znamenju skupščinskega življenja. Zjutraj so se namreč zbrali v Laškem delegati treh samoupravnih interesnih skupnosti iz cele občine. Zasedale so: kulturna skupnost, skupnost za izobraževanje in skupnost socialnega skrbstva. Za naše sogovornike smo delegati izbrali pet Radečanov, seveda iz različnih interesnih področij.

Jana Simončič, delegat za socialno skrbstvo: »Danes je v Laškem res precej živahno. Zanimivo je tudi, da smo se zbrali na dela prost dan in da za zasedanje ne bomo trošili dragocenega delovnega časa. Naša skupnost se je dela in reševanja problemov lotila zelo resno, čeprav je ta skupnost še v povojih. Z nekaterimi spremembami in dopolnitvami smo danes sprejeli samoupravni sporazum.«

Poldka Binder, delegat za kulturno skupnost: »Danes je bilo v dvorani Dušana Poženela živahno. Precej smo razpravljali in opaziti je bilo, da delegati niso prišli na sejo zaradi seje, ampak so prišli polni plodnih idej in zanimivih vprašanj. Material, ki smo ga pravčasno dobili, je pregleden in razumljiv, okrog nejasnih formulacij pa smo se pogovorili skupaj. Današnja sejo lahko ocenim kot uspešno.«

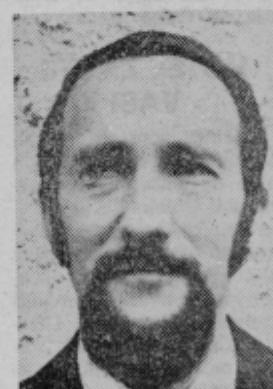
Janez Pešec, predsednik skupščine kulturne skupnosti: »Prispevna stopnja za našo občino naj bi bila 0,49 odst. od bruto osebnih dohodkov. Od tega pa bi morali republiški kulturni skupnosti odvzeti kar 0,33 odst., kar pa je absolutno preveč, saj nam bi tako ostala le minimalna sredstva, s katerimi ne bi mogli voditi kulturne politike. Republiški kulturni skupnosti bomo zato poslali pismo s podrobno obrazložitvijo.«

Jože Petauer, predsednik izvršilnega odbora skupnosti za izobraževanje: »Ob ravnavali smo precej zanimive in aktualne teme, saj smo obravnavali financiranje za tekoče leto, ugotavljali smo realizacijo programa in stalne probleme šolanja na podružničnih šolah. Sprejeli smo samoupravni sporazum in prispevno stopnjo 5,53 odst., ki je za naše razmere sprejemljiva, imeli pa smo probleme, preden smo se uskladili.«

Jože Rus, član izvršilnega odbora izobraževalne skupnosti: »Kot delegat radeške glasbene šole naj povem, da so se v Laškem pokazale potrebe po glasbeni šoli, ki je nekoč že bila. Sklenili smo, da bo v Laškem ustanovljena glasbena šola, ki bo podružnica radeške. Seveda ostane spet problem okrog kadra za to šolo. Na sploh je kadrovska problematika pereča, čeprav se je z nabavo stanovanj za učitelje že precej izboljšalo.«

100 KMEČKIH ŽENA NA

Greeemo na morje... To je bil refren popevke, ki jo je bilo slišati že nekaj dni pred izletom v hodniku našega uredništva. Ljudje, ki toliko potujemo, pa naenkrat potovalna vročica!

Ni bilo to čisto navadno potovanje. Sto kmečkih žena pojde na pot. Sto novih obrazov, sto srečanj z novim, neznanim okoljem.

Vsaj enkrat več je bilo prijav, a vendar je bil žreb pravičen. Ko prebiram imena krajev, od koder so bile naše potnice, se težko domislim kraja, od koder ni bilo nobene. Od Luč do Bistrice ob Sotli so prišle, od Vitanja pod Pohorjem do Planine pri Sevnici.

Kakšne so bile naše letošnje »popotovke« v dveh avtobusih celjskega »Izletnika«? Spet pestra mavrica — od 20-letne Zdenke Ograjenškove, ki je pridno vlekla meh svoje »fajtonarice« — do 79-letne Marije Ocvirkove.

A tudi pot je bila zanimivejša, daljša (270km v eno stran) in dva dni je trajala. In čisto zares smo bili na morju, saj sta nas dve ladjici prevažali po svinčeno modrem morju med zelenimi otočki pred slikovitim Rovinjem.

»KAMOR KRAVA, TJA ŠTRIK«

Rekli smo: tretjič gremo in leto žena je in 30. obletnica osvoboditve tudi. Seveda tudi leto varčevanja — toda vsem zahtevam človek res ne more ustreči...

In so pri »Izletniku« povedali, da imajo letos do-

Martina Krpana pobratim.

Pa smo se odpeljali. V petek. Za nalašč, da bi bil slat začetek in dober konec. Slab začetek je bilo kislo deževno vreme, dober konec pa menda tu di.

Pred Slovenskim ljudskim gledališčem v Celju so se združile vse poti iz najbolj oddaljenih vasi.

ni luži. Nasadi breskev, hrušk in češenj, še ovinek in pod nogami svinčeno siva morska gladina, ki obrobja tržaško obalo.

Dolina ob Rižari vsa rožnata od cvetočih breskev in že je tu Koper. Levo Tomos, desno luka, pa vsa pisana Semedela, Izola, zadaj ostaja Piran

zasluži, da je TOZD, saj spravi pod streho tri velike vasi.

Hotel Eden se za svoje ime nima zahvaliti nekoč slavnemu angleškemu ministru za zunanje zadeve. Eden je kratkoma raj. Je raj zato, ker je na čudovitem zelenem polotoku in zato edenski vrt, ali pa zato, ker v njem človeku ni sojeno dolgo uživati dobrot in lepote in ga izpraznjena de-narnica brez milosti izžene v delovno vsakdanost?

Kdo ve?

Poleg sob so pod to ogromno streho jedilnice, televizijski salon, frizerski salon, sauna, masažna soba, dva zunanja in en notranji pokrit bazen, nekaj klubskih prostorov, ambulanta, avtomatsko kegljišče, igralnica in še in še.

Lani se je hotelu visoka sezona raztegnila na 234 dni.

V letni sezoni, od konca aprila do začetka novembra znaša celodnevni pension (ležišče in hrana ter obvezne usluge) 30 starih tisočakov. Od novembra do konca aprila pa veljajo izvensezonske cene — eno tretjino sezonske.

Hotel zaposluje okoli sto delavcev, v sezoni še okoli sto sezoncev, med temi je tudi po letih mlad, sicer pa izkušen turistični

in v globeli se bahato razkazuje Portorož.

V Seči se ustavimo. V gostilni začudeno zategnejo, češ, ženske — a so se natakariče morale presneto zasukat. Kajti res so ženske precej odtočile — a tudi dolile, da ne bi klopucalo v sodčku.

Pri Bujah se je začelo mračiti. Istra se je skrila v temo za naslednji dan. Rovinj. Noč. Luči.

Hotel Eden. Srca so zastajala, bila spet prehitro. Velikan v zelenju je žarel v svoji A kategoriji.

— Presneto, mi šepne ena, niste mogli rajti kaj bolj preprostega?

— Saj je za ljudi, ali ne? sem tolažil njo — in sebe.

Pa nekaj besed o hotelu Eden.

Hotel Eden je eden od 17 obratov združenega gostinskega podjetja »Jadrana«. Je samostojni TOZD, ki si z svojimi 600 ležišči

Slovo je slovo in zato pristrčno, pred celjsko mestno knjižnico.

maček — direktor Herman Božac, ki mi je vse to povedal.

In še to je povedal, da rad vidi, če pridejo tudi kmečki ljudje, to se dogaja vedno pogosteje, saj tudi sam izhaja iz kmečke družine in ve, kaj je kmečko delo in da si tudi kmet zasluži kakšen dan počitka, da skoči čez mejo domače fare...

Kot vsak začetek, je bilo prve trenutke polno zadreg. Novinarji smo se sprevrgli v »lift boyes«, toda že k večerji so naše ženske prišle brez tuje pomoči — na gumbe pritiskati zna hitro vsak — a kaj, ko je pri kmečkem orodju tako malo gumbov.

BARČICA PO MORJU PLAVA

Drugi dan se je uresničila naša največja želja — da bi vreme vzdržalo in da bi lahko šli na morje.

Uresničila se je. Nebo je bilo sicer koprenasto. Belo sivi oblaki pa so skozi zaplate sinjine spuščali sončne žarke, da se je zdaj zableščalo morje,

»URADNO SPREMSTVO« ŽENSKÉ KARAVANE SO BILI:

Za volanom »Izletnikovih« avtobusov: šoferja JANEZ KRUMPAK in TONE SPEGEL.

Za zdravje skrbela in nekaj tablet razdelila: medicinska sestra MILENA HENCIC.

Bili za razlog, da so bili na izletu tudi ljudje: novinarji Milan Senčar, Drago Medved, Tone Vrabl, Milenko Štrašek in Jure Krašovec ter glasbeni urednik Vojko Rizmaj in propagandist Valter Leben.

Hvala za izkazano potrpežljivost!

zdaj slikoviti Rovinj, zdaj kateri od trinajstih zelenih otokov.

Ze od Črnega Kala sem so ženske ubrano prepevale o morju. O barčici, ki po morju plava, o mor-

Izletnikov avtobus. Skupaj 12 ur smo prebili v obeh avtobusih, udobno in varno.

govor z rovinjskimi turističnimi delavci, kjer bodo delovni ljudje najceneje letovali. Nismo okizvali — pojdimo z našimi kmečkimi rožami tja, naj vidijo svet, naj stopijo pod streho, ki je poleti dociopna le petičnim v tuji valuti, naj gredo zares na morje, ker kamor je šla krava, naj gre še »štrike«...

Mnoge med našimi potnicami so tista leta po vojni prepevale pesem o mili Istri, Reki, Trstu in Gorici. Mnoge so s solzami v očeh odpravljale moze v rezervno, ko so nam hoteli za zeleno mizo vzeti ta lepi košček domovine. Prav je, da so videle slovensko Primorje, majhen in dragocen kos slovenske obale, že slikovite Istre, koder je v pripovedni domišljiji lomastil korenjak in poštnjak Veli Joža, našega

Tu se je v imenu vseh simbolično poslovil mož ene izmed njih. Ob gromkem smehu seveda. Po dve tri znanke so kmalu našle nove. Narečja so se zllila v eno govorico, tvorico kmečke ženske, katere življenje in tegobe so malone enake, najsibo ob Sotli ali ob Dreti.

Od Celja do Zalca... naša radijska aviza je nekoliko spremenila besedilo... Od Celja do Rovinja so dolge steze...

HOTEL ZA TRI VASI

Zdričali smo se do Ljubljane in Vrhnike, od Vrhnike do Razdrtega po avtocesti. Oblake je prediralo marčevsko sonce in odkrivalo radovednim očem slikovite primorske kraje, kmetijstvo po kraških globačah. Senožče, Divača, Kozina. Črni Kal prevesi našo dolgo pot k sla-

V hotelu A kategorije je bilo res »nobel« — da ti nekdo drug streže.

MORJU — DOBESEDNO!

IZLETU 100 KMEČ-KIH ŽENSK NA MORJE SO »BOTROVALI«

Kot vsa leta dosedaj bi tudi letos ne zmogli organizirati izleta stotih kmečkih žensk na obale plavega Jadrana, če bi ne bilo delovnih kolektivov, ki so s prispevki omogočili, da se je že tradicionalni izlet spet posrečil.

Ti »botri« so bili letos:

Kmetijski kombinat, TOZD kooperacija, v Zalcu; Kmetijski kombinat Sentjur, Kmetijska zadruga Laško, Trgovsko podjetje Tkani-na Celje, Trgovsko podjetje Tehnomercator v Celju, prevozniško, turistično in gostinsko podjetje »Izletnik« Celje in nazadnje sta svoj delež priskrbeli tudi Novi tednik in radio Celje.

Vsem omenjenim delovnim organizacijam so se ženske na poti, ko smo jim ta seznam »botrov« prebrali, toplo zahvalile z dolgotrajnim ploskanjem.

V imenu vseh udeleženk še enkrat iskrena zahvala!

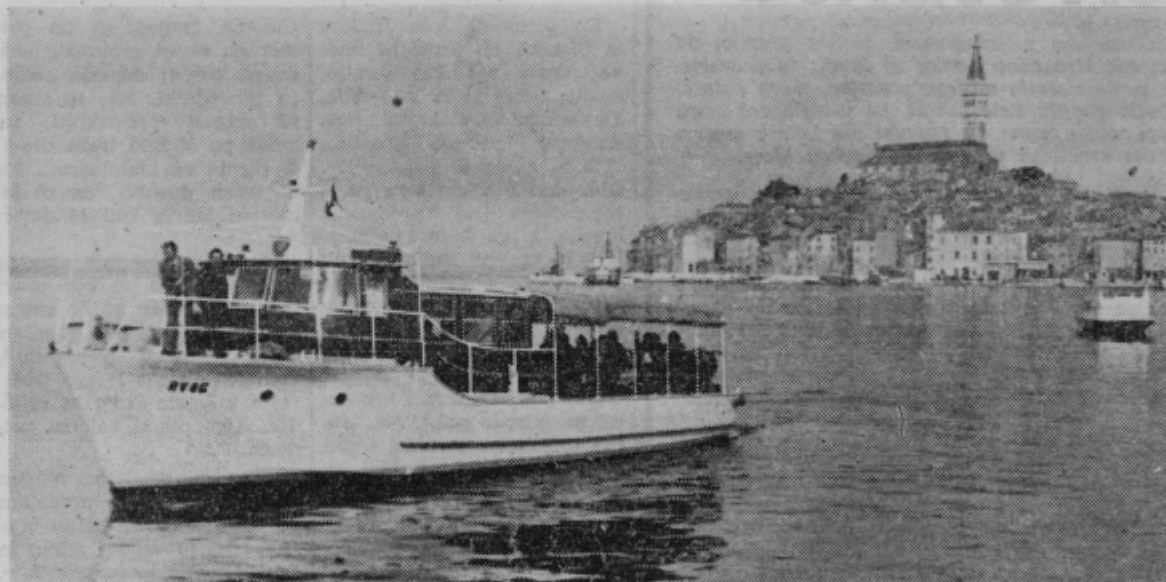
trgovsko pristanišče, je bil Rovinj največje mesto in luka na Istrskem polotoku. Zdaj ima tovarno za ribje konzerve, tobakno tovarno, institut za morsko biologijo, bolnico za kostno tuberkulozo in v zadnjem času močno razvijano »industrijo« deviz — turizem.

Zapluli smo okoli polotoka in potem med zelenimi otočkami, ki so zdaj razkazovali nepojmljiv mir in puščobo na plažah, kamor poleti ne moreš stopiti od množice kopalcev in kjer žareče kamenje pokriva sveže ožgano in do rjavega osmojeno meso iz vse Evrope.

Po enoinpolurni vožnji sta motorni barkači prislonili svoje boke v idilični zaliv Crvenog (rdečega) otoka. Otok je tako kot drugih dvanajst, do ozkega roba kamniti in prodnate plaže v senci bahatih borovcev in drugih sredozemskih drevesnih vrst.

Crveni otok ima dva velikanska hotela in sosednjim otokom ga povezuje ozek betonirani nasip, kamor hodijo poletisti, ki zaradi visokih stroškov ne zmorejo denarja za kopalke, pa se kopljejo kar nagci.

Sprehod po otoku, kjer zdaj čudovito cvete rumeno metličevje, dehtijo vijolice in se vrtnice navišajo v popke, je bil za naše ženske predmet različnih interesov.

V ozadju starodavni Rovinj, v ospredju pa ena od ladij, s katerimi smo se dobri dve uri prevažali po morju

ski vnemi morati malce nazaj držati...

In ure so bliskovito minevale. V pristanišču so ženske pokupile razglednice in znamke, brez večjega uspeha stikale za spominki, vmes je naš Drago pritiskal na sprožilec fotoaparata, kot da misli posneti celovečerni film o izletu na morje.

»Naj me vrag, če ne bom možu rekla, da prodava grunt in se preseliva sem,« je v šali rekla Savinčanka, ki je pa seveda ne smem izdati, kajti do doma si je gotovo premislila.

so rekle, da na morje še pojdejo. Za dan, dva ali tri. Na živino popazi so-se, otroci, že kdo. Pa saj ne bo treba v tako nobeso, kot je »eden«. Navsezadnje ima KK Hmezd svoj počitniški dom ob morju, kamor lahko za nekaj dni gredo tudi kooperanti.

Le ne strahu. Nismo vam pokvarili vaših inarljivih gospodinj. Ko smo iz Rovinja pobirali kilometre proti domu, so v obeh avtobusih zadonele pesmi o tem, kdo bo polje ljubil, o kajžici pod Smihelom, o tem, kako je po je tam na deželi... In marsikatera je sklenila, da bo treba kaj storiti za večji dohodek. Da bo treba vzeti tudi pamet in svinčnik v roke, da bo od dela in žuljev tudi kakšen hasek, kajti navsezadnje se svet ne konča pri sosedovi hruški. Kar je vseč delavcu, kar šolanemu človeku, tudi za koe ta ni grdo.

najbolj všeč, kaj vam je izlet pomenil. Mi smo »iskusili za denar, ki vam je bil na voljo, dobiti »največ« »muzike«.

lirji, prepuščamo sodbi udeleženk. Upamo, da Ocvirkova mama ni praveč huda zaradi šala o Savinčanih, da zabeljeni vi-

Najstarejša in najmlajša udeleženka izleta.

HVALA ZA DRUŽBO IN BREZ ZAMERE

Kaj bi bilo treba še povedati. Raje nam naštete same, kaj vam je

Mi, kolikor nas je bilo »službeno« navzočih, vključno s šoferjem Janezom, Tonetom in medicinsko sestro Mileno, se lahko samo zahvalimo za prijetno družbo. Kako smo se tednikovi in radijski »dedci« izkazali kot kava-

ci niso bili preveč popop-rani... Če je bilo kaj narobe — prosimo brez zamere.

Pa pišite kaj!

Zapisal:

JURE KRASOVEC

Fotografiral:

DRAGO MEDVED

Ja, pa je res slano...

ju, ki je široko in globoko. V turistični luki sta nas vkrcali dve ladjici in le nekaj jih je bilo, ki niso tvegale odriniti na »široko morje«...

Beseda o Rovinju.

Mesto, ki je pred desetimi leti imelo 10.000 prebivalcev, je staro, ko vsa obmorska mesteca. Pestro zgodovino je imelo za dni beneške republike. Staro mesto, ki ga krona cerkev sv. Eufemije iz šestega stoletja in ki je bila obnovljena v 18. stoletju, je stisnjeno na polotočku, nekoč otočku, ki so ga spojili z morjem (tako tudi Izolo, Koper). Dokler ni postal Pulj vojno in

● V čisto vodo v zalivu so lahko brez pomisleka namočile prst in poskusile, če je morje res slano. Bilo je še vedno slano.

● Po obrežnemrodu so brskale med okroglimi kamni za školjkami, pa jih tu za vruga ni hotelo biti.

● Več sreče so imele v grmovju in gozdu, kjer so si za spomin nalovile borovih vejic, ki so pogajale zelene češarke, vejic lovrovca (lorberja) in oljk. Bilo nas je mamec strah, da bi Rdečega otoka ne spremenile v Goiega, pa smo jih v zbiratelj-

POLJE, KDO BO TEBE LJUBIL

Vrnili smo se opoldne v hotel. Pred njim je nastala »zgodovinska« slika, ki jo imamo na 1. strani. Kosilo. Pred slovesom so se še pogreznile v mehke »fotelje« hotelskega preddverja in zbrale vtise dveh dni.

— Zdaj vidim, kaj se pravi živeti in uživati, uide eni,

— Hitro bi se naučila teh dvoran, dvigal, neneh-nega vrveža. Delati morajo celo tisti, ki poleti pridejo sem.

Tako so modrovale, ugrabale to in ono. Nekatere

Vse je bilo v zelenju. Crveni otok bi kmalu postal »goli otok«.

KMETIJSTVO

NAJPREJ
GNOJENJE

Na živinorejsko veterinarskem zavodu pravijo, da kmet, ki želi strokovno pomoč in kredit za preusmeritev in modernizacijo svojega posestva, mora najprej začeti boljše gnojiti. Sele takrat, ko pridelava več krme in dokupi toliko živine, da napolni vse kote v starem hlevu, dobi kredit za ureditev sodobnega hleva.

Tak vrstni red preusmeritve kmetije temelji na gospodarnosti. Pokazalo se je, da krmljenje živine le iz vreč, z močnimi krmili, ni donosno in tudi v prihodnjih letih ne bo. Obdržali se bodo le tisti živinorejci, ki bodo sami pridelali kar največ potrebne krme. Pridetek pa je moči zvečati predvsem z boljšim gnojenjem. Ko je na kmetiji več živine, je tudi več hlevskega gnoja in gnojevke. Nikjer pa ni toliko, da ne bi bil potreben še dodatek umetnih gnojil. Pomembna in potrebna so zlasti za začetek sodobnejšega gospodarjenja.

Kar velja za pridelovanje krme, velja za vse druge kmetijske pridelke. Kdor želi bogato žetev, mora izdatno gnojiti. Mnoge kmetovalce pa je zmedla podražitev gnojil, ki je bila lani izredno visoka, dohodki za živino pa majhni. Denarja je premalo za vse potrebe. Toda ali je prav, da bi najprej in najbolj varčevali prav pri gnojenju?

Niso se podražila le gnojila — sorazmerno pa so se najbolj — ampak tudi kmetijski stroji, gradbeni material, zaščitna sredstva in seveda tudi krmila, ki naj bi jih nadomestili z lastnimi pridelki. Kmetje pa še vedno kupujejo kmetijske stroje in urejajo hleve, če dobe kredit. Na ta račun zmanjšujejo izdatke za gnojila. Kako ne bi, ko pa se povsod govori, da se gnojenje z gnojili ne splača več?

Ali se res ne splača ali se morda le splača? Vsi kmetovalci vedo, da bodo brez gnojil pridelali manj. Le redki pa menda računajo, koliko bodo izgubili zaradi manjšega pridelka in v kakšnem razmerju bo ta izguba z izdatki za gnojilo, če bi ustrezno pognojili. Ali morda površno menijo, da bo zaradi manjšega pridelka imela škoda le družba in ne tudi oni, oziroma predvsem in najprej oni?

Potrebni so čisti računi. Podražitve raznih stvari, ki jih potrebuje kmetijstvo ni moči kriti z manjšo porabo gnojil. Pridelovalne stroške je treba obračunavati po posameznih dejavnikih. Z dražjimi kmetijskimi stroji bo obdelovanje zemlje dražje. Zaradi tega pa ne bo zraslo več krme in drugih poljščin, kot če bi take stroje kupili pred leti po veliko nižjih cenah. Večji pridelek, dosežen z boljšim gnojenjem, je torej treba postaviti le nasproti izdatkom za gnojila in ne nasproti vsem pridelovalnim stroškom. Če se npr. s 500 kg porabljenega gnojila pridelava za 1000 kg koruze več, se bo izdatek za gnojilo obrestoval od pomladi do jeseni z več kot 100%. Seštevek vseh pridelovalnih stroškov pa bodo morda vlic temu večji od vrednosti pridelka po dnevni ceni. Podobni računi se lahko naredijo tudi za druge pridelke.

Živinorejsko veterinarski zavod še ni opustil uveljavljenega načela, da je pri preusmerjanju kmetije treba začeti najprej boljše gnojiti. Gotovo ima natančne račune za to.

JOZE PETEK

BISTRICA OB SOTLI

HRUŠKE V VRSTI...

Ko je začel, Jože Hudina iz Bistrice ob Sotli ni imel kaj dosti več kot zemljo, nekaj denarja in — voljo. Za tem pa je stalo še nekaj drugega: tradicija obsojnih in kozjanskih sadjarjev. Oborožen z vsem tem pa z izkupičkom od prodanega hmelja, ki ga je gojil najprej, je Jože nakupil sadike jabolk in hrušk, jonatana, zlatega delišesa, starkrimsona, viljamovke, boskove steklenke, klerjoja in pasa krasane. Z sadičkami jablan je zasadil tri in pol hektara, s hruškami pa štiri in pol. Prve hruške in jabolke je začel saditi pred petimi leti, zadnje pa pred dvema leti in nasadi sedaj že vračajo trud, ki ga je prizadeval obsojlski sadjar vložil v zemljo.

Jože Hudina: »Preveč posrednikov draži naše sicer odlično sadje. Preden pride do odjemalca, nemalokrat postane zanj že luksuz.«

Zakaj prav sadje?

Jože Hudina pravi: »Že moji starši so gojili sadje, predvsem jabolka in kolikor vem, so se dobro obnesla. Pri nas je za to zvrst kmetijske proizvodnje izredno ugodna mikroklima in prav zaradi tega je škoda, da se kmetje ne poslužujejo še v večji meri proizvodnje sadja, ki je svoje dni že nekaj pomenilo. Seveda pa bi za takšno proizvodnjo morali urediti infrastrukturo kot pogoj za eksploatacijo in združiti majhne površine. Sadja se ne izplača gojiti na majhnih površinah, ker so stroški preveliki.

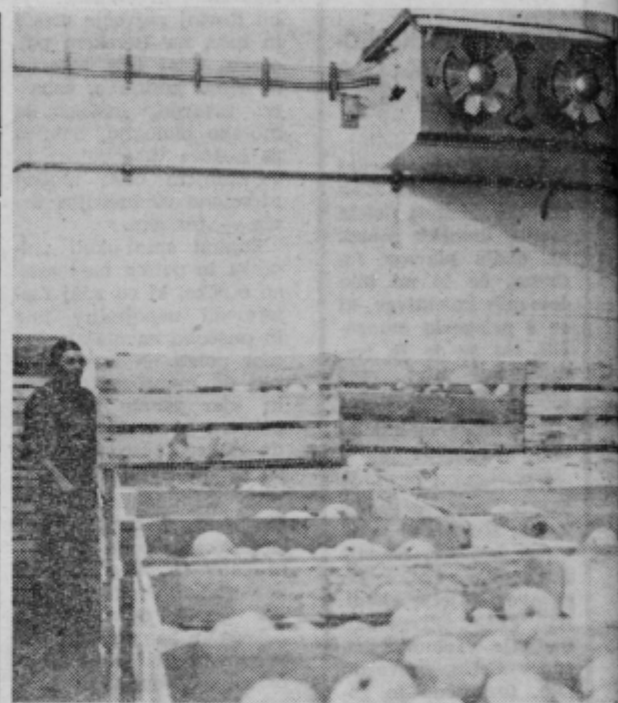
Umetna gnojila so na primer na enoto proizvoda predraga, precej denarja odžrejo posredniki. No, te stvari bi morali premakniti, na sploh pa bi bilo treba urediti trg in ga stabilizirati. Ne bi smeli dovoliti, da bi kilogram jabolk stal 10 dinarjev...«

Hudini proizvodnja narašča iz leta v leto in kot pravi sam, na hektar ne bo smelo biti manj kot pet vagonov sadja v polni proizvodnji. Sadje prodaja v Bosno, predvsem v Banja Luko in Prijedor, kjer proda celoten pridelek.

»Ne, s prodajo nimam problemov. Sadje prodajam po takšni ceni, za katero menim, da je edino realna in da krije stroške proizvodnje. Seveda tisti, ki s sadjem trgujejo, prodajajo na trgu znatno dražje. Naj povem, da sem to zimo prodajal jabolka po pet dinarjev, vsi ostali pa od pet dinarjev naprej do deset. Kako naj si potem delovni človek privoščil dobro in kvalitetno sadje. Naj še enkrat poudarim, da je to posledica neurejenega trga, to pa ima seveda za posledico odpor kmetov do modernizacije kmetij.«

Hudina meni, da bi le pocenitev proizvodnje in s tem tudi proizvoda rešila slovensko sadjarstvo, ki je, mimogrede povedano, v slabem položaju. Kmetje bi morali tudi boljše in intenzivnejše izkoristiti strokovne nasvete, ki jih rade volje nudijo kmetijski strokovnjaki. Končno bo treba premagati tudi odpor do kreditov, zakaj drugače si ne moremo zamisliti prenavljanja kozjanskih in obsojlskih kmetij.

Tik ob nasadih, ki so izredno vzorno urejeni, Hudina pravkar končuje drugo hladnico, ki jo je postavil skorajda sam, brez kreditov. Večino del je opravil sam, le aparate in strokovno pomoč mu je nudilo podjetje iz Škofje loke. Tako je investicija v grobem zaključena in zaenkrat največji sadjar v šmarnski občini ne misli

Le še malo jabolk je ostalo v Hudinovi hladnici.

na razširitev nasadov, ki še niso začeli dajati v polnem obsegu.

»Morda čez leta, kdo ve, toda sedaj ne,« prepričuje Jože Hudina, »to, kar imam, je dovolj. Za kaj več bi moral razširiti kapacitete.«

Četudi jabolka in hruške ne potrebujejo toliko nege kot vinska trta, večino svojega časa prebije Hudina skupaj s pomočnikom Juretom Gajškom, ki je pri njem v služ-

bi, v nasadih. Skoraj vsa opravila sama, le za obiranje priskočijo na pomoč drugi.

Nasadi jabolk in hrušk na ob cesti Bistrica ob Sotli-Trebnje-Podstrana presenečajo tako po urejenosti kot velikosti. Na slehernem drevescu, ki v teh dneh še s meva, se pozna skrbna roka gospodarja Hudine.

Tekst: MILENKO STRASEK
Foto: DRAGO MEDVED

KMETOVALCI IN
SADJARJI — POZOR!

Vsako pomlad v času škropljenja sadnega drevja, hmelja in drugih poljščin s strupenimi škroplivi pogine v gojitvenih potokih ribiških družin savinjskega porečja veliko število postrvi in drugih žlahtnih rib.

Razumljivo je, da ribiške organizacije upravičeno zahtevajo povračilo škode, pa naj si bo to družbena ali pa zasebna lastnina.

Pomivanje raznovrstnih škroplilnic in posod, umazanih s strupenimi škroplivi, je v odprtih vodah najstrožje prepovedano.

SANDI UDERMAN

LAŠKO PIVO LAŠKO

POPRAVEK

V prejšnji številki Novga tednika se nam je v sestavek z naslovom Temelj za šolo vrnila ti-skarska napaka. Gre za ime podjetja, ki je pri-spevalo štirideset milijonov premostitvenega kre-dita za šolo v Strančah. To je podeljete VEGRAD in ne INGRAD, kot je bi-lo zapisano v sestavku. Za neljubo pomoto se op-ravičujem.

D. Stamečič

PREMALO JUŽNEGA SADJA

Po osemindnevni praznini je v ponedeljek prišlo na trg nekaj pomaranč. Samo Merx jih je ta dan prodal okoli 50 ton! Povpraševanje je to-rej veliko, južnega sadja pa ni ozroma ga je veliko pre-malo. Banane so že redkost, na ananas pa bomo skoraj pozabili. Zakaj? In kako bo sploh s preskrbo našega trga z južnim sadjem? Vprašani, ki smo ju zastavili tudi šefu enote Agroprometa pri Mer-xu, dipl. inž. Ivanu Grob-lerju.

»Pomanjkanje južnega sadja občutimo tudi mi. In ni nam vseeno, da potrošnika ne moremo zadovoljiti. Toda, tu smo brez moči. Na sploh se je uvoz južnega sadja zmanj-šal za 20 %. Ali bo ta ome-jitve veljala za celo leto ali ne, je težko reči. Tu nam-reč odpiram vprašanje, ki ni v naši pristojnosti in zadeva splošno uvozno politiko pri nas. Morda je uvoz manjši tudi zaradi polnih hladilnic domačega sadja, zlasti jabolk.

Precejšnje težave povzroča tudi dejstvo, da je treba juž-no sadje plačati ob naročilu, torej vnaprej.

Kot lahko presodim, bo pomaranč več ali manj do-volj, čeprav se znajo poja-viti prekinitive v dobavi in založenosti trga. Nekoliko slabše bo z bananami. Naj-slabše pa bo na vsak način z ananasom. Sicer pa je nu-jno, da se bo ukrep o zmanj-šanju uvoza na sploh poznal tudi na našem trgu, četudi se zavzemamo z vso močjo, da bi v celoti pokrili pov-praševanje.

M. B.

NA GOLTEH SMUK

Zima je prišla prepoz-no. Navzlic temu je tu. Ne prava pa vendar tista, ki prinaša smučarjem ve-selje. Na Golteh je pra-vi smučarski raj. Po po-datkih v terek dopoldne je na novo zaprlo 20 cm snega na 45 cm podlage. Torej vsega skupaj 65 cm snega. Odprta so vsa smučišča! Sicer pa je na Golteh v času, ko smo zbirali podatke, še sne-žilo. In to močno. Obeta se nam torej prijetna spo-mladanska smuka.

-mh

Osnovna šola Franca Kranjca Celje — Polule

razpisuje prosto delovno mesto

KUHARICE v šolski kuhinji

za nedoločen čas s polnim delovnim časom

Pogoj: kvalificirana kuha-rica.

Nastop zaposlitve 1. maja 1975.

Prošnje pošljite na svet delovne skupnosti v 15 dneh po objavi razpisa.

ZABUKOVICA

MINERVA POMAGA

Pred dnevi je bila v Mi-nervi razširjena seja krajev-ne skupnosti Griže, predstavi-nikov skupščine občine Za-lec in nekaterih organizacij združenega dela, na kateri je tekla beseda o krajevnih problemih in načrtih za njihovo reševanje, v katere naj bi se vključila tako skupšči-na občine kot tudi organiza-cije združenega dela.

Lep vzgled za to je Miner-va, ki je v nekaj letih svoje-ga obstoja v Zabukovici že močno spremenila kraj, re-gulirala potok Artičnico in pričela s politiko izgradnje družbenega standarda svojih delavcev in krajanov v Zabu-kovici. Pri svojih prizadeva-njih pa tudi Minerva ni vse-

lej naletela na razumevanje, zato si v tej OZD prizadeva-jo ne le spremeniti in razvi-ti kraj, ampak tudi in pred-vsem pospremiti miselnost ljudi v kraju, ki pogosto na-sprotuje napredku.

Eden prvih ciljev v bodo-čih prizadevanjih za razvoj kraja in celotne krajevne skupnosti Griže je zato ure-ditev urbanistične dokumen-tacije, določitev lokacij za širjenje Minerve ter reševa-nje socialnih problemov v Zabukovici, kjer naj se v pri-zadevanja vključijo stanovanj-ski solidarnostni sklad. Na-sploh bo potrebno v vsej krajevni skupnosti graditi več stanovanj, saj so ta po-

stev. Vsi navzoči so si nato ogle-dali traso ceste od Minerve do pod Mrzlice, ki naj bi bila že letos asfaltirana. In-i-ciativni odbor za gradnjo te ceste je že zbral približ-no četrtno potrebnih sred-

F. JEZOVIČNIK

ŠENTJUR

ŠE BOLJŠE POTI

Sekcija za kmetijstvo pri občinski konferenci SZDL v šentjurski občini je zelo na-drobno analizirala stanje na področju kmetijstva ter za-črtala cilje v naslednjih petih letih.

Predstavnik kombinata je predložil težko stanje kme-tijstva v občini in to v druž-benem in zasebnem sektor-ju zaradi velikega števila po-potresu poškodovanih gospo-darskih poslopij in slabih razmer za prodajo kmetij-skih pridelkov — posebno živine. Sekcija je bila tudi seznanjena z delom kmetij-ske zemljiške skupnosti.

V razpravi so izoblikovali stališča, ki v srednjeročnem planu dajejo prednost živi-norejski proizvodnji. Posebej bo treba razvijati zaščitene kmetije. V okviru živinorej-ske proizvodnje je treba za-staviti vse delo v smer, da bo v naslednjih petih letih dosežena pasemska zamenja-va in z njo povečana mleč-nost in prirast. Vzporedno

s tem se mora povečati pro-izvodnja kvalitetne domače krme, kar bo doseženo z in-tenzivnim gnojenjem, pašno košnim sistemom in poveča-nim sejanjem krmilnih rast-lin. Za umetna gnojila bo potrebno doseči regrese, ker bi se s tem potrošnja dvig-nila.

Pri kmetijskem kombina-tu bodo organizirali izobra-ževanje proizvajalcev o agro-tehnikah, uporabi sodobnih kmetijskih strojev, rastlin-ski zaščiti itd. Davčna poli-tika bi naj z odpisi raznih davščin omogočila pospešen razvoj kmetijstva z vlagan-jem v mehanizacijo, zgrad-be in pasemsko živino. Pre-učiti bo treba možnost, da bi se del taks iz kmetijske mehanizacije stekal narav-nost v krajevne skupnosti, ki bi imele s tem več sred-stev za urejanje cest in raz-nih kmetijskih objektov.

Za uspešno izvajanje zem-ljiške politike bo potrebno še letos izdelati prostorski

plan občine in seznam za-ščitene kmetij. Absolutno je potrebno preprečiti nadalj-nje drobljenje kmetijskih zemljišč. Na novo ustanov-ljena zemljiška skupnost bo morala pristopiti k aronda-cijskim posegom, ker seda-nja razdrobljenost bistveno vpliva na pogoje gospo-darjenja.

Cilji razvoja kmetijstva do l. 1980 so sledeči:

● Za tržno proizvodnjo usposobiti 80 odstotkov za-ščitene oziroma perspektiv-nih kmetij, ki bi bile tudi vključene v kooperacijo.

● V naslednjem petletnem obdobju doseči popolno pa-semsko zamenjavo (vsaj fe-notipsko), hkrati pa izbolj-šati mlečnost.

● Občutno povečati pri-delke travinj, silaže in drugih krmnih rastlin.

● Usposobiti v vsako vas dobro cesto, omogočiti oskr-bo s pitno vodo vsem kmeti-jam, kakor tudi oskrbo s kva-litetnim električnim tokom. ERNEST REČNIK

KRIMINAL

LJUBITELJI BLAGAJN

Vsak ptiček se enkrat uja-me, pravi star pregovor. Če je večja jata takšnih ptičkov, pa še toliko prej. Zgodilo se je v noči iz petka na soboto, ko so trije mladeniči ponov-no poskušali vlomiti v dolo-čen prostor in z varilnim aparatom ter jeklenko priti do notranjosti težkih želez-nih blagajn.

Zadnje avanturo so izved-li v restavracijo ob Velenj-skem jezeru. Prišli so, vlomili in začeli z delom. Igra na-ključja je hotela, da so se takrat na redni nočni ob-hod pripeljali velenjski mi-ličniki. Fantje so začutili ne-varnost, vse skupaj pustili in se razbežali v noč. Pustili so varilni aparat in jeklenko ter osebni avto znamke sko-

da. In ta »škodav« je bila prava škoda za njih, kajti kmalu so odkrili, kdo je last-nik. To je bil Branko Najvirt, 23, iz Polzele, ki je tudi pri-znal sodelovanje pri akciji vloma v blagajno. Kasneje so ugotovili, da sta mu po-magala še mladoletna A.B. in V.S., 17 let, oba iz Letuša.

Po poizvedovanju so ugo-tovili, da fantje le niso tako nedolžni, da bi imeli na vesti samo en vlom, ampak kar — do sedaj ugotovljeno — enajst.

Na Upravi javne varnosti Celje so povedali, da so za-čeli z akcijami 16. januarja letos, ko so vdrl v pisarno KZ Mozirje, obrat Ljubija. Nadaljevali so 20. februarja z vlom v enajst pisarn pod-jetja Montana v Zalcu. 26. fe-bruarja je Branko Najvirt sam vlomil v bencinsko črpalko v Zalcu. Sledili so vloni v trgovino in pošto v Nazar-ju pa ponovno štirje vloni v Velenju (dva kioska, bife in restavracija ob jezeru), v privatno delavnico v Pre-boldu (tam so odnesli varil-ni aparat!) in tako dalje, dok-ler jih niso dobili. Zdaj bodo pač fantje odgovarjali za svo-ja nepoštena dejanja, storje-na — na žalost — že v mladosti. »Smolav« je ta, da so se specializirali na vlome v blagajne in da so prak-tično zelo malo dobili. So bili pač še »vajenci«. Zelimo jim, da bi v prihodnje postali mojstri, samo na področju, ki je pošteno. tv

Delavski svet Skupnih služb

GOZDNEGA GOSPODARSTVA CELJE

objavlja prosto delovno mesto

STROJNEGA KNJIGOVODJE

POGOJI:

Za zasedbo delovnega mesta je potrebna strokovna izobrazba ekonomskega tehnika, ter dve leti de-lovnih izkušenj v finančni stroki.

Rok prijave:

Kandidati naj pošljejo prijave na naslov Gozdno gospodarstvo Celje, Kadrovsko-splošni sektor, Ljub-ljanska cesta 13, v roku 15 dni od objave.

kemična, grafična in papirna industrija — Celje

Odbor za kadre objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. VODJA INTERNE KONTROLE

Za zasedbo tega delovnega mesta se zahteva visoko-šolska izobrazba, 5 let ustreznih delovnih izkušenj in dobro poznavanje predpisov in organizacije v OZD.

2. PROGRAMER EOP

Za zasedbo tega delovnega mesta se zahteva:

- srednješolska izobrazba
- pasivno znanje angleščine
- uspešno opravljen test
- pripravljenost za uvajanje in dodatno izobraže-vanje.

3. KALKULANT

v tehnološki pripravi dela Grafike

Za zasedbo tega delovnega mesta se zahteva sred-nješolska izobrazba in 3 leta delovnih izkušenj

4. LANSER

v operativni pripravi dela Grafike

Za zasedbo tega delovnega mesta se zahteva sred-nješolska izobrazba in 3 leta delovnih izkušenj

Kandidati naj pošljejo ponudbe kadrovsko-socialni službi v Aero Celje, Čuprijska 10, v 15 dneh po objavi.

SLOVENSKE ŽELEZARNE

Tovarna žičnih izdelkov

ŽIČNA

Celje, Ipavčeva ulica 20

Komisija za medsebojna razmerja

objavlja prosta delovna mesta:

1. Analitik trga
2. Vodja vzdrževanja in energetike
3. Ključavničar I
4. Ključavničar II
5. Orodjar II

POGOJI:

- pod 1.: visoka šolska izobrazba ekonomske smeri in 4 leta delovnih izkušenj
- pod 2.: visoka šolska izobrazba strojne smeri in 4 leta delovnih izkušenj
- pod 3.: KV ključavničar — strojni in 5 let delovnih izkušenj
- pod 4.: KV ključavničar — strojni in 4 leta delov-nih izkušenj
- pod 5.: KV orodjar in 3 leta delovnih izkušenj.

Pismene ponudbe s kratkim opisom dosedanjega dela ter dokazili o strokovni izobrazbi pošljite Komisiji za medsebojna razmerja pri SLOVENSKE ŽELEZARNE — Tovarna žičnih izdelkov — Žična Celje, Ipavčeva ulica 20 — v 15 dneh po dnevu objave.

Stasa Gorenssek

SPOMLADANSKI KOSTIM

Vsaka modna novost, ki se pojavi z novo sezono, s svojim novim videzom in aktualnostjo vselej v trenutku zasenči vsa ostala oblačila in način oblačenja.

Tako bo pomlad in še bolj poletje vsa v znamenju ohlapnih, širokih oblek. Pa vendar — mnoge med nami se za takšne obleke kljub vsemu ne bodo navdušile in se bodo raje odločile za preizkušeno linijo in svoj običajni slog oblačenja. In mnoge boste gotovo segle po lepih, spomladanskih kostimih. Sicer pa so tudi takšni kostimi moderni, če so le dovolj moderno ukrojeni in če upoštevajo modne tendence letošnje spomladansko-poletne sezone. To pa pomeni, da je krilo rahlo valovito in ukrojeno navzven, ter da takšno krilo dopolnjuje krajsa jopica, skoraj vedno v pasu stisnjena z mehkim usnjenim pasom — širokim ali ozkim. Variant okrog ovratnikov in rokavov je veliko; odločite se za tisto, ki vam najbolj pristaja.

ZDRAVNIK ODGOVARJA - SVETUJE

Vprašanje: Imam mozolje na obrazu in gnojne akne, pa me zanima, kakšen način zdravljenja mi priporočate.

Franci Zupančič,
Sentrur

Odgovarja dr. Milan Bekič: Mozolji so pogost pojav v mlajšem starostnem obdobju, kronična bolezen. Vzroki so različni, notranji ali zunanji — prebava, prehrana in drugo. Dermatologi priporočajo gibanje na svežem zraku, izogibanje začimb, svinjskega mesa, odsvetujemo kajenje in alkohol. Mozoljev ne smemo stiskati z roko, dvakrat se je treba umiti z žveplenim milom.

Akne so kronično vnetje dlakastega korena in lojnih žlez, posebno na čelu, nosu, bradi, prsni kosti in na hrbtu. Lojnih sebacealnih žlez na koži je okoli 300.000, izločujejo 1,5 do 2 grama sebuma dnevno. Izločanje sebuma pri aknah je spremenjeno tako kvalitativno kot kvantitativno. Zleze pospešeno izločajo sebum, ki povzroča zapiranje polisebacealnega anala žleze. To je prvi predpogoj in karakteristika akne.

Tovarna zdravil Zdravje Leskovac priporoča največji losion STEPIN, posebno pripravljen za to zdravljenje.

Posebno zanimiva v zadnjem času je praksa

zdravnikov — dermatologov VMA (Vojaške medicinske akademije) v Beogradu, ki obvezno napravijo bakteriološki pregled s standardnimi metodami, zelo pogosto pa izolirajo bakterije Staphylococcus albus in Corynebacterium acnes. Tako obdelane bolnike so zdravili z Bactrim tabletami, in sicer po shemi 2 x 2 tablete 20 dni, nato 2 x 1

tableto dnevno v obdobju 2 do 3 mesecev.

Pri 91 bolnikih od 92 so dosegli evidenčni uspeh v zdravljenju. Bactrim je zdravilo, s katerim so dosegli najboljši uspeh, uporaba je enostavna, stranskih škodljivih pojavov pri zdravljenju ni.

Priporočamo vam pregled pri dermatologu, ki bo postavil pravilno diagnozo.

PG »GRADNJA«
Žalec

objavlja sledeča prosta delovna mesta:

1. PRIUČENE STROJNIKE gradbene mehanizacije
2. OBRAČUNSKEGA GRADBENEGA TEHNIKA

POGOJI:

pod 1.: izprašani strojnik lahke gradbene mehanizacije (potrdilo), pod 2.: gradbeni tehnik z nekaj prakse s področja obračuna gradbišč.

Osební dohodek po samoupravnem sporazumu, stanovanje je možno v samskem domu.

Nastop službe je možen takoj ali po dogovoru.

Ponudbe z dokazili pošljite na naslov v roku 15 dni po objavi.

ZVEZA NARAVNIH
ZDRAVILIŠČ
SR SLOVENIJE

objavlja razpis prostega delovnega mesta

ANALITIKA

z višjo ali srednjo izobrazbo ekonomsko-komercialne smeri.

Prijave pošljite na naslov: Zveza naravnih zdravilišč in zdraviliških krajev SR Slovenije Celje, p. p. 23. Rok za prijave 15 dni po objavi.

CESTNO PODJETJE CELJE
CELJE

JAVNO LICITACIJO

za prodajo rabljenih osnovnih sredstev in opreme:

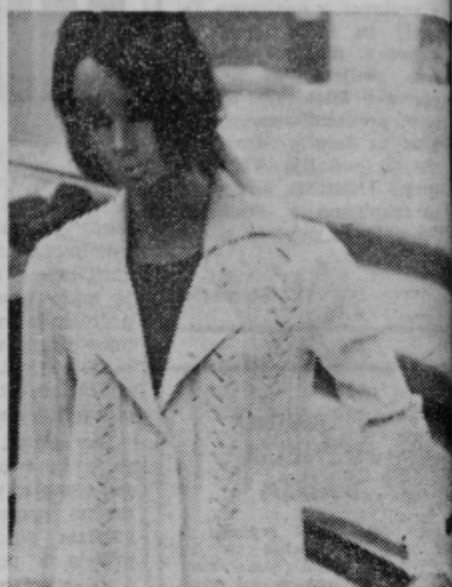
1. Avtobager A-350 (Radoje Dakić)	Izključna cena 50.000,00 din	30.000,00 din
2. Valjar »WEB« s pog. motorjem »Deutz« teža 4 tone (tandem)	20.000,00 din	2.000,00 din
3. Kamion »Tatra« 138-S 3 (kipar) vozen neregistriran	40.000,00 din	5.000,00 din
4. Kamion »Tatra« 138-S 3 (kipar) nevozen	20.000,00 din	1.500,00 din
5. Poltovorni kamion »TAM« (cestar) kabina za 6 oseb, nosilnost 1,5 tone vozen, neregistriran	20.000,00 din	1.000,00 din
6. Osebnó vozilo Austin 1600 (IMV) letnik 1971 v voznem stanju, registriran in zavarovan kasko	29.000,00 din	300,00 din
7. Poševni gumi transporter T 400/6 PL dolžine 18 m Ø = 40 m³/h z dvema pog. bobnoma z notranjim pogonom motorja 2,5 kW, širina gumi traku 400 mm	60.000,00 din	700,00 din
8. Poševni gumi transporter B = 600 mm, dolžine 4 m Ø = 60 m³/h klasični pogon, elektromotor 4,4 kW dvostopenjski reduktor gumi trak širine 600 mm		
9. Trasilna miza FAGRAM SEN, brez motorja kapacitete 30 ton na uro		
10. »VIBROMAX« s pogonskim Diesel motorjem W-32 (brezhiben)		
11. Diesel motor Aran 7-9 KS (v okvari)		
12. Cisterna s podvozjem volumen 1500 litrov		
13. Enoosna prikolica		
14. Plinski štedilniki (camp prikolic)		
15. Bakreni kotli (2 kom po 350)		

Javna licitacija bo v petek, dne 28. marca 1975 ob 10. uri dopoldne v prostorih Cestnega podjetja Celje, TOZD Mehanizacija, Lava 42.

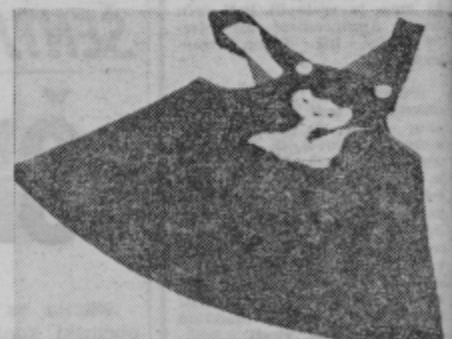
Pravico do nakupa imajo vse pravne in fizične osebe, pravne osebe morajo plačati z bariranim čekom, fizične pa z gotovino pri blagajni delovne organizacije

Za varščino se vplača 10 odst. od izključne cene. Davek na promet in stroške prenosa lastništva poravná kupec. Stroj, vozila in opremo si lahko ogledate vsak dan od 7. do 13. ure pri Cestnem podjetju Celje — TOZD Mehanizacija, Lava 42.

priporočamo

Na oddelku pletenin v Veleblagovnici lahko med ostalimi pleteninami izberete tole spomladansko jopico modnega kroja narejeno v Rašici. Na voljo so velikosti od 38 do 96; cena 363 din.

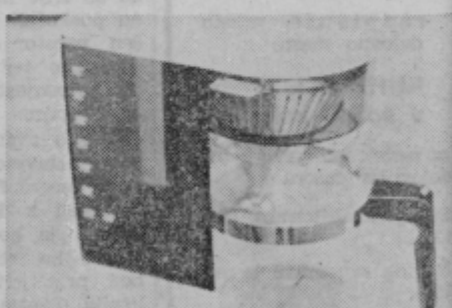
Za deklice od 1 do 6 let so najbolj primerne praktične polobleke, ki jih iz Jutranjke izdelujejo v Jutranjki. Cene so od 114 do 138 din.

Odlične vzhodnonemške pisalne stroje ERIKA in OLIMPIJA lahko kupite samo v Mladinski knjigi. Cene: 2.339 din in 2006 din.

V samopostrežni trgovini Center imajo veliko izbiro različnih diabetičnih živil, uvoženih iz Nemčije. Diabetični rezanci v 250-gramski embalaži stanejo 23,90 dinarja.

Espresso strojček za kuhanje kave RO-WENTA lahko kupite v veleblagovnici Tkalec. V njem lahko skuhate od 2 do 8 kav, stane pa 730,30 dinarja.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

0,40

Izrednega pomena je bilo drugo zasedanje skupščine telesnokulturne skupnosti Celje, kjer so med drugim razpravljali tudi o letošnji prispevni stopnji za telesno kulturo v celjski občini. Znano je, da je bila lani ta stopnja 0,51, letos pa so jo najprej iz objektivnih vzorčkov zmanjšali na 0,38 in potem povečali na 0,40. Kljub temu to pomeni občutno manj sredstev za telesno kulturo v naši občini, vendar se je treba v smislu celotnega stanja in varčevanja s tem sprijazniti in strinjati.

Razumljivo je, da bodo določene dejavnosti zaradi zmanjšanja sredstev, še bolj okrnile svoje delo, razumljivo pa je, da lahko še marsikdo v sebi najde delček tistih rezerv, ki bi to stanje oblažile.

Drugo zasedanje skupščine samoupravne telesne kulturne skupnosti Celje je bilo vsaj pri prvi točki, torej ko se je govorilo o sprejemu družbenega dogovora, burno. Delegati se niso mogli sprijazniti z mislijo, kako naj takšno vsoto zagovarjajo pred tistimi, ki so jih imenovali za delegate. Zato je tudi prvo glasovanje propadlo. No, po treznem razmisleku in dodatnem pogovoru je bilo ugotovljeno, da je zaradi objektivnih vzorčkov in težav le najboljše, da se sprejme dokument s prispevno stopnjo 0,40, vendar pod pogojem, da se v prihodnje dela na tem, da ne bi prišlo do podobnega stanja.

Na drugem zasedanju skupščine TKS Celje so sprejeli še druge dokumente, ki so potrebni za delovanje tega organa ter program s finančnim predračunom za letošnje leto.

Včeraj je bila podobna seja tudi v Zalcu in bomo o njej poročali prihodnji teden, prav tako pa bomo obširneje še pisali o programu telesne kulturne skupnosti Celje.

T. VRABL

ŠAHOVSKI MOZAIK ŠPORTNI DOGODKI

V četrtem kolu medobčinske šahovske lige je dobra ekipa Nazarja doživela neprijeten poraz proti mladi ekipi Celja. Rezultat 1:3 je prepričal igralcem Nazarja, da bi ogrozili vodilne šahiste Sempetra. V ostalih srečanjih pa so bili doseženi naslednji rezultati: Velenje B : Zalec B 2,5:1,5, Prebold : Sempeter B 1:3, Zalec mladinci : Polzela 2:2, Zreče : Cinkarna 2:2, Laško : Sentjur 1,5:2,5 in Celje : Nazarja 3:1.

Stanje na lestvici: Sempeter B 12, Zalec, Nazarja in Velenje B 9,5, Celje mladinci in Laško 9, Sentjur 8,5, Prebold 7,5, Zreče 7, Polzela in Cinkarna 6 in Zalec mladinci 2,5.

AGREZ IN PLANINE

Na medobčinskem mladinskem prvenstvu v šahu je po devetih kolutih stanje precej jasno. Za prva štiri mesta se bodo borili Agrež, ki trenutno vodi s točko prednosti pred Planincem, Novakom in Mikcem. Ostali mladinci so za trenutek še preslabi, da bi lahko ogrozili vodilne četverko. Kljub temu pa so prijetno presenetili še Spiljar, Orač, Subotič in Lah.

Stanje po 9. kolu: Agrež 8, Planine, Novak in Mikac 7, Spiljar 6,5, Subotič, Orač in Lah 4, Zlajpah 3,5, Plahuta in Kos 3, Goršek 2,5, Petercel 2, Prezelj 15 in Karner 1 točko.

TEDEN ŠPORTA

Telesno-kulturna skupnost Zalec je pripravila letos že drugi teden športa v Savinjski dolini in to v počastitev 30-letnice osvoboditve in telesne kulture. Zaradi pomanjkanja snega so morale nekatere prireditve odpasti.

ODBOJKA: Na občinskem sindikalnem tekmovanju v odbojki je nastopilo 17 ekip. V finalni tekmi je tovarna nogavice Polzela premagala ekipo SIP s 3:1 in osvojila prvo mesto. Drugi je bil SIP, tretji pa Ferralit iz Zalca. Pri starejših članih pa je zmagal Inštitut iz Zalca pred tovarno nogavice Polzela, Aerom iz Sempetra itd.

KOSARKA: Občinskega mladinskega prvenstva v košarki se je udeležilo 10 ekip. V finalni tekmi je Zalec premagal Prebold s 30:24 in osvojil prvo mesto, tretja je bila Polzela, slede pa SIP Sempeter, Gotovlje, Ločica itd.

STRELJANJE: Na strelišču v Sempetru so se pomerili strelci za »zlato puščico«. Skupno s predtekmovanjem je nastopilo preko 50 strelcev iz osmih strelskih družen. Vrstni red: 1. Zupanc 489 krogov, 2. Korun 481 (oba SD Polzela), 3. Podlesnik (SD Braslovce) 478, 4. Klover (SD Sempeter) 472, 5. Horvatin (SD Ljubo) 472 krogov itd.

T. TAVČAR

KEGLJANJE

KEGLJANJE — Kegljaki Celja in Zalec nadaljujejo s prvenstvom. Celjani so doma premagali Triglav s 8447:8197. Najboljše moči so imeli v Vanovski 1101, Grilancu 1069, Tisovcu 1063 in Gobcu 1070 kegljev. Zalcani pa so izgubili proti Novi Gorici s 7000:7210. V tej ekipi pa so najboljše rezultate postavili Kačič 918, Čehovin 885 in Jože Ravter 884. V prihodnjem kolu, ki je na sporedu danes, igra Hmezd doma proti Triglavu, Celjani pa v Ljubljani proti Gradisu.

Del celjske ekipe šahistov, ki je dosegla enega svojih največjih uspehov — prvo mesto v Sloveniji in s tem uvrstitev v drugo zvezno šahovsko ligo. Foto: TONE TAVČAR

ŠAH — Celjski šahisti so letos dosegli izreden uspeh. V eni sezoni so osvojili tri naslove. Najprej naslov prvaka v vzhodni republiški ligi, potem naslov prvaka v Inter šahovski ligi in za konec še naslov prvaka republiške lige. S tem so si priborili pravico sodelovanja v II. zvezni ligi.

In kako so osvojili ta zadnji naslov? V finalu so igrali dve tekmi. Proti Novemu mestu so zmagali 7,5:2,5 in v nedeljo izgubili proti ljubljanski Iskre 4,5:5,5. Kljub temu pa so prvi Kovinar je namreč izgubil odločilno tekmo proti Novemu mestu 4,5:5,5 in končno stanje je: Celje 16 točk, Kovinar 15,5, Iskra 15 in Novo mesto 13,5.

Ko so Celjani v nedeljo po srečanju proti Iskre zapuščali srečanje so si bili edini je v tem, da so drugi. Franc Pešec pa le ni verjel, da bi Kovinar zmagal. Odsel je telefoniral v Maribor in izvedel veselo novico. »Prvaki smo in igrali bomo v II. ligi,« se je vesel vrnil ter dodal: »To je uspeh nas vseh. Danes smo imeli težko nalogo. Toda Streiter, Studničnik, Cegler in Planinc so pokazali izredno borbenost in v nejasnih pozicijah zmagali.«

Da, celjsko moštvo je uspelo. Jano Bervar, Franc Pešec, Zvone Streiter, Tomo Studničnik, Robert Cegler, Josip Jazbec, Dušan Planinc, Edvard Agrež, Lučka Užmah, Spominka Kramberger, Stane Pertinac, Milan Ojstrev in Marjan Novak so uspešno zaključili sezono. Čestitamo jim, pa čeprav so srečanje proti močni ekipi Iskre, katero je vodil mojster Barle, izgubili. Prvič so postali drugoligaši in potrdili, da so drugi najboljši na Stajerskem in le zvezni ligaš Maribor je boljši v naši republiki.

J. KUZMA

STRELJANJE — Na strelišču SD »Kovinar« Store, je bilo izvedeno občinsko prvenstvo za »zlato puščico«.

Normo 525 krogov, ki je predpisana za republiški finale za »zlato puščico«, je izpolnilo 11 celjskih strelcev:

1. Jože Jeram 551 krogov, 2. Ervin Seršen 549, 3. Tone Jager 547, 4. Vili Dečman 547, 5. Jože Strajhar 532, 6. Martin Petrič 531, 7. Franc Hočevar 529, 8. Marjan Cvek 528 krogov itd.

Republiški finale za »zlato puščico«, ki bo 23. marca, bo ponovno težka preizkušnja za celjske strelce. Upamo pa, da nas ne bodo razočarali.

V NADALJEVANJU OBČINSKE LIGE JE BIL V STORAH četrti kolo. Ekipa strelske družine »Celje« je ponovno dokazala, da trenutno nima resne konkurence v širši celjski regiji.

Ekipni rezultati četrtega kola:

1. SD »Celje« 1337 krogov, 2. SD »Tempo« 1291, 3. SD »Kovinar« 1289, 4. SD »Miličnik« 1195, 5. SD »Avto« 1186 krogov itd.

Najboljši posamezniki v četrtem kolu:

1. Ervin Seršen 276 krogov, 2. Vili Dečman 275, 3. Marjan Dobovčnik 273 itd.

Vrstni red ekip po štirih kolutih:

1. SD »Celje« 544 krogov, 2. SD »Tempo« 5234, 3. SD »Kovinar« 5121, 4. SD »Celje« sekcija Cinkarna 4696, 5. SD »Bratov Dobrotinskih«, Vojsnik 4670, 6. SD »Celje« sekcija Zična 4669, 7. SD »Avto« 4662, 8. SD »Miličnik« 4662 krogov itd.

Najboljša šesterica po štirih kolutih:

1. Dobovčnik 1113 krogov, 2. Seršen 1091, 3. Jager 1091, 4. Jeram 1088, 5. Dečman 1069, 6. Strajhar 1065.

Zadnje kolo bo na sporedu 21. marca v Storah.

TONE JAGER

CELJSKI INVALIDI NAJBOLJŠI — Občinsko društvo invalidov Zalec je na štiristeznem avtomatskem kegljišču že tretjič zapovrstjo pripravilo pod pokroviteljstvom TKS Zalec kegljaško tekmovanje v počastitev mednarodnega dneva invalidov. Nastopilo je 23 ekip iz raznih krajev Slovenije. Prve mesto in lep pokal ter kristalno vazo so osvojili kegljači SD Invalid iz Celja, ki so zmagali pred drugo-uvrščeno ekipo iz Slovenj Gradca.

VRSTNI RED: 1. SD Invalid Celje 528, 2. SD Invalid Slovenj Gradec 455, 3. SD I Trbovlje 428, 4. SD Borec Kranj 420, 5. OJD Zalec 416, 6. SDI Hrastnik 408 itd.

Tekst in foto: T. TAVČAR

France Lužnik (desno), predsednik društva invalidov v Zalcu, izroča pokal predstavniku zmagovalne ekipe Invalid Celje.

ODBOJKA — V nadaljevanju republiške lige so celjski odbojkarji dosegli polovičen uspeh. Moška vrsta je izgubila proti Jesenicam 1:3, dekleta pa so z istim rezultatom premagale Ljubljano.

Trener moške vrste Peter Vipotnik je bil razočaran nad igro in sojenjem. Po srečanju je dejal: »Ko so se naši fantje razigrali in vodstvo gostov 13:7 izenačili na 14:14, sta nam sodnika vzela v petem setu dve žogi in s tem omogočila, da so igralci Jesenic zmagali. Škoda!«

Rado Planetu, vodja ženske vrste, pa nam je dejal po vrnitvi iz Ljubljane: »Dekleta so zaigrala dobro. Samo v drugem setu, potem ko smo prvega dobili 15:4, so popustile, ga izgubile in ponovno zbrano zmagale v tretjem in četrtem setu. Zadovoljen sem. Najboljša je bila Motchova.«

V prihodnjem kolu se pomerijo igralci Gaberja proti Braniku v gosteh, dekleta pa proti isti ekipi doma.

JK

ALPINISTIČNI KOTIČEK

SAVINJSKO SEDLO

Tečajniki Alpinističnega odseka so v soboto opravili svojo prvo skupno zimsko turo. Z Okrešlja so se preko Mrzlega do la povzpeli na Savinjsko sedlo. Deveterico je pet članov alpinistov skušalo seznaniti z gibanjem, varovanjem in nevarnostmi v zasneženih gorah.

V Savinjskih je do nedelje zapadlo okrog 50 cm novega snega na zmrazjeno in poledenelo podlago. Za poduk o nevarnostih plazov, so v gorah prave »šolske razmere«. Star sneg predstavlja novoza-padlemu idealno orsno ploskev. Za nastanek plazov je potrebna le še zadostna naklonina pobočja in snežna masa zdrsí neustavljivo navzdol. Otoplitev je tudi v stenah sprostila nanose snega; le ta ob padcu na pobočje poruši labilno ravnovesje snežnih plasti.

Tura na Savinjsko sedlo je sicer nezantevna, v sedanjih razmerah pa je potrebna skrajna previdnost, ker vsako prečkanje pobočij izziva snežni plaz. Pravilno izbrana smer do stopa je tečajnika varno vodila do izbranega cilja. Med vzponom so posvetili največ pozornosti plazovom, seznanili pa so se tudi z stenami in plezalnimi smermi nad Okrešljem ter varovanje na snežiščih. V nedeljo pa so preizkusili svoje znanje o tehničnih plezalnih pripomočkih.

x x x

V nadaljevanju našega pomenka o opremi pa bode nekaj besed o obleki gornika. K dobri obutvi

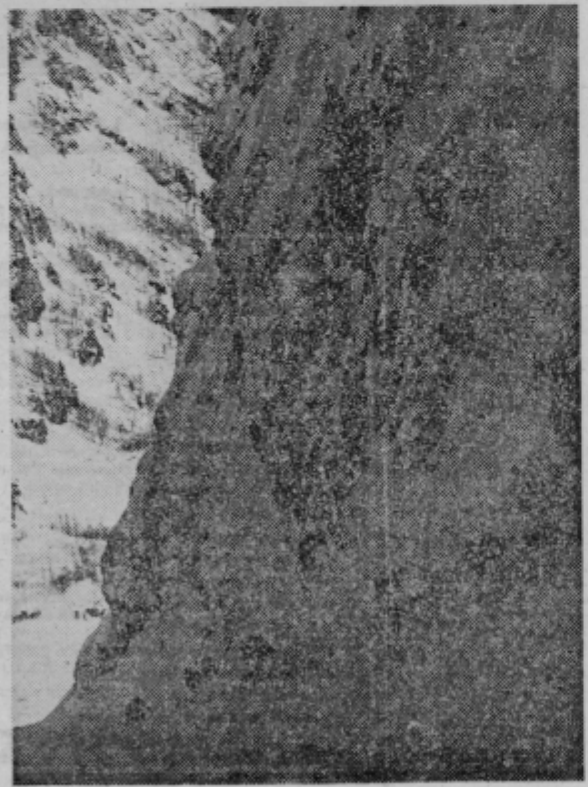
za zimska potepanja spadajo primerne gamaše. Narajene iz gosto tkanega in impregniranega materiala iz umetnih vlaken morajo preprečiti vpadanje snega v čevlji. Segati morajo do kolena in naj bodo prilagojene nogi, da niso ob nevarni hoji z drezami dodatna ovira in povzročitelj padca. Zelo dobri so modeli, ki prekrivajo tudi čevlji do podplata. Žal nam Toper ponuja prekratke in preveč ohlapne gamaše.

Pumparice morajo biti dovolj dolge in ne pretes-

ne, da nudijo sproščen korak v strminah. Hitro omočljiv rebrast žamet je neprimeren, mnogo boljši je grobo tkan lasteks, ki se ne prepoji tako hitro in se tudi mnogo hitreje osuši.

x x x

Do sredine tega tedna je v gorah zapadlo še precej novega snega. Ponovno opozarjamo na nevarnost plazov. Že dostop do koč na Korošici je v teh razmerah tvegan, na kar nas žal opozarjajo nemi pomniki žrtvam plazov.

PRED MNOŽIČNIMI TEKMOVANJI

Na ravni občin in celjske tekmovalne skupnosti, ki zajema 8 občin bivšega celjskega okraja bodo v teh dneh množična prvenstva SSD na osnovnih in srednjih šolah. Najprej se bodo po občinskih spoprijeli za naslove prvakov v gimnastiki. Na srednjih šolah so tokrat na programu nove gimnastične vaje, katerih avtorja sta znana strokovnjaka prof. Senica Jože in Kovac Marienka. Prvič bodo tekmovanja v streljanju z zračno puško, tako za srednje in osnovne šole, za mladince, mladinke, pionirje in pionirke. Ekipne štejejo po 5 strelcev. Vsak izmed nastopajočih ima po 5 poskusnih strelcev, nato pa 20 v konkurenci. Tekmovanja bodo povsod pripravili delavci iz občinskih strelskih odborov.

Na programu pa je še odbojka, igra, ki je trenutno na šolah in v SSD slabo razvita. Tokrat bo tudi prvič prvenstvo v odbojki za osnovne šole. Upajmo, da bomo na teh tekmovanjih po občinah in na področjih srečali stotine mladih športnikov in športnic, ki bodo pokazali svoj napredek po večmesečnih pripravah in vadbi ter številnih medrazrednih in prijateljskih tekmah z drugimi SSD.

RAZGIBANO V RIMSKIH TOPICAH

Na OS Antona Aškerc v Rimskih topicah je v SSD razgibano življenje. V društvu so na višji stopnji vsi učenci, 100 % — 216 po številu! Vodilno vlogo imajo mladi planinci, ki jih je preko 100 po številu in so izredno marljivi pri organizaciji pohodov in izletov. Med igrami je vodilna košarka, sledijo pa nogomet, odbojka in namizni tenis. Vse bolj se uveljavlja tudi strelstvo in šah. Redna vadba v teh sekcijah je 2—3-krat tedensko. V SSD imajo na programu tudi medrazredna ligaška tekmovanja v košarki, odbojki in namiznem tenisu. Izreden napredek je zaznaven še posebej v odbojki, v igri, ki je bila doslej na naših šolah in SSD dokaj zanemarjena. Omeniti velja, da v Rimskih topicah še nimajo športnih igrišč ob šoli. Ko bodo pridobili igrišča, bo življenje v SSD še bolj razgibano. Priznanje za vzorno delo SSD ima vsakor mentor prof. telesne vzgoje Mlakar, ki je vzgojil iz vrst učencev še 3 vodnike, trije odrasli pa pomagajo v strokovnem delu društva iz vrst zunanjih sodelavcev.

K. JUG

VSI NA ŠVEDSKO

SREČNO ZA „DAN LJUBEZNI“

Včeraj so odpotovali člani skupine »Pepel in kri« na Švedsko, kjer nas bodo po zmagi v Opatiji zastopali na letošnjem festivalu Evrovizije. V zadnjem času je bilo okoli njihovega odhoda toliko povedanega, da ne vemo več, kaj je res. Enkrat so trdili, da bodo potovali vsi (za nagrado in tako je tudi prav), drugi da ne (ker je prišlo do spora na relaciji med tistimi, ki naj bi dali denar) in tretji — spet potujejo vsi! Ob vsem tem vemo samo to, da ne bodo peli vsi, kar smo že tudi zapisali.

Nekdo me je zadnjič ustavil in rekel, da pač želimo s številčno močnim ansamblom doseči zmago, ker bi se ga »balli« (?)! Odgovoril sem mu, da bojijo se nas ne, ker smo že velikokrat poslali razne kvartete in kvintete na podobne prireditve, pa so vedno pristali nekje na repu. Torej, tudi tokrat zaradi tega ne smemo biti prepričani o zmagi. Zmagati je sicer lepo, še vedno je pa boljše sodelovati, ker če zmagáš, si naslednje leto organizator. To so pa stroški. Sicer so v Velenju pripravljeni tudi na te, vendar pustimo šalo ob strani. Da ne bo pomote: izjava je resnična, uresničitev bo malce težja.

Modni salon iz Velenja je prevzel izdelavo oblek za članice ansambla »Pepel in kri« in zaradi tega je zadnje dni

še bolj ropotalo po njihovih delavnicah kot običajno. Mladi člani so si izbrali modele, prav tako mladi pa so jim jih zašili. Vse v želji, da bi bili prikupni na predstavi, ki jo bo videlo nekaj milijonov ljudi. Preko televizijskih ekranov, namreč! In tako je tudi prav.

Ivo Mojzer, ki bo v Stockholmu zagotovo pel (zraven bosta tudi Celjana Oto Pestner in Janez Goršič), je nekaj godel o drugih, ki jih ni bilo pravčas na »probok«. Od same jeze je šel takoj popravljati svoj avto. Janez Goršič, hladen kot »špricar«, pa mu ga je porival. Oto Pestnerja ni bilo (mero so mu vzeli že prej!), ostalo pa je bilo žensko. Tu je bilo največ govorjenja.

»Imela bi to, pa malo nabrano, pa široko, druga ozko, tretja rdeče, z rahlim zelenim prelivom (baje je to lepo!), malce poudarjeno, tisto rožasto, jaz pa gladko...«

Kdor je zraven, ko si mlade ženske izbirajo blago za obleke, se mu lahko zmeša! Edina, ki je v tej zmedii ostala mirna, je bila Alenka Felicijan, Celjanka, sicer pa članica kvinteta (ženskega) Strune.

»Vesela sem, da smo uspeli v Opatiji. Na Švedskem ne pričakujem preveč. Če bi bili pod desetim mestom, bi bilo lepo. Sicer pa, važno je že to, da gremo tja, bomo

vsaj druge pevce in njihov način dela spoznali.«

Boste še dolgo peli?

»V tej zasedbi še dolgo, saj smo izredni prijatelji. Če pa bo prišlo kaj vmes...«

Ste verjeli v »Dan ljubezni«?

»Jaz verjamem dalje.«

Tako lepo se je nasmejela, da sem ji mogel verjeti, sicer pa ljubezen je za mlade in člani »Pepel in kri« so mladi. Naši so in zato stisnimo palce za srečo v Stockholmu. Lepo je že to, da bodo v vrtiljaku evropskih me-

lodij zapeli melodijo, ki govori o ljubezni. To pa že ne more biti slabo! Torej: čakajmo soboto (22. marca) zvečer in na tisto, kar si želimo vsi. Zato samo ena beseda: srečno, še posebej za naše Celjane (seveda tudi vse ostale, ki so v skupini) kot avtorja melodije Dejvija pa Janeza, Ota in Alenka, prisvojimo pa si še Ditko. Čakamo in upamo! Tako radi imamo ljubezen...

Tekst: TONE VRABL
Foto: LOJZE OJSTERSEK

HUMOR

Na svojem potovanju po Rusiji je Sara Bernard prišla v Moskvo, od tam pa bi rada nadaljevala potovanje v notranost Rusije. Zato je šla na policijo, da bi dobila ustrezno dovoljenje. Uradnik je zahteval pismeno prošnjo. Tega Sara res ni imela s seboj in uradnik ji je posodil papir, pero in črnilo; narekoval je tudi vsebino prošnje. Naposled je bila prošnja podpisana in zapečaten v kuverti.

»Zdaj« je rekel uradnik, »je treba prošnjo le še dostaviti.«

»Komu?« je vprašala Bernardova.

»Komu? — Meni vendar!« je začudeno odgovoril uradnik.

Sara mu poda kuverto in uradnik jo odpre. skrbno prebere vsebino prošnje in pravi:

»Gospa, prebral sem vašo prošnjo, a vam žal ne morem ustreči.«

Grofica Claire de Remusat, avtorica Spominov in Vzgoje žena, je zalotila soproga s sobarico. Brž ko sta bili sami, jo je odpustila, rekoč: »Vzela sem vas v službo, da bi delali tisto, česar jaz ne znam... Priznali boste, da znam tisto, kar delate z mojim soprogom tudi jaz!«

Pesnik Torquato Tasso je imel v mladosti veliko veselja do filozofskega študija. Oče se je zaradi tega jezil in mu

ob vsaki priložnosti očital, mu filozofija ne bo dala ha. Toda Tasso ni odnehal. Ko se je oče zaradi močno razburil, je začel čati:

»Kaj ti koristi ta tvoja filozofija?«

Tasso pa je mirno odgovoril:

»Pomaga mi vsaj s potrpežljivostjo prenašati vašo dragi oče!«

Francoski glasbenik Maurice Ravel, avtor koncertov in slavnega Bolera, se je seznanil z Gershwinom, ko ga je ta promag za mnenje in nasvet glede glasbe. Gershwin občeudovalec Ravel je dejal: »Nikar ne skušajte postati mali Ravel, ki ste lahko veliki Gershwin.«

Pevca Jan Kiepara se vračal z velike turnee. V dlnem vozu se je seznanil zelo prijaznim moškim.

»Res me je zelo vesel, da sem se seznanil z pametnim dejal sopotnik.«

Slavni tenorist se je beznivo nasmešnil in dejal:

»Doma je pač čisto drugače kot v tujini. Ali mi verjame, da me je v Ameriki nekdo vprašal, kdo sem?«

»Ne je vprašal, kdo sem?« je kratko sem mu odgovoril. sem Kiepara in mu obhrbet.«

Prijazni gospod se je ves glas zasmejal:

»Imenitno! Res dobra šala — Kako se pa resnično počutite?« ...

ljubljska banka

podružnica CELJE

VELIKA ARMADA MLADIH VARČEVALCEV

V dejavnosti celjske podružnice Ljubljanske banke zavzemajo pionirske hranilnice vidno mesto. Ne po naključju. Gre za mladi rod in za njegovo več ali manj prvo srečanje z denarnim varčevanjem. In ne samo s tem: dinar na dinar... Izredno pomembna komponenta v pionirskem varčevanju je vzgoja. Vzgoja mladega varčevalca in vzgoja bodočega upravitelja. Tudi samoupravitelja. Pionirske hranilnice namreč odpirajo otrokom prve upravljalske probleme, vprašanja, odločitve. In vselej gre za denar. To pa je veliko. Še zlasti za otroke, ki obiskujejo osnovno šolo.

Po zaslugi celjske podružnice Ljubljanske banke in velikega števila zavzetih prosvetnih delavcev, se je število pionirskih hranilnic na območju, kjer deluje celjska podružnica Ljubljanske banke — to pa je devet občin celjskega in posavskega bazena — ob koncu lanskega leta povzpela na 66. Ob istem času so te hranilnice vključevale v svojo dejavnost 11.062 mladih varčevalcev. Zbrana sredstva pa so presegla sto milijonov starih dinarjev.

Če te podatke primerjamo s tistimi, ki so veljali ob koncu 1973. leta, je očiten viden skok. Pri pionirskih hranilnicah od 53 na 66 ali za 24 odstotkov, pri številu mladih varčeval-

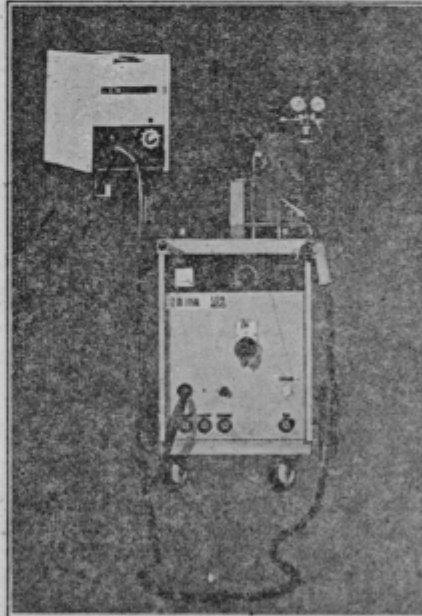
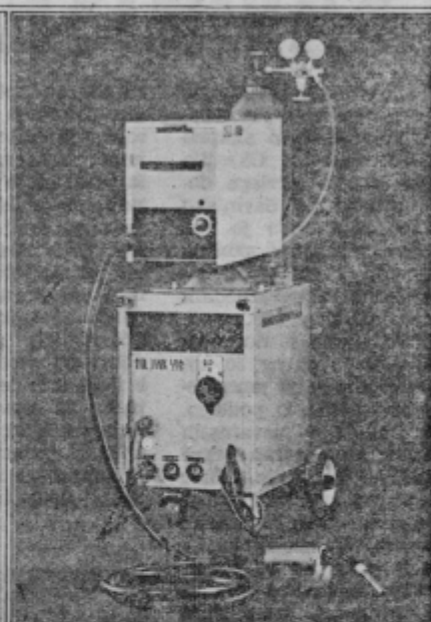
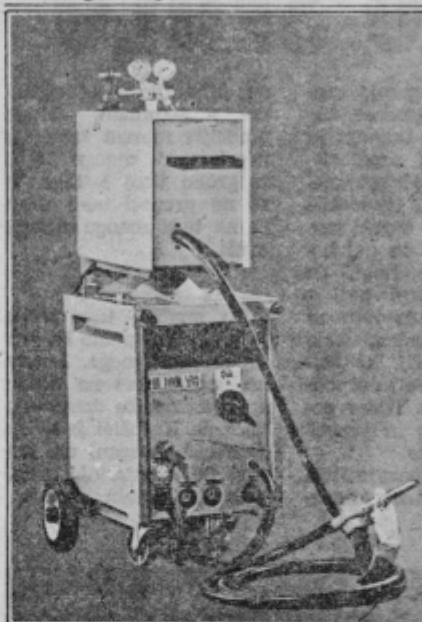
cev od 7.905 na 11.062 ali za 39 odstotkov ter pri zbranih sredstvih od 80 na več kot 100 milijonov starih dinarjev ali za 26 odstotkov.

O razširjenosti in priljubljenosti pionirskih hranilnic pa govori še en podatek. Ob koncu lanskega leta je bilo v to delo bank v malem v osnovnih šolah vključenih 51 odstotkov vseh otrok, kjer hranilnice sploh delajo oziroma 37 odstotkov vseh šoloobveznih otrok. To pa je velika armada mladih varčevalcev. Velika in močna!

O vsem tem in drugem so razpravljali tudi na zadnji seji sveta mentorjev pionirskih hranilnic pri celjski podružnici Ljubljanske banke. In ne samo to — sprejeli so tudi akcijski program za letošnje leto, ki znova vključuje najrazličnejše zanimive oblike in več tekmovanj. Tako tudi v pisanju spisov, v risanju in ne nazadnje tekmovanje med hranilnicami v popolnih osnovnih šolah in tudi posebej v podružnicah.

Velika družina pionirskih hranilnic, ki delajo pod okriljem celjske podružnice Ljubljanske banke, se je povečala po novem letu za štiri članice. Zdaj jih je že sedemdeset. Vse štiri nove pionirske hranilnice so ustanovili na podružničnih šolah in to v Andražu, Libojah, na Donački gori in včeraj v Strmcu.

A 10-275 naprava za polavtomatsko varjenje A 10-275 in A 10-400

A 10-275 uređaj za poluavtomatsko zavarivanje A 10-275 i A 10-400

je naprava za ekonomično polavtomatsko varjenje in je izpopolnjena, zato ima še večje zmogljivosti

Serijske naprave z oznako A 10 predstavljajo naprave za polavtomatsko varjenje v zaščitni atmosferi plina. Izpopolnjena naprava A 10-275 omogoča hitro in zanesljivo varjenje tankih in debelejših metalov z uporabo elektrode premera do 1,2 mm. A 10-275 omogoča visoko proizvodnost s širokim delovnim obsegom; je vsestransko uporabna naprava, stroški vzdrževanja so nizki ter je zato koristna investicija za vsako delavnico; zaradi posebno lahke pistole je priprava in omogoča hitro delo ob minimalnem zagrevanju. Celotna naprava je na vozičku s štirimi kolesi.

VSESTRANSKO — PRIPRAVNO — EKONOMIČNO

Brodgradilište, tvornica dizel motorja i tvornica električnih strojeva i uređaja — Pula

P. P. ŠTEV. 208, TELEFON: CENTRALA (052) 24-322
TELEX: 25 252 YU ULJTES

PRAVI NASLOV ZA DENARNE ZADEVE

ULJANIK

ESAB

AVTO CELJE

CELJE

LJUBLJANSKA 11

LJUBLJANSKA 11

VAM NUDI OSEBNE AVTOMOBILE

Avtomobil ZASTAVA 101 ima nekaj izrednih tehničnih lastnosti:

- pospešek od 0 do 100 km/h — 20 sekund
- maksimalna hitrost vozila — 135 km/h
- moč in prostornina motorja — 55 KM, 1116 cm³
- poraba goriva — 9,5 l/100 km
- disk zavore na prednjih kolesih
- električna oprema z alternatorjem

ZASTAVA 101

CENA VOZILA S PREVOZNIMI STROŠKI
53.126,10 DIN

- programirani brisalci vetrobranskega stekla
- prostor za prtljago 325 dm³, pri zloženih zadnjih sedežih 1010 dm³
- primeren za vse ceste

Dobava vozila takoj po vplačilu, zahtevajte predračun za kredit v vaši banki

Pri plačilu z devizami popust 10 %

**Obiščite prodajalno avtomobilov v Celju,
Ljubljanska cesta 11 ali zahtevajte informacije
po telefonu 22-180.**

ZA MALO DENARJA - PRIJETNO BRANJE

Pripravili smo obsežen načrt izdaj za letos. Predstavljamo vam ga, da se boste lažje odločili za nakup ali naročilo PO PREDNAROČNIŠKIH CENAH.

Zato še danes izpolnite naročilnico! Pri posameznih knjigah smo tudi navedli, ali so že, oziroma kdaj bodo izšle.

1. MOJ VRT MOJE VESELJE, I. del (Marko Jelnicar, France Vardjan) — načrti za ureditev vrtov, napotki za sajenje, gnojenje, presajanje, razmnoževanje in zalivanje rastlin; knjiga je že izšla; **cena 120 din.**
2. CIGANKA I. in II. del (Magduška Stražišar) — povest o tem, kako je mlada kmetica dognala iz svojih prednikov — Ciganov; obe knjigi sta že izšli **cena: I. del 30 din**
cena: II. del 30 din
3. PREGOVORI — ŽIVLJENJSKE RESNICE (dr. Marija Makarovič) — 100 slovenskih pregovorov, ki so jih zlasti kmečki ljudje povedali ob raznih priložnostih; knjiga je že izšla; **cena 50 din.**
4. SPOMENIKI NA TUJEM (Erna Starovasnik) — pripoved mladega fanta, ki si v tujini ustvari družino; knjiga bo izšla v drugi polovici aprila letos; **cena 38 din.**
5. PISANA NJIVA — izbor najboljših črtic, ki smo jih v zadnjih desetih letih objavili v Kmečkem glasniku; knjiga bo izšla konec aprila letos; **cena 40 din.**
6. MED KOLOVOZI — pripoved o Krajinikovi družini, ki ima pet hčera, in o vaški babici, ki sama nima otrok; knjiga bo izšla konec maja letos; **cena 45 din.**
7. PTICE POJO NAD OLŠEVKOM — povest o dveh kmečkih družinah in o njihovih otrokih; knjiga bo izšla junija letos, bo pa izdana v počastitev 30-letnice osvoboditve; **cena 42 din.**
8. NAŠE MAME LJUBI VSAK DAN (Minka Krvina) — zgodovina domačije in pripoved o resničnem življenju, kakor ga je zapisal potomec; knjiga bo izšla v letošnjih poletnih mesecih in bo izdana v počastitev 30-letnice osvoboditve; **cena 40 din.**
9. STUDENEC (France Slokan) — pripoved starke o življenju na vničarji; knjiga izide v letošnjih jesenskih mesecih; **cena 42 din.**

10. KORENINE GRUNTA — zgodba o usodi domačije po nepremišljeni gospodarstveni oporoki; knjiga bo izšla v letošnjih jesenskih mesecih; **cena 40 din.**
11. UMIRAJOČA KMETIJA — pripoved o samotni kmetiji v hribih, ki je doživljala strahote zadnje vojne in o tem, kako se je znašla v novem času; knjiga izide v letošnjih jesenskih mesecih; **cena 28 din.**
12. NAŠE SADJE — napotki za izbiro in shranjevanje sadja ter za pripravo sadnih jedi; knjiga bo izšla junija letos; **cena (do 1. aprila) 50 din.**
13. KMEČKI TURIZEM — nasveti za ureditev kmečkih domačij za potrebe turizma; knjiga bo izšla v letošnjih poletnih mesecih; **cena 50 din.**
14. ZDRAVNIŠKI NASVETI — napotki zdravnika dekletom in ženam; knjiga bo izšla jeseni letos; **cena 40 din.**
15. MOJ VRT — MOJE VESELJE II. del — nasveti za vinogradnike; knjiga bo izšla junija letos; **cena 75 din.**
16. MOJ VRT — MOJE VESELJE III. del — nasveti za pridelovanje zelenjave; knjiga bo izšla v jeseni letos; **cena 100 din.**
17. MOJ VRT — MOJE VESELJE IV. del — nasveti za sadjarje; knjiga bo izšla jeseni letos; **cena 100 din.**
18. GOJITEV RIB — nasveti za gojitev sladkovodnih rib s prilogi za pripravo ribjih jedi; knjiga bo izšla konec letošnjega leta; **cena 50 din.**
19. VINSKI SVETOVALEC I. del — nasveti za pravo dobre pijače iz grozdja; knjiga bo izšla konec letošnjega leta; **cena (do 1. maja) 50 din.**

KMETJE!

**V KNJIŽNICI ZA POSPEŠEVANJE
KMETIJSTVA ZA LETO 1976 BO-
DO IZŠLE NASLEDNJE KNJIGE:**

1. KMETIJSKI PRIROČNIK (6)
 2. KMETIJSKI STROJI
(Raoul Jenčič, dipl. ing. agr.)
 3. VSE O KORUZI
(Jože Šilc, dipl. ing. agr.)
 4. ZDRAVA REJA PRAŠICEV
(Veterinarski zavod Slovenije)
 5. GOSTJE NA KMETIJI — praktični nasveti
za kmečke gospodinjke
- Celotna knjižnica bo stala 100 din.

IZ KNJIŽNICE ZA POSPEŠEVANJE KMETIJSTVA 1975 PA LAHKO ŠE VEDNO NAROČITE:

KMETIJSKI PRIROČNIK 1975	20 din
HIGIENSKO PRIDOBIVANJE MLEKA (Inštitut za mlekarstvo)	20 din
VZDRŽEVANJE TRAKTORJA (inž. Viljem Garmuš)	30 din
KAKO BOM GOSPODARIL NA TRAVNATEM SVETU (dr. Gvido Fajdiga)	20 din
ZAKON O KMETIJSKIH ZEMLJIŠCIH (s pojasnili)	25 din

Cena celotne strokovne zbirke za leto 1975 znaša samo 100 din.

PRIČAKUJEMO, DA STE NAŠLI NEKAJ TUDI ZA VAS, ZATO IZPOLNITE, PROSIMO, SPODNJO NAROČILNICO IN NAM JO POŠLJITE NALEPLJENO NA DOPISNICI ALI V KUVERTI.

ČASOPISNO ZALOŽNIŠKO PODJETJE
»KMEČKI GLAS«

NAROČILNICA

Ime in priimek:

Točen naslov:

Nepreklicno naročam naslednje knjige:

Podpis:

(To naročilnico izpolnite, izrežite in pošljite na naslov:
ČZP »KMEČKI GLAS«, Miklošičeva 4,
61000 LJUBLJANA)

MALI OGLASI

ŠOLSTVO

SOLSKI CENTER
ZA BLAGOVNI PROMET
V CELJU

razpisuje
VPIS

V Poslovodsko in Komercialno šolo za šolsko leto 1975/76 za absolvente Šole za prodajalce. Prijavi naj kandidati priložijo kolek za din 2.—, zaključno spričevalo Šole za prodajalce, potrdilo delovne organizacije o delovnem stažu v blagovnem prometu, izjavo o plačilu šolnine in dopisnico s kandidativnim naslovom. Rok za prijave do 31. marca 1975. Šolski center za blagovni promet vabi k sodelovanju v novem šolskem letu: diplomirane ekonomiste in ekonomiste, profesorje, zgodovine, zemljepisa in angleškega jezika, blagoznanstva, obrambe in zaščite. Informacije v tajništvu šolskega centra, telefon 21-930.

PRODAM

UGODNO prodam črnobelo televizijo. Možnost ogleda in nakupa vsak dan po 15. uri pri Zakonjšek, Ljubljanska cesta 33, Celje.
FIAT 850 letnik 1967, prodam. Lupše, Oblakova 2, Celje.
TELEVIZOR — črno-bel RR NIŠ prodam. Celje, telefon 250-78.
AMI BREAK letnik 69, ugodno prodam. Marinkovič, Celje, Škvarčeva 6.
AVTO PZ 125 s strojem 1300, letnik 1969 z registracijo in zavarovanjem. Ogled

vsak dan od 15. do 17. ure. Celje, Trubarjeva 31. Informacije na tel. 225-04.

AVTO Skoda 1000, 70 letnik, registriran, dobro ohranjen, prodam tudi na ček. Slavica Raček, Miklošičeva 11, Celje.

KAROSERIJO Fiat 750 desno karambolirano, ugodno prodam. K. V. Partizanska 47, Celje.

AVTO »Austin« 1.100, prodam ugodno po zelo ugodni ceni. Prodajatelj na ček za gradbeni material. Ogled mogoč vsak dan od 7. do 12. ure, v trgovini »Kurivox« Celje, Miha Holcer.

SLADKO seno prodam. Celje, Zagrad 98, — Dorn.

KOMBINIRANO lepo ohranjeno omaro — jesen, prodam. Marica Volferl, Celje 237-34.

OPEKO, zidake, strešno opeko navadno in zarezno trodelna okna z roletami in druge velikosti kad — veliko in malo, ooljer na elektriko in kurjavo, prodam. Potran Cator, Skofja vas, Zadobrova 40.

SADIKE breskev, enoletne, 8 sort, prodam. Celje, Partizanska cesta 38.

BIKA 13 mesecev starega prodam. Ogled popoldne v Pečovniku 26/a.

AKVARIJ 200 l, kompletno opremljen z mizo, prodam. Informacije: Jože Urnaker, Cesta na Dobravo 81, Celje.

VRTNICE nizke in visoke vseh vrst, vam nudi Ivan Kobe, Celje, Ljubljanska 73.

ENOSOBNO stanovanje v centru Šentjurja, prodam, polovico v gotovini, polovico na obroke. Šentjur pri C. 92/a.

MASIVNO UTO 8 x 5 m, primerno tudi za garažo, prodam. Ivan Krempuš, Petrovče 10.

MONTO 16, 1000 kom, prodam. Franc Turnšek, Cesta v Lokrovec 35, Celje.

FIAT 750 letnik 73, dobro ohranjen, prodam. Miran Kranjec, Prebold 4 (poleg tovarne).

NOV KAVC, raztegljiv na štiri ležišča in nov regal Barbara, ugodno prodam. Slavko Tanšek, Podgorje 6, Šentjur.

KOSILNICO fergusonovo,

prodam. Sešče 65, Prebold.

TELICO 6 mesecev brejo — simentalko, prodam. Začet 57, pri Ljubečini.

BETONSKE stebre za braj-de in plošče za tlakovanje, prodam. Skofja vas 68.

POSESTVO manjše, 4 ha, vseh kultur, poceni prodam. Jernej Lužnik, Landek, Strmec 7.

VSELJIV LOKAL v strogem centru Celja, prodam. Ponudbe pod »Za« vsako stroko.

VINOGRADNIŠKO parcelo 12 arov v Dramljah, prodam ali dam v zakup, za 25 let. Zlahna trta. Možnost postavitve vikenda, elektrika in voda v neposredni bližini, dostop z avtom. Cenjene ponudbe pošljite pod oznako »Rizling«, do 30. marca.

SLADKO seno in otavo, prodam. Intihar, Mariborska 115.

SVEDSKO kuhinjsko pohištvo, kompletno in štedilnik plin-elektrika in Opel Karavan prodam takoj zaradi selitve. Ulica bratov Kresnikov 34.

NOVA OKNA, vezana * uvoženim okovjem, 4 kom, širine 120, višine 135 + 0,35 cm, omarica za rolo ter en komad 1,90 širine, višine 135 + 0,35 cm, omarica za rolo, vse z roletom, ročna izdelava, prodam po ugodni ceni. Ogled ob nedeljah. Čvan, Polzela 107/B.

TAUNUS 17 M prodam. Oset, Drešinja vas 52.

POHIŠTVO za dnevno sobo, kompletno ali po delih, prodam ugodno. Karl Jager, Grčarjeva 12, Celje.

NOV, še zapakiran hidrofor, prodam. Jože Petauer — Spodnje Mestinje, Pristava.

SKODO, registrirano za 1975. leto, prodam za 9.500,00 din. Zadobrova 43, Skofja vas.

STANOVANJE 86 m², primerno za pisarniške prostore, prodam. Ogled — sredi in četrt, od 16. ure dalje. Klanjšek, Celje, Ljubljanska 25.

PONY ekspres in magneton Rekston prodam. Jože Hren, Lemberg 13, Strmec.

ZEMLJIŠČE na zelo lepi sončni legi in novo trvrstno harmoniko, prodam — Maks Korent, Celje, Trubarjeva 35/B — Otok.

OPAZ, strojni in betonski mešalec prodam. Oolenja vas 53, Prebold, tel. 722-118.

PERUTNINARJI — novost za vas! Vsak dan, tudi ob nedeljah, si lahko nabavite kvalitetne piščance najnovejših pasem in raznih starosti rjave nesnice, težke bele za pitanje po naslednjih cenah: do tedna dni stare — po 5.— din, dva tedna 6.— din, tri tedne 7.— din, same jarkice, stare 3 tedne, pa po 20 din. Valinica Smarjeta, Skofja vas pri Celju.

KUPIM

POSESTVO v okolici Laškega ali Celja kupim. Fanička Vranovič, Gvozdec 5, Vrh nad Laškimi.

STANOVANJA

ZAKONCEMA (da žena ni zaposlena) oddam sobo. — Možna souporaba kuhinje. Ponudbe pod »Posojilo«.

OPREMLJENO sobo, poseben vhod, oddam dvema dekletoma pod oznako »Red in mir«, ali pa kličite na telefon 26-577, od 15. do 16. ure.

NOVO enosobno stanovanje na Otoku (soba 15 m², kuhinja 10 m², WC, kopalnica, zamenjam za večje družinsko — staro stanovanje v mestu. Ponudbe pošljite pod oznako »Menjava«.

ENOSOBNO stanovanje — suho, sončno, 35 m² primerno za upokojece, nizka najemnina in vrt, zame-

JELOVICA

LESNA INDUSTRIJA — SKOFJA LOKA — SLOVENIJA

POSLOVALNICA SKOFJA LOKA, Kidričeva 58, tel. 064 61 361

vam nudi finalizirano stavbno pohištvo vrhunske kvalitete:

okna in balkonska vrata
furnirana notranja vrata
vhodna in garažna vrata
okenska senčila (polkna, rolete, žaluzije)

montažne objekte: stanov. hiše, vikende, poslovne zgradbe

JELOVICA

20
LET

ZAGREBPUBLIC

njam za stanovanje v bloku. Ponudbe pod oznako »Ugodno«.

DELNO opremljeno trinitopol-sobno stanovanje, oddam v najem. Pismene ponudbe pod oznako »Sredina aprila«.

MLAJSEGA sestanovaleca — sprejem. Celje, Dobrova 8.

SOLIDNO dekle sprejemem na stanovanje. Mariborska 136.

NEOPREMLJENO sobo oddam zdravnici ali medicinski sestri za dobo dveh let. Ponudbe pod oznako — »Aprila«.

SOBO, po možnosti s posebnim vhodom, nujno potrebujem v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Mil-zara«.

SOBO ali garsonjero išče mlad par brez otrok. Možnost kuhanja in pranja. Ponudbe pod oznako »Za dobo enega leta«.

DEKLE, ki je vezano na avtobusne prevoze in se želi šolati, išče opremljeno sobo v centru ali po možnosti v bližini Celja. Ponudbe pod »Nujno«.

SOBO, po možnosti v središču Celja, išče. Ponudbe pod oznako »Dva dijaka«.

MLADA zakonca nujno potrebujeta opremljeno ali neopremljeno sobo v Zalcu ali Petrovčah. Nujno možnost kuhanja in pranja na

stroj. Plačilo po dogovoru. Ponudbe pod oznako »Marec«.

INSTITUT za hmeljarstvo Zalec išče za svojega sodelavca — dr. biotehniških ved, opremljeno sobo v Zalcu ali Celju. Soba potrebujemo s 1. aprilom, za dobo treh mesecev. Ponudbe pošljite Institutu za hmeljarstvo Zalec.

MLAD zakonski par išče sobo s kuhinjo ali sobo z možnostjo kuhanja, v Celju ali okolici. Ponudbe pod »Začasno«.

ZAPOSILITEV

KULTURNA skupnost občine Celje, Muzejski trg 1, tel. 232-55, interno 9, išče administratora (upokojenko), ki obvlada vsaj stroje-pisje, po možnosti pa tudi stenografijo, za občasno pomoč (lahko tudi popoldansko) v administraciji kulturne skupnosti.

FANTA z osemletko za priučitev vodovodnega instalaterja, sprejemem takoj. Instalaterstvo — Ulica Bratov Kresnikov 34.

IZVAJAM slikarsko-pleskarska dela. Do 30. aprila še zimski popust. Franc Stumberger, slikarstvo-pleskarstvo, Celje, Mariborska 44/a.

ZA POPOLDANSKO strelbolniku iščemo tovariša. Ponudbe pod »Dobra pčaa«, z navedbo osebnih podatkov oddajte v oglasni oddelku NT.

K STIRICLANSKI mladinski družini na deželi blizu sta sprejemamo mlajšo upokojenko ali samsko žensko za stalno — za delo v spodinjstvu. Nudimo v oskrbo in sobo. Kol Podgrad 23, Šentjur.

RAZNO

ZAKONCA brez otrok, kmečka, iščeta manjšo sestro v najem ali prejemeta skrb za ostarele, potrebujejo pomoč. Zvon Lah, Preloge 26, Smar pri Jelšah.

PREVAJAM iz angleščine, in v nemščino, tudi kodspodenco ter poučujem nemščino, angleščino poljsčino — konverzacijsko. Alojz Gmajner, Vojnik 11.

AVTO-MOTO društvo Slad Celje prične v poodeljek, 31. marca tega leta tečaj cestnoprometnih pisov. Prijave sprejema to-moto društvo Slad Celje, Ljubljanska 37, vs dan do 18. ure, ob soboto do 12. ure.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi naše nepozabne hčerke in sestre

Nade Pogladič

ki je v cvetu mladosti tragično preminila, se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so v najtežjih trenutkih sočustvovali z nami. Posebna zahvala podjetju Aero, za darovane vence in govor, njenim sodelavcem, tovarišu Lipičniku Ivanu, gosp. župniku iz Dramelj, godbi, pevskemu zboru iz Dramelj, sosedom in vsem, ki ste jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti in zasuli njen mnogo prerani grob s cvetjem. Se enkrat vsem, prisrčna hvala.

Neutolažljivi:

mamica, očka, bratec Franci, sestra Majda z možem in drugo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene in mame

Sabine Ožir

se zahvaljujemo za cvetje in spremstvo na zadnji poti, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, sindikalni organizaciji Komunalnega podjetja Zalec, Javnim skladiščem v Celju, MIK Prebold, ter pevskemu zboru s Prebolda za žalostinke. Vsem — prisrčna hvala.

Mož in sinova ter drugo sorodstvo.

KUPITE CIGANKO

DOMAČA KRONIKA

POROKE

CELJE

Poročili so se štirje pari, od teh: ALOJZIJ LIKAR in GERA BRELIH, oba iz Celja

LASKO

SLAVKO KLENOVSEK, delavec, Laško in EVA ZORE, trizerka, Trnov hrib; JURIJ ROZMAN, delavec, Ojstro in IVANA LAH, tkalka, Rečica.

SMRTI

CELJE

MINA KALIC, 18, San. most; ROBERT MARSIC, 78, Celje; TEREZIJA FLIS, 66, Škofja vas; IVAN VRECKO, 82, Celje; FRANČISKA LESJAK, 41, Celje; FRANC JANEŽIC, 62, Celje; JANEZ GROBELNIK, 66, Lemberg in TEREZIJA PAJMAN, 78, Škofja vas.

GORNJI GRAD

FRANC REPENSEK, 52, delovodja, Gornji grad in JOZEFA TEVS, 81, kmečka upokojenka, Florjan.

LASKO

MARTIN GOLUH, 82, kmetovalec, Rečica; KARL GOLOB, 77, upokojenec, Trnovo; ALOJZIJA METELKO, 54, upokojenka, Jagnjenica, ALBIN OBREZ, 42, delavec, Lokavec in JUSTINA TASKER, 64, gospodinja, Lažiše.

SENTJUR PRI CELJU

MARIJA PLANKO, 91, preužitkari- ca, Gorica pri Dobju; ALOJZIJA DRAME, upokojenka, 55. Loka pri Zusnu.

SMARJE PRI JELSAH

JOZEFA ZIDAR, 72, Grobelno; JOZEF GAJSEK, 87, Bodrež; MARIJA DEBENAK, 78, Polžanska vas; ANA STERGAR, 76, Pecelj; AMALIJA FERLICH, 89, Zadrže; ELIZABETA TRAMSEK, 74, Zadrže in ANA KUNEJ, 70, Vojsko.

ROJSTVA

CELJE

33 dečkov in 35 deklic

SENTJUR PRI CELJU

2 dečka in 1 deklica

TRŽNICA

Drage gospodinjice, preden boste odhitele po nakupih, si oglejte tale majhen cenik z naše tržnice. Cene zelenjave se v zadnjih dneh niso bistveno spremenile, le obisk, tako s strani kupcev, kot prodajalcev je zaradi slabšega vremena nekoliko manjši. Solata je po 12 do 14 dinarjev za kilogram, radič po 30, motovilec in regrat po 40 do 45 dinarjev za kilogram, zelje v glavah po 4 dinarje, kislo zelje po 8 dinarjev, kislja repa po 6, ovetaca je po 20 dinarjev za kilogram. Cene mlečnim izdelkom so ostale iste. Skuta je po 16 dinarjev za kilogram, smetana po 20 in surovo maslo po 35 dinarjev. Tudi cvetlice je dovolj, tako narcisi in drugih spomladanskih rož. Za šopek pa boste odštele samo dinar ali dva.

PRIREDITVE

V Rogaški Slatini bo še do 29. marca odprta razstava del slovenskih umetnic. 19 avtoric razstavlja svoja dela v pivnici mineralne vode.

21. marca bo v dvorani Narodnega doma v Celju planinsko turistično predavanje o himalajski odpravi na Kangbačen. Predaval bo inž. Peter Sčetin in iz Ljubljane. Vstopnice po 7 din so v prodaji v Turističnem uradu pri kinu Metropol.

ZDRAVILNA ZELIŠČA

Gladež: je v ljudskem zdravilstvu poznan še pod imeni: moška vera, bodež, hrovat, iglica, raboš.

Rastlina je visoka do 40 cm, njeno steblo pa je trnjevo in rdečerrjave barve. Listi imajo kratke pecije, so podolgovati, na koncu zaokroženi, žagasto nazobčani in na obeh straneh kosmati. Cvet ima rdečkaste in belkaste metul-

PROMETNE NESREČE

NEPREKINJENA CRTA

FRANC SPOLONAK, 28, iz Laškega je pri bolnici v Vojniku prebival avtomobil pred seboj prelo neprekinjene sredinske črte in se zato zalezel v osebni avtomobil, s katerim se je iz nasprotni smeri pripeljal FRANC MARGUC, 35, iz Konjic. Le-ta se je sicer umikal skrajno desno na avto- busno postajališče, do trčenja pa je vseeno prišlo. Marguča je odbilo na pločnik, Spolonak pa je obstal po 60 metrih na desni strani. Škode na obeh vozilih je za 17.000 dinarjev.

PREHITEVANJE V ŠKARJE

RAJKO LOJEN, 25, iz Radmirja je s tovornjakom prebival kolono vozil pred seboj in se zato zalezel v vozilo BOGO- MILO FIDLER, 35, iz Hotunja, ki je pripeljal iz nasprotni smeri. Fidlerjeva je močno zavrla in zavila v desno, tovornjak se je kljub temu zalezel vanjo, ker pa je za Fidlerjevo vozil v prekratki varnosini razdalji s tovornjakom BALTAZAR ŽER- JAV, 50, iz Pircišce, se je tudi ta zalezel v njen avto. Telesnih poškodb ni bilo, škoda na vseh treh vozilih pa so ocenili na 20.000 dinarjev.

PREHITRO V OVINEK

ANDREJ ZORIN, 24, iz Zg. Gabernika je vozil iz Podplate proti Pečici in ga je v blagem ovinku zaradi prehitre vožnje zaneslo na levo polovico cestišča, kjer je trčil v tovornjak, s katerim je iz nasprotni smeri pripeljal DRAGAN MARKOVIC, 41, iz Zagreba. Kljub temu da je Marković ustavil na skrajni desni strani, sta trčila, pri čemer se je Zorin težje ranil, na vozili- lih pa je škoda za 20.000 dinarjev.

PADEL S PRIKOLICE

IVAN BACOVNIK, 51, iz Lepe njive se je peljal na prikolici traktorja, ki ga je vozil ANTON LEKSE, 32, iz Skornega proti Lepinju. Ko je Lekse pred Bačov- nikovim domom ustavil, je opazil da njega na prikolici ni več, našel pa ga je nekaj metrov stran, nezavesnega s poškodovano desno nogo. Hudo ranjenega so odpeljali v slovenjegraško bolnišnico, domnevalo pa, da je Bačovnik pred domom skočil s traktorja in se tako poškodoval.

HUDO POSKODOVAN PESEC

VALTER HRASTNIK, 59, iz Celja je prečkal Mariborsko cesto v Celju v tre- nutku, ko je po njej iz smeri Vojnika pri- peljal z osebnim avtomobilom HENRIK IVANSEK, 20, iz Hotunja. Hrastnik se je na sredini ceste ustavil, Ivanšek je močno zaviral, takrat pa je pesec stekel čez desno polovico ceste in ga je voznik zadel. Po 10 metrih vožnje je padel Hrastnik na kolesarsko stezo, kjer je običaj z 2 krat zlomljenim desnim gleženjem, zlomljeno desno stegnenico, pretresom možganov, rano na glavi in z več odrginami po te- lesu ...

TRČENJE V OVINKU

RAJKO PRODNIK, 35, iz Solčave je za- peljal s tovornjakom v naselju Sn. Rečica v ovinku na levo in tako trčil v pol- tovorni avtomobil, s katerim se je iz nasprotni smeri pripeljal FRANC KAN- CAN, 29, iz Pristave. Prodnikov avtomobil je ob trčenju odbilo s ceste, Kran- čanov pa je obstal na cesti, vendar sta oba avtomobila toliko poškodovana, da nista sposobna za nadaljnjo vožnjo. Pri nesreči sta se lažje poškodovala voznik Krančan in njegov sonotnik ALBIN JUG, 40, iz Celja, na vozilih pa je škoda za 40.000 dinarjev.

PESCA JE PODRL

MILAN VRBAJAC, 27, in VLADO STE- FANCIC, 36, oba iz Celja, sta hodila peš po svoji levi strani od Teharske ceste proti obratu Železarne. Nasproti jima je pri- peljal voznik kolesa na pomožni motor STANKO OCVIRK, 44, iz Zvoznega, ki je oba zbil no cestno, pri čemer se je Vrbajac težje poškodoval.

NA KRMILU JE PADEL

IVAN SARMAN, 29, iz Velenja je vozil z osebnim avtomobilom skozi Pako, pa ga je zaradi neprimerne hitrosti začelo v ovinku zanašati. Najprej je zapeljal na desno bankino, po kateri je vozil bočno 8 metrov, nato je zadel v betonski odtočni jašek; ob trčenju ga je vrglo v krmilo in se je hudo poškodoval na trebuhu. Vozilo pa se še ni ustavilo. Od haška ga je odbilo v železno obovestno ograjo, konč- no na je obstal na desni strani ceste na kolesih. Škode na avtomobilu je za 30.000 dinarjev.

jaste cvetlice. Iz listov in koren ku- hani čaj vsebuje snovi, ki pospešujejo izločevanje kisline in ga zato uporab- ljajo pri revmatizmu in podagri. Ta čaj lahko pijejo tudi bolni na srcu, in sicer vsak dan tri skodelice, ker deluje docela neškodljivo na ledvice in ves organizem. Zdravi tudi bronhi- alni kašelj in zasluzevanje pljuč. Če dodamo čaju nekaj jagod šipka in brinovih jagod ter peteršilja in presli- ce, se njegov učinek še izboljša.

NASVET

Likanje: posteljino in prte likamo s precej vročim likalnikom na pravi strani. Monograme zlikamo najprej na narobni, nato pa še na pravi strani. Bombažne tkanine likamo na pravi strani, potem pa še na narobni. Čipke in naborke zlikamo najprej, prav tako žepne in trakove. Sintetičnih materialov ne likamo. Volno likamo na narobni strani skozi vlažno krpo z mlačnim li- kalnikom. Svilo likamo suho in na pravi strani.

DEŽURNI VETERINARJI

ZALEC:

Dežurstvo na veterinarski postaji, te- lefon 710-952, ali postaja milice, telefon 710-922.

CELJE:

Dežurstvo na veterinarski postaji, telefon 230-164.

SENTJUR:

Od 21. do 28. marca veterinar Jože Stiglic, novi blok, Sentjur.

SLOVENSKE KONJICE:

Od 20. do 26. marca veterinar Irena Šmigovec, telefon 750-961.

DEŽURNI ZDRAVNIKI

ZALEC:

Četrtek, 20. marca, dr. Lojze Rizmal, petek, 21. marca dr. Janez Cukjati, od 22. do 24. marca dr. Andrej Ločniškar, ponedeljek, 24. marca dr. T. Tanasko- vič, torek, 25. marca dr. Lojze Rizmal, sredo, 26. marca dr. Ivan Sviben.

SMARJE PRI JELSAH:

Četrtek, 20. marca dr. Erna Graner, 21., 22. in 23. marca dr. Nada Mikuli- lič, ponedeljek 24. marca dr. Dragica Plasaj, torek 25. marca dr. Erna Gra- ner, sredo 26. marca dr. Nada Mikulič.

SLOVENSKE KONJICE:

Četrtek, 20. marca dr. Olga Varga, petek, 21. marca dr. Anka Kolar, sobo- ta 22. marca dr. Olga Varga, nedelja, 23. marca dr. Branka Stefič, ponedeljek, 25. marca dr. Božidar Topolšek, torek, 25. marca dr. Branka Stefič, sredo, 26. marca dr. Božo Pahljina.

KINO

UNION:

Do 23. marca: EL CID, ameriški barvni film, od 24. marca do 27. marca: SMRT V BENETKAH, ameriški barvni film.

METROPOL:

Do 21. marca: SUROVA OKLAHOMA, ameriški barvni film; od 22. do 24. marca: ZADNJA DOLINA, angleški barvni film; od 25. do 27. marca: VSTO- PNICA ZA PEKEL, francoski barvni film.

DOM:

Od 20.—23. marca: TIHOTAPCI ZLA- TA, japonski barvni film; od 24. do 25. marca: PRIMI HUDICA ZA REP, francoski barvni film; od 26. do 28. marca: KAR BO, PA BO, jugoslovanski barvni film.

SLG

Četrtek, 20. marca ob 19.30: Goethe: TORQUATO TASSO, za IV. mladinski abonma in izven.

Petek, 21. marca ob 15.30: Borivoj Wudler: PERPETUUM MOBILE. V. mladinski abonma.

Petek, 21. marca ob 19.30: STIRI KRAT STIRI. Musical. Gostovanje gru- pe Poetice.

Petek, 21. marca ob 19.30: Goethe: TORQUATO TASSO. Gostovanje v Mestnem gledališču v Ljubljani.

Sobota, 22. marca ob 17. uri: Bori- voj Wudler: PERPETUUM MOBILE. Abonma gledališki amaterji. Vstopnice so tudi v prodaji pri gledališki bla- gajni.

Nedelja, 23. marca ob 15. uri: F. S. Pinžgar: RAZVALINA ZIVLJENJA. Go- stovanje v Slovenskih Konjicah.

Torek, 25. marca ob 15.30: Goethe: TORQUATO TASSO. II. mladinski abonma in izven. Vstopnice so tudi v prodaji pri gledališki blagajni.

HOROSKOP

OVEN: Ne bodite tako neučakani, vse pride ob pravem času! Kupite srečko. Vaša srečna številka je 8. Lep dan vam bo prinesel pogled blondine. Oh- ranite mirno kri. V službi napredova- nje in ljubosumje.

BIK: Gmotno stanje se vam bo izbolj- šalo. Veselo razpoloženje bo prinesel obisk. Srečen dan nedelja. Ne napre- zajte se preveč. Pismo.

DVOJČKA: Bodite še vi tako vztrajni kot je partner, pa bo šlo. Zaradi manj- ših nesporazumov v službi pa si ne razbijajte glav. Prešlo bo. Važen tele- fonski pogovor. Prijatelji ne zaupajte vsega.

RAK: Prevelik materialist ste, se vam ne zdi? V sredo boste izvedeli nekaj pomembnega. Šefova kritika pa je pri- šla še ravno ob pravem času. Slabo spanje pripisujte črnolaski in ne pre- obilni večerji. Povabilo.

LEV: Predstojnik vas spravlja v slabo voljo, mladoletnice pa v obup. Zberite se. Ne mislite več na slovo, toliko let ne gre v en sam kovček. Veliko govo- rijo o vas. Bodite malo cinika, laže vam bo. Obisk.

DEVICA: De morete in ne morete se ustaliti. Počakajte, do maja ni več da- leč! Potovanje z vlakom, srečanje s starimi znanci in dobra kapljica vas bodo pomladili. Srečen dan je sobo- ta. Nesporazum. Poljub.

TEHTNICA: Ne dajte se, zdaj ste se rav- no našli! Bodite brez skrbi, vsem okoli- ščinam boste zlahka kos. Ugotovitev, da je težko brez prijateljev, drži. Ve- čerja v dvoje. Smeh. Laskava ponudba, ne zavrnite je.

ŠKORPIJON: Nimate močno voljo, trden karakter, zato ste povsod dobrodošli. Vaš optimizem vas bo tokrat pripeljal predaleč. Ne obupajte, ampak raje vr- nite nasmeh lepi sodelavki. Zobobol.

STRELEC: Nova ljubezen vas polni z novimi močmi. Bodite brez skrbi, šef jih je že opazil. Povabilo na kavo. Spre- hod v dvoje. Vse vam gre po načr- tih. Za vsak slučaj pogledajte še akumu- lator. Ne hitite!

KOZOROG: S čustvenim življenjem ravnate prav po mačehovsko, blondi- na pa zaradi vas trpi. V domačem kro- gu se bolj sprostite. Avto za nekaj dni zamenjajte s kolesom in zdravje se vam bo obrnilo na bolje.

VODNAR: Premalo se brigate za part- nerja. Nova poznanstva se kar kopi- čijo, v nedeljo pa boste ostali sami. Živite preko lastnih zmognosti. Ne za- pravljajte svoje vplivnosti. Oblecite modro kravato. Uspeh.

RIBI: Z danim položajem ste lahko za- dovoljni. Optimistično in samo zavest- no gledate v prihodnost. Sprejmite po- vabilo na ples. Izlet v dvoje. Vozel na robcu je zaradi pipe, ki toči. Pri taro- ku zmaga.

POGLEJMO NAOKROG

ŠOŠTANJ

SREČNEŽ Z MILIJONI

Verjetno ne bo časnika v Jugoslaviji ali drugega obveščevalnega sredstva (verjetno bodo poročali tudi v tujini), ki ne bo v teh dneh pisal o srečnem mladeniču iz Metleč pri Šoštanju, ki je na športni napovedi zadel 169 starih milijonov din. To je Branko Valič, star 23 let, poročen, oče dveletnega sina, sicer pa strojni tehnik, ki trenutno dela v Termoelektrarni Šoštanj.

Športno stavo izpolnjuje občasno, stavni listek, ki mu je prinesel milijone, pa je kupil pri avtobusni postaji v Šoštanju. Izpolnil je dvanajst kolon, od tega prvi dve na pamet, da sploh ni gledal, kdo s kom igra. In prav tako izpolnjena prva kolona je bila povsem pravilna ter je zanj dobil 169 starih milijonov din. Res je, da bo Branko dobil precej manjšo vsoto, saj bo moral plačati davek.

V teh dneh še težko resno razmišlja, kaj bo z denarjem, saj ga oblegajo ljudje in sprašujejo razno razne stvari. Seveda je največkrat tar-

ča »športnih napovedovalcev«, ki se zanimajo za Brankov »sistem«. Branko pa sploh ne igra nobenega sistema.

Verjetno bo večina denarja, ki ga bo dobil, šla za stanovanje, ki ga zdaj nima. Ostalo pa se bo že porabilo, saj to ni težko.

LOJZE OJSTERSEK

Tudi letos ni zatajilo društvo velenjskih štiridesetih mučnikov, ki ob tem prazniku vedno pripravi srečanje v dvorani Name. Letos je to bil že šesti občni zbor humoristov Velenja, ki so ga združili še z modno revijo za »sam sram kabine«, ki so izredno dobrodošle na morju. Seveda pa velenjski »mučniki« niso aktivni samo na njihov dan, temveč skozi vse leto. Tako so že obiskali in to večkrat oskrbovance v Novem Celju, pomagali pri gradnji osnovne šole v Zibiki, prirejali razne piknike in tudi »bicikl rejla« ter podobno. Skratka, pravijo, da jim to krepki življenje, ki se jim krha drugje. Baje so to žene!

Tekst in foto: L. OJSTERSEK

V DVAJSETIH DNEH OKOLI SVETA (14)

KJER SONCE VZHAJA

Na Japonsko smo prileteli pozno proti večeru, 18. novembra. Spustili smo se na letališče v Nagoji, ker je JAT varčeval in si ni mogel privoščiti letalske stojnine na tokijskem letališču. Zato smo morali mrtvo utrujeni še na vlak in na nekaj več kot dveurno, resda naglo vožnjo do Tokia. Dežela vzhajajočega sonca pa nas je že ob prvem snidenju na letališču v Nagoji vznemirila.

Japonska natančnost in doslednost nam je pokazala zobe že pri pregledu pasov, zdravstvenih rumenih kartonov in prtljage. Ne samo, da so japonski uradniki na letališču z milimetrsko natančnostjo pogledovali v potne liste. To delo so opravljali s sveto, skoraj zasanjano mirnostjo in zbranostjo, ne da bi se kaj prida zmenili za naše sršenaste poglede. Nekateri Jugoslovani so modro ugotovili, da japonski carinski uslužbenec po birokratski navdahnjenosti prekašajo celo našo znano in razvito žilico za formalizem in papirnato doslednost. A pasoški pregled še ni razkril vseh znakov japonske redoljubnosti. Na letališki carini so se lotili naših kovčkov in kar lepo število sopotnikov je moralo odpirati težko prtljago. Čeprav je bilo carnikom, in nam seve, še bolj jasno, kako so ti pregledi nesmiselni pri skupini, ki je na krožnem potovanju.

A tudi Japonci so občutljivi za tisk. Ko je carinik na vstopnem kartonu prebral, da sem žurnalista, me je lepo mirno spustil v letališko poslopje...

Senčnost sprejema, ki smo ga doživeli v Nagoji, pa se je razblinil že koj naslednji dan. Kajti v Tokiu smo na vsakem koraku vonjali in čutili japonsko filozofijo mirnosti, zbranosti, discipliniranosti, urejenosti, visoke kulture. Večkrat sem se zalotil v razmišljanju, kako so se kamikaze lahko rodili samo v tej deželi mirne, a netljive gorečnosti in discipliniranosti. Nekdaj je bil za Japonce cesar bog. Danes ni več tako in zato je odpadel en vir zaslepljenosti in odvisnosti. Toda tradicija še zmaguje in japonski čudež vstajenja po vojni katastrofi je rasel iz korenin, bi rekel Cankar, narodove duše. Tihega prepričanja, kaj vse človek zmore, če hoče.

Dokazi japonske discipliniranosti, urejenosti in natančnosti? Preveč jih je, da bi jih našteval, čeprav smo v Tokiu preživeli le borna dva dneva. Toda že drobna srečanja

z majhnimi Japonci na podzemeljski železnici, v trgovinah, pred cesarsko palačo, v hotelu so slikovito prepričevala, kako birokratska izkušnja na letališču pravzaprav ni razgaljala japonske birokratske prefinjenosti, temveč nekaj povsem drugega.

Najbolj se spominjam dogodka na podzemeljski železnici.

S prijateljem Milanom sva se odločila za obisk Ueno parka. Ueno park je kulturno-zabavno središče na severovzhodu ogromnega Tokia. V Ueno parku ima svoj sedež nacionalni muzej, muzej zahodne umetnosti, nacionalni muzej znanosti, uni-

karte, naju je zaustavil. Začel nama je kazati karto in značevati z glavo, ko se je moj prst na zemljevidu ustavil na točki — Ueno park. Hitel nama je nekaj razlagati — brez uspešno. Midva nisva mogla ujeti njegove čudne govornice, on pa ni znal razvozlati angleščine.

Približal se nam je še en uslužbenec. Drug drugega sta nekaj prepričevala. A videl sem, kako nejevoljna in začudena sta.

Kaj sva storila? Bilo nama je že neugodno in tudi vedela nisva, zakaj ves ta cirkus zaradi karte.

Kaj še! Nenadoma se je eden izmed naših sogo- vornikov spomnil na uradnika v pisarni podzemeljske železnice. Odšel je ponj. Bilo nas je že pet. In spet je nekdo ponovil vso zgodbo z najimi kartami za 110 jenov v rokah. Končno se nama je zasvitelo. Problema nisva zakrivila midva, ampak Japonci, ki naju je na vstopni postaji napočno informiral, naj kupiva karti za 110 jenov! S. lahko mislite? Oškodoval naju je za nič manj in nič več kot za okrog 180 starih dinarjev, in zato so vsi trije tokijski železniški uslužbeni iskali odgovor, kaj storiti, da tujca ne bi bila oškodovana... Zgodbe se ni konec!

Uradnik iz pisarne naju je lepo, vljudno povabil, naj mu slediva. Pejal naju je na drug peron, tja, kjer sva morala prestopiti. Odšel je k blagajni, k avtomatu, in nama iz svojega žepa kupil karte »prave« cene ter vrnil vsakemu po 30 jenov... Klobuk dol pred takim odnosom do tujca pred usrežljivostjo, pozornostjo, natančnostjo. Najbrž se kaj takega lahko zgodi le na Japonskem.

Japonci niso mojstri le v ikebani, pri pripravi

znamenitih jedi, tempura in sukiyaki, pri pitju hladnega ali vročega sakeja (alkoholna pijača iz riža), v karateju in v westlingu (sumo, neke vrste rokoborba), pri izvedbi kabukija (kombinacija drame, petja in plesa) in pri negovanju menda največje narodne posebnosti japonske vsakdanjosti — fenomenoma, ki mu pravimo — gejša. Japonci postajajo tudi mojstri za dojemanje vse hujše groze ekoloških problemov na naši zemlji. Ekologija, kakor se ve, je znanost, ki proučuje odnose med človekom in okoljem. Primer. Ko sva s prijateljem v Pub Grillu sredi najprometnejšega dela Tokia (Tokio ima okrog 9 milijonov prebivalcev, leta 100 jih je bilo le okrog milijon, Osaka, drugo največje japonsko mesto, jih premore le 3 milijone) naročila coca-cola, nama je natak prinesel najprej vroči krpi — da sva si otrlila in očistila roki. Šele nato sva dobila pijačo.

Nič nenavdnega, če boste na tokijskih ulicah srečali Japonce, ki so si usta in nos zavarovali s sterilnimi obliži — da ne bi vdihovali smoga.

Kakšno srečo imate, so nam zatrjevali vodiči, ki so nas spremljali po ulicah z visoko dvignjenimi rumenimi zastavicami. Japonci so majhni, zato je obvezen vodičev rekvizit — zastavica, ki mu podaljša »vidnost«. Tokio se duši v smogu in redkokdaj predre vzhajajoče sonce oblak smoga in smradu nad velemestom. Mi pa smo imeli srečo — 19. novembra smo se zbudili v hotelu Keio Plaza (43 nadstropij vis) in skozi okno smo začudeno strmeli v zasnežen in ves sončen vrh Fuji gore.

Tokio je iz polnih pljuč zadihal v hladno, a čisto jesensko jutro.

PIŠE JOŽE
VOLFAND

verza, umetnostna galerija in druge kulturne, šolske, glasbene ustanove. Z živalskim vrtom vred. Pravo mravljišče, res.

Sredi Tokia sva stopila na subway — podzemeljsko železnico. Kontrolorja na postaji sem vprašal, koliko jenov naj vrževa v avtomat, da dobiva karto (jen je japonska denarna enota in najboljšo predstavo boste imeli, če zapišem, da velja 300 jenov približno en ameriški dolar ali pa, kot smo zračunali — Japonci bi dobili pri nas za jen nekaj čez 6 par). Stežka smo se sporazumeli, ker Japonci znajo japonsko. Angleško pa ne. Ampak odgovor je bil nedvoumen. Vzemite karto za 110 jenov!

Prav. Toda kakšne komplikacije so naju čakale!

Sredi poti sva morala prestopiti. Prvi kontrolor, ki sva mu pri prehodu na drug peron pokazala

Tokijska panorama

NOVI
tednik

11

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje Laško Slovenske Konjice Sentjur, Šmarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: Trž V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volfand, tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milan Seničar, Damjana Stamejčič, Brane Stamejčič, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Tone Vrabi — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 2 din — Celoletna naročnina 75 din, polletna 37 din. Tekoči račun 50102-601-20012. ČGP »DELO« Ljubljana — Te lef. uredništvo 22-369 in 23-105, mali oglasi in naročnine 22-800.